

AD NOTAM

Č A S O P I S Č E S K É H O N O T Á Ř S T V Í

Z OBSAHU:

Články

Milan Cellar: Důsledky osvojení pro dědické právo

Lenka Holíková: Veřejné zjišťování stavu a obsahu listiny

O notářské praxi

Notářská úschova nájemného

Rozhovor

doc. JUDr. Markéta Selucká, Ph.D.,
děkanka Právnické fakulty
Masarykovy univerzity v Brně

Aktuálně

Setkání Vltava – Dunaj 2015

Ze zahraničí

Notářství v Rakouské republice

Jistota a profesionalita ověřená časem

Kooperativa – stabilní pojišťovna založená před více jak 20 lety jako první komerční pojišťovna v tehdejším Československu. Až čas ověřil, že naše sázka na pojištění byla dobrou volbou. Během uplynulých let jsme se stali jednou z nejvýznamnějších pojišťoven v České republice, která poskytuje kompletní portfolio pojistných produktů. Vedle speciálních produktů pro notáře:

- **pojištění profesní odpovědnosti notářů – odpovědnost za škodu způsobenou poskytováním odborných služeb**

Vám tak můžeme nabídnout také pojištění Vašeho automobilu, života nebo majetku. Pojištění jsme schopni připravit přesně na míru Vaším potřebám, přičemž pojištění majetku – soukromého i pracovního – nabízíme členům notářské komory za zvýhodněné ceny.

Zjistěte si víc o speciální nabídce produktů pro členy notářské komory na ☎ 841 105 105.

Pro život jaký je

ČLÁNKY

- Jan Kohoutek: Nepominutelný dědic jako účastník řízení o pozůstalosti 3
- Milan Cellar: Důsledky osvojení pro dědické právo 7
- Lenka Holíková: Veřejné zjišťování stavu a obsahu listiny 10

O NOTÁŘSKÉ PRAXI

- Notářská úschova nájemného 13

IT

- Windows 10. Je čas na změnu? 16

JUDIKATURA

- Dodatečné projednání dědictví 18

ROZHOVOR

- doc. JUDr. Markéta Selucká, Ph.D., děkanka Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně 22

RECENZE & ANOTACE

- Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Komentář 25

AKTUÁLNĚ

- Setkání Vltava – Dunaj 2015 26
- Návštěva francouzských notářů v sídle NK ČR 26

ZE ZAHRANIČÍ

- Světová škola notářství v Buenos Aires 2015 27
- International Task Force Civil Law – Common Law 29
- Notářství v Rakouské republice 30
- Zasedání Rady předsednictví, Generální rady a Shromáždění členských notářství UINL v Rio de Janeiro 32

STOJÍ ZA POZORNOST

- 34

ZPRÁVY Z NK ČR

- Zahájení a ukončení činnosti notářů 36
- Konkurzy na obsazení uvolněných notářských úřadů 37

STŘÍPKY Z HISTORIE

- Stanislav Balík: Střípky z historie 36 42

FEJETON

- Blanka Čechová: Notářská kancelář, dobrý den 43

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

mám tu čest oslovit vás v úvodníku našeho notářského časopisu z titulu své funkce předsedkyně mezinárodní komise.

V posledních letech se jako notáři neustále vyrovnáváme s něčím novým – s rekodifikací soukromého práva, s přímými zápisy notářem do obchodního rejstříku, s novou úpravou dědictví s mezinárodním prvkem... Blíží se ke konci druhý rok aplikace nového práva, kdy notáři spolu s advokáty jako právníci první linie „nesou kůži na trh“. Dočkali jsme se vydání řady komentářů nových předpisů, jejichž autoři se ve svých názorech na jednotlivé problémy neshodují. Často se musíme právně správně rozhodnout v situaci, na kterou existuje více názorů, přičemž teprve čas ukáže, který z názorů se jako správný prosadí. Zkrátka právo není matematika a správných řešení může být i více. Jak tomu čelit...? Mým receptem je myslet, používat vlastní hlavu, své právní názory odůvodňovat a nebát se názorově posunout, pokud získáme nové informace. Žijeme v době, kdy změnit názor není ostuda.

Ač se nám to nezdá, změny právní úpravy nejsou doménou pouze České republiky. Naši kolegové v Maďarsku čelí podobným výzvám, zcela nový občanský zákoník tam nabyl účinnosti 15. března 2014. Stejně tak i v Rakousku došlo, poprvé za dobu existence ABGB, po dvou stech letech, k rekodifikaci ustanovení o dědickém právu. Zákonem měnícím dědické právo (Erbrechts-Änderungsgesetz 2015, ve zkratce ErBRÄG 2015) jsou jazykově modernizována pravidla dědění a dosavadní judikatura je vtělena do zákonného textu. Podstatné změny se týkají dědické nezpůsobilosti a vydědění, v řízení o pozůstalosti bude zohledněna péče o zůstavitele, změní se dědické právo manželů a registrovaných partnerů, mimořádné dědické právo (životních) druhů a družek, změní se i úprava pořá-

Mgr. Šárka Tlášková,
notářka v Praze

AD

NOTAM

ČASOPIS ČESKÉHO NOTÁŘSTVÍ

Vydává: Notářská komora ČR se sídlem Apolinářská 12, 120 00 Praha 2, tel. 224 921 126, 224 921 258, tel./fax 224 919 192, 224 919 266, e-mail:

prispevky.adnotam@nkcr.cz, reklamace.adnotam@nkcr.cz, www.nkcr.cz, ISSN 1211-0558, MK ČR E 7049. Vedoucí redaktor: JUDr. et Ing. Ondřej Klička.

Adresa redakce: Apolinářská 12, 120 00 Praha 2. Výroba a grafická úprava: IMPAX, spol. s r. o. Redakční rada: JUDr. et PhDr. Stanislav Balík, JUDr. Kateřina Brejlová, prof. JUDr. Jan Dvořák, CSc., JUDr. Roman Fiala, Mgr. Luboš Holík, JUDr. et Ing. Ondřej Klička, vedoucí redaktor, JUDr. Martina Kasíková,

doc. JUDr. Alena Macková, Ph.D., Mgr. Erik Mrzena, JUDr. Věra Sábliková. Cena časopisu: 720 Kč včetně DPH za ročník (cena jednoho čísla je 120 Kč vč. DPH),

předplatné je možno objednat na predplatne.adnotam@nkcr.cz, k dostání též v síti knihkupectví právnícké literatury Aleš Čeněk. Tisk: TISKAP, s. r. o.

zení pro případ smrti (formy závěti a svědci závěti), dojde k omezení zákonných dědických nároků a práva na povinný díl (zápočet darů, pokrytí a snížení povinného dílu). Zákon nabyl účinnosti částečně od 17. srpna 2015, co se týče postupu a způsobilosti k vydání evropského dědického osvědčení v souvislosti s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení (dále též „Nařízení o dědictví“). Převážná část zákona nabude účinnosti od 1. ledna 2017.

V této souvislosti nemohu nezmínit mezinárodní problematiku, která nám, izolovaným ve svých jednotlivých kancelářích, často uniká, resp. nás vůbec nezajímá, protože se nás přímo nedotýká. Jsem toho názoru, že ono nedotýkání se je jen zdánlivé. Většina záležitostí, které mohou mít a mají o několik let opožděný dopad i na české notářství, se vyjednávají a děje v srdci Evropské unie, v Bruselu. Je důležité být u zdroje informací, rychle na tyto informace reagovat, případně k nim předkládat protinávrhy a protiargumenty. Protože ve chvíli, kdy se má evropská právní úprava začít používat v České republice, už na ní nelze nic změnit. Z výše naznačených důvodů je na čase zvážit možnost a nutnost jednak posílení profesionálního aparátu Notářské komory ČR, jednak zřízení stálého zastoupení Notářské komory ČR v Bruselu, podobně jako již toto zastoupení mají notářské komory jiných států, ale třeba i Česká advokátní komora. Musím z tohoto místa pochválit členy mezinárodní komise i aparát Notářské komory ČR za to, jak kvalitní práci odvádějí, a s jak malým týmem lidí. Tento stav ale není dlouhodobě udržitelný, protože mezinárodních témat a oblastí, které je potřeba sledovat, stále přibývá.

Zde bych ráda navázala na úvodník kolegy Pavla Bernarda v Ad Notam čísle 4/2014, kde píše: „... notářská samospráva je tím, kdo nám hájí naše jistoty ...“ a zdůraznila, že potřebujeme z našich řad notáře, kandidáty a koncipienty, kteří věnují svůj volný čas a budou v orgánech Notářské komory pracovat. Dle mého názoru by tato jejich práce pro dobro notářství jako celku měla být zohledněna v rámci jejich pracovní kariéry, zejména u konkurzů. Bohužel, ne vždy tomu tak je a toto kritérium konkurzního řádu je neprávem opomíjeno. Budiž proto tímto úvodníkem připomenuto a vyzdvíženo.

Dalším tématem, které chci zmínit, je novost úpravy dědictví s mezinárodním prvkem, která se stala aktuální nabytím účinnosti Nařízení o dědictví (od 17. srpna 2015). Toto nařízení, které mnohé z nás děsí, protože zavádí princip, že o majetku zůstavitele by se mělo usku-
tečnit vždy jediné dědické řízení, ať se majetek nachází prakticky kdekoli (s několika menšími výjimkami), bude

mít i přínos, který chci zdůraznit. Ve většině případů nám totiž umožní aplikovat své, tj. české, právo. Právo, které známe a s postupujícím časem i čím dál lépe ovládáme. Jedná se o výjimečné nařízení, které bude mít i vlastní prováděcí předpisy (což pro nařízení není typické). Momentálně jsme ve vzduchoprázdnu, protože ač Nařízení o dědictví již nabylo účinnosti, tak prováděcí právní předpisy dosud neprošli českým legislativním procesem. Jejich přijetí se předpokládá do konce roku 2015. Poté již bude možné, aby notáři před skončením řízení o pozůstalosti vydávali evropské osvědčení o dědictví. Po nabytí právní moci usnesení o pozůstalosti tak bude činit soud.

Přeji nám všem hodně sil zvládnout změny, které nás čekají, k čemuž budeme potřebovat pevné zdraví a vůli vytrvat u notářské profese, jakkoli se za posledních dvacet let proměnila. Také nám přeji čas věnovat se dobíjení vlastních baterek způsobem, který máme rádi – venku v přírodě, na gauči s dobrou knihou, u sklenky dobrého vína, s přáteli.

Z tohoto místa se s vámi zároveň loučím jako předsedkyně mezinárodní komise. Na tuto funkci jsem k 30. září 2015 rezignovala, protože mám před sebou nové, tentokrát neprávní, soukromé úkoly a výzvy.

Při své cestě po Kanadě v roce 2011 jsem v muzeu dinosaurů v Badlands v samém srdci provincie Alberta vyfotila mamuta a u něj krásnou větu „Species come, species go, the only constant on the earth is change.“ (Druhy přicházejí a odcházejí, jedinou konstantou na zemi je změna.) Vystihuje nejen naši současnou situaci, a proto fotografie přikládám.

Mgr. Šárka Tlášková,
notářka v Praze

Nepominutelný dědic jako účastník řízení o pozůstalosti

Mgr. Jan Kohoutek

POKUD SE V ŘÍZENÍ O POZŮSTALOSTI OBJEVÍ OSOBA NEPOMINUTELNÉHO DĚDICE, JE TŘEBA, ABY NOTÁŘ JAKO SOUDNÍ KOMISAŘ S TOUTO OSOBOU JEDNAL, PROVEDL POTŘEBNÁ ŠETŘENÍ A UČINIL VŮČI NÍ POTŘEBNÉ ÚKONY.

V občanském zákoníku (dále jen „o.z.“) se v ust. § 1643 odst. 1 píše, že nepominutelnými dědici jsou děti zůstavitele a nedědí-li, pak jsou jimi jejich potomci. Děti zůstavitele ani jejich potomci nejsou ovšem nepominutelnými dědici při dědění ze zákona nebo pokud je zůstavitel ustanovil dědici nějakého svého majetku v pořízení pro případ smrti a tento majetek svou hodnotou pokrývá či přesahuje výši jejich povinného dílu. Nepominutelným dědicem se dítě zůstavitele či jeho potomek v řízení o pozůstalosti stává v těchto případech:

1) zůstavitel pořídil pro případ smrti, ve kterém ho zcela opominul, ať už o něm věděl či nevěděl,

2) zůstavitel ho v pořízení pro případ smrti ustanovil dědicem nebo odkazovníkem majetku v menší hodnotě, než je jeho povinný díl,

3) v důsledku zůstavitelova pořízení pro případ smrti na něho jako zákonného dědice zbyl majetek v menší hodnotě, než je jeho povinný díl,

4) zůstavitel ho vydědil, aniž vyslovil důvod vydědění, nebo ho vydědil neplatně, přičemž ale zároveň ustanovil dědici celé pozůstalosti jiné osoby,¹

5) nepominutelný dědic se rozhodl pro povinný díl namísto dědického podílu či odkazu s omezením,

6) jako zákonný dědic či dědic z pořízení pro případ smrti dědictví odmítl s výhradou povinného dílu.

¹ Převažuje názor, dle kterého se nepominutelný dědic vydědění neplatně, za předpokladu, že zůstavitel nepořídil pro případ smrti nebo pořídil jen o části pozůstalosti, stává zákonným dědicem. Viz Švestka, J., Dvořák, J., Fiala, J. a kol. Občanský zákoník, Komentář. Svazek IV. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2014, s. 375 nebo Fiala, R., Drápal, L. a kol. Občanský zákoník IV. Dědické právo (§ 1475-1720). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 429.

V případech 2) a 3) je za podmínky, že dědictví neodmítne, zároveň dědic části pozůstalosti, která svou hodnotou nepřevyšuje povinný díl, a zároveň nepominutelným dědicem ve vztahu k doplnění hodnoty povinného dílu.

Nepominutelný dědic je dle ust. § 113 zákona o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z.ř.s.“) účastník řízení o pozůstalosti pouze, jde-li v něm o soupis pozůstalosti, určení obvyklé ceny pozůstalosti a o vypořádání jeho povinného dílu. Pokud byl nepominutelný dědic opominut zůstavitelem v pořízení pro případ smrti nebo vyděděn bez udání důvodu, může ho soudní komisař pouze písemně požádat, aby se vyjádřil k zůstavitelově pořízení pro případ smrti či k prohlášení o vydědění (tj. namítl jeho neplatnost), a aby uplatnil své právo na povinný díl a na jeho vypořádání. K tomu mu soudní komisař může stanovit lhůtu s tím, že pokud se ve stanovené lhůtě nevyjádří, bude mít soud za to, že uznává pořízení zůstavitele pro případ smrti za pravé a platné a právo na svůj povinný díl neuplatňuje. Soudní komisař může samozřejmě také nařídit s nepominutelným dědicem jednání a jeho vyjádření zaznamenat do protokolu. Pokud se nepominutelný dědic svého práva na povinný díl zřekl ve smyslu ust. § 1484 o.z. smlouvou se zůstavitelem, ale zároveň se nezřekl svého práva z dědické posloupnosti, je třeba ho žádat pouze o vyjádření se k platnosti zůstavitelova pořízení pro případ smrti, ve kterém byl opominut.

Mgr. Jan Kohoutek

■ notářský kandidát, trvalý zástupce
JUDr. Kláry Hejtmánkové,
notářky v Brně

Neuplatní-li nepominutelný dědic své právo na povinný díl, jeho účast v řízení o pozůstalosti končí², o čemž by měl být poučen. Pokud nebude on nebo jiný účastník proti ukončení účasti v řízení nic namítat, nebude v praxi nutné ukončovat jeho účast v řízení vždy usnesením dle ust. § 7 odst. 2 z.ř.s. Podobně končí účast v řízení státu nebo osobám, které by v případě neplatnosti závěti dědily ze zákona, poté, co uznají závět za pravou a platnou, nebo dědici, který po poučení odmítne dědictví. I v těchto případech se v praxi usnesení o ukončení účasti většinou nevydává, ačkoliv by postup dle ust. § 7 odst. 2 z.ř.s. měl být použit.³ Pokud by se takové usnesení vydalo, je třeba ho doručit nepominutelnému dědici i všem ostatním účastníkům řízení a je proti němu přípustné odvolání.⁴ V případě, že účast nepominutelného dědice v řízení skončila, není třeba nařizovat ze zákona soupis pozůstalosti, neboť to není nutné pro výpočet povinného dílu. Jsem toho názoru, že není v takovém případě ani třeba dědici doručovat jaká-

koliv usnesení v řízení (ani usnesení o nařízení soupisu pozůstalosti, byl-li nařízen z jiného důvodu než pro potřeby výpočtu povinného dílu, ani usnesení o nahrazení soupisu pozůstalosti některou z možností daných zákonem a ani usnesení o určení obvyklé ceny), neboť jeho účast u soupisu pozůstalosti a u určení obvyklé ceny pozůstalosti má smysl jedině tehdy, pokud uplatní právo na povinný díl. Pokud nemá o svůj povinný díl v jakékoliv formě zájem, nemá pro něj informace o soupisu pozůstalosti či obvyklé ceně význam. Domnívám se tedy, že ust. § 113 z.ř.s. je možné vykládat tak, že nepominutelný dědic je účastníkem vyjmenovaných částí řízení pouze tehdy, uplatnil-li své právo na povinný díl, jehož výpočet pak vychází ze soupisu pozůstalosti a z určené obvyklé ceny. Soudní komisař by musel v případě, že nepominutelnému dědici doručuje usnesení o obvyklé ceně, vydat toto usnesení samostatně a teprve po jeho právní moci vydat usnesení, kterým rozhodne o dědictví, ačkoliv jinak by výrok o obvyklé ceně mohl dle ust. § 184 odst. 2 z.ř.s. učinit součástí konečného usnesení. Pokud by chtěl soudní komisař výrok o obvyklé

ceně učinit součástí konečného usnesení a toto konečné usnesení doručit i nepominutelnému dědici, měl by se dotázat dědiců, zda s tímto postupem souhlasí, neboť v takovém případě by nepominutelný dědic obdržel i informace o rozdělení pozůstalosti, což by

pro dědice mohlo být nežádoucí. V případě hrozících sporů je vždy lepší jednotlivá usnesení nespojovat.⁵

V případě, že nepominutelný dědic neuplatní právo na povinný díl či doplnění povinného dílu, je třeba prověřit, zda nebyl na jeho majetek prohlášen konkurs nebo nebylo schváleno jeho oddlužení. Soudní komisař obvykle výsledek o vyhledání nepominutelného dědice v insolvenčním rejstříku založí do pozůstalostního spisu. V případě, že by nepominutelný dědic byl v insolvenční, je třeba se obrátit na insolvenčního správce, zda s jeho neuplatněním práva na povinný díl či jeho doplnění souhlasí. Bez souhlasu insolvenčního správce nemůže nepominutelný dědic své právo na povinný díl či jeho doplnění neuplatnit, neboť by šlo o právní jednání podobné odmítnutí dědictví, a tedy o neplatné právní jednání dle insolvenčního zákona.

Nutně je třeba poznamenat, že uplatnění či neuplatnění povinného dílu není neodvolatelný úkon a nepominutelný dědic si jej může v průběhu řízení o pozůstalosti rozmyslet a změnit své stanovisko. Pokud tak učiní, jeho účast v řízení, pokud nebylo dosud skončeno, se obnovuje. Bylo-li již v té době vydáno usnesení o obvyklé ceně, které dosud nenašlo právní moci, je třeba mu jej v takovém případě doručit s tím, že se proti němu může odvolat. Je-li takové usnesení již pravomocné, může nepominutelný dědic rozporovat výši obvyklé ceny a doložit nové skutečnosti, které stanovenou cenu zpochybňují, což může vést k opravě usnesení o obvyklé ceně novým samostatným usnesením dle ust. § 180 odst. 2 z.ř.s. Proto nebude nepominutelný dědic, který neuplatnil právo na povinný díl, nijak ochuzen tím, že mu nebylo doručeno usnesení o obvyklé ceně. Bylo-li řízení o po-

2 Švestka, J., Dvořák, J., Fiala, J. a kol. Občanský zákoník, Komentář. Svazek IV. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2014, s. 373.

3 Wipplingerová, M., Zahradníková, R., Spurná, K. Zvláštní soudní řízení. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2014, s. 75.

4 Svoboda, K., Tlášková, Š., Vlášil, D., Levý, J., Hromada, M. a kol. Zákon o zvláštních řízeních soudních. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 12.

5 Svoboda, K., Tlášková, Š., Vlášil, D., Levý, J., Hromada, M. a kol. Zákon o zvláštních řízeních soudních. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 403.

zůstalosti již skončeno, musí případně uplatňovat své právo na povinný díl proti dědicům u obecného soudu.⁶ Je-li nepominutelný dědic nezletilý či omezený ve svéprávnosti, podléhá neuplatnění práva na povinný díl a na jeho vypořádání, které za něho učinil zákonný zástupce, opatrovník či zvláštní opatrovník jmenovaný pozůstalostním soudem z důvodu střetu zájmů dle ust. § 119 z.ř.s., schválení opatrovníckým soudem.

Uplatní-li nepominutelný dědic své právo na povinný díl, je třeba s ním dále jednat a provést potřebná šetření. Nejprve je třeba zjistit, zda není nezpůsobilý dědit ve smyslu ust. § 1481 o.z., neboť jinak by neměl nárok ani na povinný díl. Dále je třeba v případě, že jej zůstavitel zcela opominul ve svém pořízení pro případ smrti nebo vydědil bez vyslovení důvodu, zjistit, zda u něj přesto neexistoval zákonný důvod vydědění, tj. zda-li se nedopustil něčeho, co tento důvod naplňuje. Jinak by se na opominutí nepominutelného dědice dle ust. § 1651 odst. 5 o.z. hledělo jako na vydědění učiněné mlčky a po právu. Poté je třeba zjistit, zda není důvod k započtení na povinný díl dle ust. § 1660-1661 o.z., přičemž, pokud bude takový důvod zjištěn, provede se započtení (na rozdíl od započtení na dědický podíl) bez ohledu na to, zda ho zůstavitel přikázal nebo ne. Sám nepominutelný dědic může navrhnout započtení na dědický podíl některého z dědiců, cítí-li se neodůvodněně znevýhodněn.⁷ Všechna shora uvedená zjištění soudní komisař provede primárně dotazem na dědice a samotné nepominutelné dědice, ale například důvod k započtení na povinný díl může vyplynout i z listin, které jsou z nějakého jiného důvodu součástí pozůstalostního spisu. Pokud se zjistí, že ten, kdo by jinak byl nepominutelným dědicem, z nějakého výše uvedeného důvodu právo na povinný díl nemá, je třeba zjistit, zda nemá právo na nutnou výživu dle ust. § 1665 o.z. Toto zjišťování odpadá v případě, že nepominutelný dědic nemá právo na povinný díl z důvodu své dědické nezpůsobilosti.⁸

Pokud soudní komisař zjistí, že nepominutelnému dědici přísluší právo na povinný díl, měl by dle ust. § 1682 o.z. zajistit část pozůstalosti (nařídít usnesením závěru), která stačí k uspokojení práva na povinný díl, není-li v pozůstalosti nemovitá věc poskytující dostatečnou jistotu. Pokud nepominutelný dědic osvědčí obavu z předlužení některého z dědiců, má právo dle ust. § 1709 o.z. navrhnout odloučení pozůstalosti. Dále je třeba nařídít dle ust. § 1685 o.z. soupis pozůstalosti, pokud je to potřebné pro výpočet povinného dílu. Což je vždy, uplatnil-li nepominutelný dědic právo na jeho vypořádání a nemá zájem o dohodu s dědici o odbytném či přenechání věci z pozůstalosti. Soudní komisař by měl předem zjistit, zda nepominutelný dědic a dědicové nemají shodný záměr uzavřít některou z dohod, neboť pokud by tomu tak bylo, pak by se soupis pozůstalosti nemusel nařizovat.

Pokud se soupis pozůstalosti bude provádět, nepominutelný dědic může být dle ust. § 1684 odst. 2 písm. c) o.z. soupisu přítomen a vznášet dotazy a činit připomínky. Pokud by při pořizování soupisu pozůstalosti vznikly náklady, jdou

dle ust. § 1686 odst. 2 o.z. poměrně k tíži i nepominutelného dědice. Za účelem hrazení nákladů soupisu pozůstalosti mu může být uloženo, aby na úhradu poměrně s dědici zůstavitele přispěl. O soupisu pozůstalosti, neohrozí-li to jeho včasné provedení, musí být nepominutelný dědic v souladu s ust. § 178 z.ř.s. vyzooměn nejméně 15 dnů předem. I v případě nařízení soupisu za účelem výpočtu povinného dílu může být soupis pozůstalosti v souladu s ust. § 1687 o.z. nahrazen seznamem pozůstalostního majetku vyhotoveným správcem pozůstalosti nebo společným prohlášením dědiců o pozůstalostním majetku. Nepominutelný dědic není dědic, a tudíž seznam pozůstalostního majetku předložený správcem pozůstalosti nepotvrzuje spolu s dědici ani nepředkládá a nepodepisuje společné prohlášení o pozůstalostním majetku. Může ale namítnout, že prohlášení nebo seznam neodpovídají skutečnosti, a pak žádat, aby soud nařídil nový soupis pozůstalosti.

V případě, že nepominutelný dědic uplatnil právo na povinný díl, je nezbytné mu doručit usnesení o nařízení soupisu pozůstalosti, usnesení o nahrazení soupisu pozůstalosti a usnesení o určení obvyklé ceny. Proti všem těmto usnesením je přípustné odvolání a nepominutelný dědic může toto právo využít, ale také se ho po jejich vyhlášení či vydání vzdát. První dvě usnesení, na rozdíl od třetího, není třeba doručovat do vlastních rukou, ale jelikož není v zákoně uvedeno, že tato usnesení není třeba doručovat vůbec⁹, musí být tato usnesení doručena obálkou typu III., kdy je písemnost při nezastižení adresáta vhozena do schránky. Kdyby se tato usnesení po vyhlášení nemusela doručovat vůbec, muselo by to dle ust. § 126 odst. 3 z.ř.s. být stanoveno v zákoně. Na tomto místě je třeba upozornit, že obě tato usnesení se navzdory nesprávně prováděné praxi některých notářů musí vyhotovit písemně i v případě, že je soudní komisař nepominutelným dědicům a dědicům zůstavitele vyhlásí do protokolu. Dle ust. § 168 odst. 2 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) soud usnesení doručí účastníkům, je-li proti němu odvolání. Na usnesení se dle ust. § 167 odst. 2 o.s.ř. přiměřeně užijí ustanovení o rozsudku, a proto se i po vzdání se práva na odvolání učiněného ihned po vyhlášení usnesení přítomnými účastníky do protokolu vydá písemné vyhotovení usnesení, které se účastníkům doručí zpravidla při skončení jednání, jinak do třiceti dnů ode dne vyhlášení. Tato usnesení ovšem dle ust. § 169 odst. 2 o.s.ř. nemusí obsahovat odůvodnění, pokud se ve výroku uvedou použitá zákonná ustanovení a důvod rozhodnutí, neboť nejde o rozhodnutí ve věci samé. Jako taková je může dle ust. § 123 odst. 2 z.ř.s. vydat

6 Šešina, M. Změny v postavení a právech nepominutelných dědiců v novém občanském zákoníku. Rekodifikace & Praxe. 2015, roč. 3, č. 3, s. 8-10.

7 Svoboda, J., Klička, O. Dědické právo v praxi. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 42.

8 Svoboda, J., Klička, O. Dědické právo v praxi. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 27.

9 Jako tomu je v ust. § 165 z.ř.s. týkajícího se usnesení o vyzoomění o dědickém právu nebo v ust. § 176 odst. 3 z.ř.s. týkajícího se usnesení o právu výhrady soupisu.

notářský kandidát, notářský koncipient nebo zaměstnanec notáře, který složil kvalifikační zkoušku.

Nepominutelný dědic není účastníkem dohody pozůstalého manžela s dědici o vypořádání majetku patřícího do společného jmění manželů, ale při schválení takové dohody by měl soud dbát na to, aby do pozůstalosti připadl majetek odpovídající svou hodnotou alespoň polovinu majetku ve společném jmění manželů, jinak by došlo ke zmenšení povinného dílu, který se vypočítává z čisté hodnoty pozůstalosti. Takovou dohodu, na základě které by byl zmenšen povinný díl, by soud neměl schválit pro rozpor s dobrými mravy. Ačkoliv to není v zákoně výslovně uvedeno, měl by být nepominutelný dědic účastníkem řízení i pokud jde o určení obvyklé ceny majetku ve společném jmění manželů zůstavitele a pozůstalého manžela, neboť z tohoto určení se pak vychází při určení obvyklé ceny pozůstalosti.

Uplatnění práva na povinný díl a uplatnění práva na jeho vypořádání jsou dvě odlišné věci¹⁰, ale v praxi bude v naprosté většině mít nepominutelný dědic uplatnivší právo na povinný díl zájem o to, aby měl v ruce vykonatelný titul, a proto uplatní i právo na vypořádání povinného dílu. V takovém případě je třeba o vypořádání povinného dílu rozhodnout v konečném rozhodnutí o dědictví. Ve výroku usnesení se tedy uvede, kteří dědici vyplatí nepominutelnému dědici jakou částku. Částka musí odpovídat povinnému dílu vypočtenému z čisté hodnoty pozůstalosti, přičemž výpočet provede soudní komisař.¹¹ Je na místě určit ve výroku i přiměřenou lhůtu k výplatě částky, jinak platí obecná třídní lhůta k plnění.¹² Jsou-li na straně dědiců zvlášť závažné důvody a lze-li to rozumně požadovat na nepominutelném dědici, povolí soud splátky na povinný díl nebo odloží jeho splatnost. Soudní komisař musí sám zvážit důvody a skutečnosti, které povedou k odkladu splatnosti či splátkám povinného dílu.¹³ V případě, že by na povinný díl nepominutelného dědice měli poměrně přispívat i odkazovníci, budou jim moci dědicové, kteří jsou povinni odkazy splnit, tyto odkazy poměrně snížit, aby mohli vyplatit nepominutelného dědice. Odkazovníci nejsou účastníky řízení, ale objevují se

názory, že se jimi v případě, že mají poměrně přispět nepominutelnému dědici na povinný díl, stávají při soupisu pozůstalosti¹⁴ nebo při rozhodování o vypořádání tohoto povinného dílu.¹⁵

Nepominutelný dědic se může s dědici dohodnout jinak (v ust. § 1654 odst. 2 o.z. je sice uvedeno, že pouze s dědici ze závěti a z dědické smlouvy, ale není důvod, proč by se nepominutelný dědic, který dědictví odmítl s výhradou povinného dílu, nemohl dohodnout se zákonnými dědici). To znamená, že si může například dohodnout výplatu částky, která je vyšší než vypočtený povinný díl (odbytné), nebo vydání věci z pozůstalosti namísto zaplacení. Tím nesmí být zkrácena práva dalších věřitelů. V případě uzavření dohody nepominutelného dědice s dědici schvaluje tuto dohodu soud v konečném rozhodnutí o dědictví. Je-li nepominutelný dědic nezletilý či omezený ve svéprávnosti, podléhá takováto dohoda ještě před vydáním konečného usnesení o skončení dědictví schválení opatrovnickým soudem. Objeví-li se po právní moci rozhodnutí o pozůstalosti majetek, má nepominutelný dědic, uplatnil-li právo na povinný díl, nárok na doplnění svého povinného dílu z hodnoty nově objeveného majetku, případně může s dědici uzavřít dohodu o odbytném či vydání věci z nově objeveného majetku. Je tedy účastníkem i dodatečného řízení o pozůstalosti.¹⁶ Neuplatnil-li ale právo na povinný díl v původním řízení, není dle mého názoru povinností soudního komisaře jej informovat o tom, že probíhá dodatečné řízení, a znovu jej vyzývat, aby se vyjádřil k uplatnění práva na povinný díl.

Jelikož nepominutelný dědic nemá stejné postavení jako dědicové zůstavitele, není povinen spolu s dědici platit odměnu, náhradu hotových výdajů a náhradu za daň z přidané hodnoty notáři za úkony, které provedl jako soudní komisař. Nepominutelný dědic neodpovídá za dluhy zůstavitele, ani není zavázán k úhradě nákladů zůstavitelova pohřbení a opatření jeho hrobového místa.

Jak vidíme, vede přítomnost nepominutelného dědice mezi účastníky řízení o pozůstalosti, pokud uplatní právo na povinný díl a na jeho vypořádání, automaticky k složitějšímu průběhu celého řízení než v případě, kdy dítě zůstavitele či jeho potomek je přímo jedním z dědiců. Notář jako soudní komisař by měl být při projednávání dědictví obezřetný, aby neopomněl provést všechna potřebná šetření a aby jednal s nepominutelným dědicem jako s účastníkem řízení v těch částech řízení, u kterých to stanoví zákon. ■

10 Svoboda, J., Klička, O. Dědické právo v praxi. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 33.

11 Svoboda, K., Tlášková, Š., Vlášil, D., Levý, J., Hromada, M. a kol. Zákon o zvláštních řízeních soudních. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 411.

12 Fiala, R., Drápal, L. a kol. Občanský zákoník IV. Dědické právo (§ 1475-1720). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 438.

13 Fiala, R., Drápal, L. a kol. Občanský zákoník IV. Dědické právo (§ 1475-1720). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 438.

14 Svoboda, J., Klička, O. Dědické právo v praxi. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 29.

15 Švestka, J., Dvořák, J., Fiala, J. a kol. Občanský zákoník, Komentář. Svazek IV. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2014, s. 381-382.

16 Švestka, J., Dvořák, J., Fiala, J. a kol. Občanský zákoník, Komentář. Svazek IV. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2014, s. 392.

Důsledky osvojení pro dědické právo

JUDr. Milan Cellar

S NABYTÍM ÚČINNOSTI NOVÉHO OBČANSKÉHO ZÁKONÍKU¹ BYLA PROLOMENA MOŽNOST DANÁ DŘÍVE PLATNÝM ZÁKONEM O RODINĚ² OSVOJIT POUZE NEZLETILÉ DÍTĚ,³ A DO NAŠEHO PRÁVNÍHO ŘÁDU SE NAVRÁTILA MOŽNOST OSVOJIT ZLETILÉHO.

Dosavadní, relativně jednoduchá situace, kdy osvojením vznikl mezi osvojitelem a osvojenecem takový poměr, jaký je mezi rodiči a dětmi, a mezi osvojenecem a příbuznými osvojitele poměr příbuzenský (§ 63 odst. 1 ZOR), se výrazně zkomplikovala. Napříště bude v řízení o pozůstalosti nutné rozlišovat jednotlivé typy osvojení, a sice

- osvojení nezletilého,
- osvojení zletilého, které **je** obdobou osvojení nezletilého,
- osvojení zletilého, které **není** obdobou osvojení nezletilého.⁴

A) OSVOJENÍ NEZLETILÉHO

Osvojení nezletilého lze považovat za tzv. *úplné osvojení*.⁵ Při tomto typu osvojení zaniká příbuzenský poměr mezi osvojenecem a původní rodinou, jakož i práva a povinnosti z tohoto poměru vyplývající (§ 833 odst. 1 NOZ) a osvojenec je přijat osvojitelem za vlastního (§ 794 NOZ). Bylo-li osvojeno dítě, které je rodičem, vztahují se účinky osvojení i na jeho dítě (§ 834 NOZ). Postoj osvojenecova dítěte (respektive jeho opatrovníka), zda si přeje, aby se právní následky osvojení vztahovaly také na něj, nemusí být v řízení o osvojení vůbec zjišťován.

Přestože to zákon výslovně nestanoví, lze se domnívat, že se právní důsledky osvojení budou vztahovat nejen na již narozené děti osvojence, ale i na všechny jeho budoucí děti a další potomky.

1 Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dále také jen „NOZ“.

2 Zákon č. 94/1963 Sb., zákon o rodině, dále také jen „ZOR“.

3 § 65 odst. 2 ZOR: „Osvojit lze nezletilého a to jen je-li mu osvojení ku prospěchu.“

4 K tomu viz také Svoboda J., Klička, O. Dědické právo v praxi. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, strana 93.

5 K tomu viz Hrušáková, M., Králíčková, Z., Westphalová, L. a kol.: Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655–975). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, strana 602.

V případě osvojení nezletilého se tak osvojenec se všemi svými potomky (narozenými, počatými i dosud nepočatými) po právní stránce stává součástí rodiny osvojitele.

Příklady důsledku osvojení pro dědické právo:

- 1) Osvojenec *Cyril* bude přicházet v úvahu jako dědic ze zákona po *Adamovi*, který je otcem osvojitele *Bořivoje* v I. dědické třídě podle § 1635 odst. 2 NOZ (stejně jako kterýkoliv pokrevní vnuk Adama) v případě, že osvojitel *Bořivoj* předemře svého otce *Adama*.
- 2) Osvojitel *Bořivoj* bude přicházet v úvahu jako dědic ze zákona po osvojení *Cyrilovi* ve II. dědické třídě podle § 1636 odst. 1 NOZ, nebude-li dědit žádný *Cyrilův* potomek.
- 3) Osvojitel *Bořivoj* bude přicházet v úvahu jako dědic ze zákona po *Davidovi*, *Dorotě* a *Dagmar*, dětech osvojení *Cyrila*, ve IV. dědické třídě podle § 1638 NOZ, nebude-li dědit žádný dědic ve III. dědické třídě, a to bez ohledu, zda se *David*, *Dorota* a *Dagmar* narodili před osvojením *Cyrila*, nebo až po něm, případně jestli souhlasili (respektive jestli souhlasili jejich opatrovníci) s tím, aby se právní následky osvojení vztahovaly také na ně.⁶
- 4) *David*, *Dorota* a *Dagmar*, děti osvojení *Cyrila*, budou připadat v úvahu jako dědicové po osvojiteli *Bořivoji* v I. dědické třídě podle § 1635 odst. 2 NOZ v případě, že osvojenec *Cyril* předemře svého osvojitele *Bořivoje*, a to bez ohledu na to, zda se *David*, *Dorota* a *Dagmar* narodili před osvojením *Cyrila*, nebo až po něm, případně jestli souhlasili (respektive jestli souhlasili jejich opatrovníci) s tím, aby se právní následky osvojení vztahovaly také na ně.

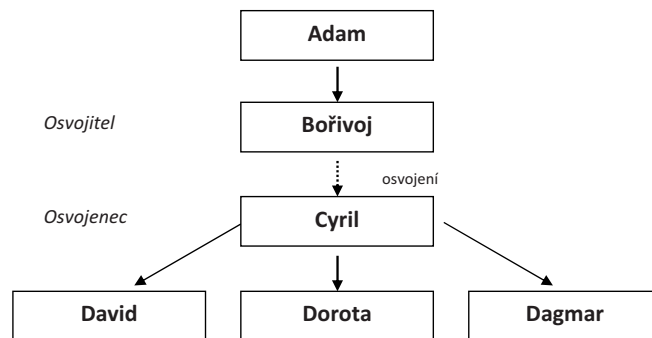
6 Jak je uvedeno výše, souhlas již narozených potomků (respektive jejich opatrovníků) s tím, aby se důsledky osvojení jejich předka vztahovaly také na ně, nemusí být vůbec zjišťován, na rozdíl od případu, kdy je osvojen zletilý, který má potomky (§ 852 NOZ).

7 Hrušáková, M., Králíčková, Z., Westphalová, L. a kol.: Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655–975). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, na straně 795–797.

8 § 10 odst. 1 NOZ – „Nelze-li právní případ rozhodnout na základě výslovného ustanovení, posoudí se podle ustanovení, které se týká právního případu co do obsahu a účelu posuzovanému právnímu případu nejbližšího.“

9 § 806 odst. 1 NOZ – „Dosáhlo-li osvojované dítě alespoň dvanácti let, je třeba vždy jeho osobního souhlasu, ledaže je mimo jakoukoli pochybnost, že by byl postup požadující osobní souhlas osvojovaného dítěte v zásadním rozporu se zájmy dítěte, nebo že dítě není schopno posoudit důsledky souhlasu.“

10 § 807 odst. 1 NOZ – „Nedosáhlo-li dítě věku alespoň dvanácti let, dá jeho jménem souhlas s osvojením jeho opatrovník; opatrovníkem soud jmenuje zpravidla orgán sociálně-právní ochrany dětí. Dříve, než dá opatrovník souhlas, zjistí všechny rozhodné skutečnosti, které ho povedou k závěru, že osvojení bude v souladu se zájmy dítěte.“

B) OSVOJENÍ ZLETILÉHO

Naproti tomu lze oba typy osvojení zletilého považovat za *osvojení neúplné*. Osvojenec a jeho potomci nemají všechna práva a povinnosti jako pokrevní potomci osvojitele. Občanský zákoník sice stanoví, že v případě osvojení zletilého, které je obdobou osvojení nezletilého, se ustanovení o osvojení nezletilého, včetně ustanovení o následcích osvojení použijí s výjimkou § 838 a § 839 NOZ obdobně (§ 847 odst. 3 NOZ), výčet výjimek ale není dle mého názoru úplný.

Ustanovení § 850 – § 854 NOZ, obsahující některé právní normy s důsledky pro dědické právo, mají společnou rubriku „Společná ustanovení pro osvojení zletilého“ a je třeba je tedy aplikovat i v případě osvojení zletilého, které je obdobou osvojení nezletilého.

Jedním z rozdílů oproti osvojení nezletilého je skutečnost, že osvojení má právní následky pro osvojení a jeho potomky, pokud se narodili později, tedy po právní moci rozsudku o osvojení. **Pro dříve narozené potomky osvojení má osvojení právní následky, jen když dali s osvojením souhlas (§ 852 NOZ).**

Zákon neuvádí, kdy jsou potomci osvojení dostatečně zralí na to, aby se mohli sami rozhodnout, zda bude mít osvojení jejich zletilého předka právní následky i pro ně, či nikoliv. Dle autorů komentáře k tomuto ustanovení zákona⁷ lze s pomocí *analogie legis*⁸ použít ustanovení občanského zákoníku, týkající se souhlasu (nezletilého) dítěte s (vlastním) osvojením (§ 806 NOZ⁹). Souhlas za dítě mladší dvanácti let by pak udílel soudem jmenovaný opatrovník.¹⁰ Ztotožní-li se obecné soudy s tímto názorem, či nikoliv, nemusí soudního komisaře příliš trápit, protože se informací o tom, který potomek souhlas udělil a který nikoliv (zřejmě) dozví z rozsudku o osvojení.

Další rozdíl oproti osvojení nezletilého spatřuji v tom, že **osvojenec dědí po osvojiteli v první zákonné třídě dědiců, nevstupuje však v dědické právo osvojitele vůči jiným osobám** (§ 853 odst. 2 NOZ). Má-li osvojení právní následky i pro potomky osvojení, použije se na ně (mimo jiné) předchozí věta obdobně (§ 853 odst. 3 NOZ).

Osvojenec a jeho potomci, pro které má osvojení právní následky, tedy připadají v úvahu jako dědicové ze zákona

po osvojiteli, ale již ne po jakékoliv jiné osobě z osvojitelovy rodiny. Osvojitel nepřichází v úvahu jako dědic ze zákona po osvojení, ani po osvojecových potomcích.

Příklady důsledku osvojení pro dědické právo:

Osvojenec Cyril byl osvojen až v době své zletilosti.

5) Osvojenec Cyril nebude přicházet v úvahu jako dědic ze zákona po Adamovi, který je otcem osvojitele Bořivoje v I. dědické třídě podle § 1635 odst. 2 NOZ v případě, že osvojitel Bořivoj předemře svého otce Adama.

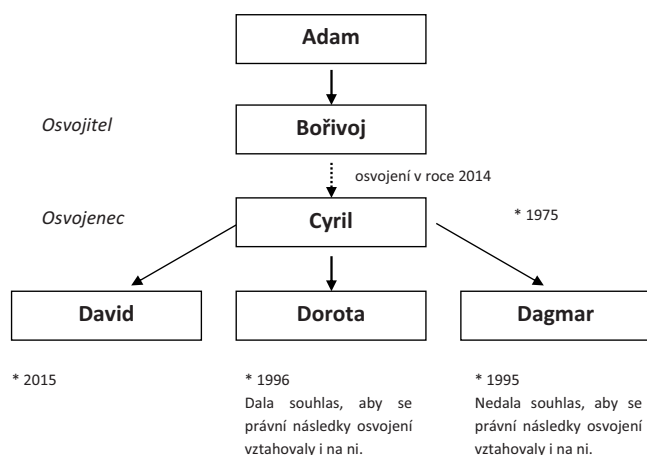
6) Osvojitel Bořivoj nebude přicházet v úvahu jako dědic ze zákona po osvojení Cyrilovi ve II. dědické třídě podle § 1636 odst. 1 NOZ.

7) Osvojitel Bořivoj nebude přicházet v úvahu jako dědic ze zákona po Davidovi, Dorotě a Dagmar, dětech osvojenec Cyrila ve IV. dědické třídě podle § 1638 NOZ.

8) Pokud jde o děti osvojenec Cyrila, budou po osvojiteli Bořivoji v případě, že osvojenec Cyril předemře svého osvojitele, připadat v úvahu jako dědicové v I. dědické třídě podle § 1635 odst. 2 NOZ David, který se narodil až po osvojení, Dorota, která se narodila před osvojením a dala souhlas, aby se právní následky osvojení vztahovaly i na ni. Dagmar, která se narodila před osvojením a nedala souhlas, aby se právní následky osvojení vztahovaly i na ni, se dědičkou ze zákona po osvojiteli Bořivoji nestane.

JUDr. Milan Cellar

■ notářský koncipient Mgr. Jarmily Chmelařové, notářky ve Valašském Meziříčí

C) SROVNÁNÍ

Rozdíl mezi osvojením nezletilého a osvojením zletilého, které je obdobou osvojení nezletilého pro účely dědického práva spatřuji v tom, že v případě osvojení nezletilého se osvojenec, se všemi svými potomky, ať současnými nebo budoucími, po právní stránce plně začleňuje do rodiny osvojitele. V případě osvojení zletilého, které je obdobou osvojení nezletilého, může osvojenec a jeho potomci, kteří se narodili až po osvojení a potomci, kteří se narodili

před osvojením a zároveň udělili souhlas s tím, aby se právní následky osvojení vztahovaly také na ně, dědit ze zákona výlučně po osvojiteli a po nikom jiném z jeho rodiny. Osvojitel po osvojení a jeho potomci dědit ze zákona nemůže.

Rozdíl mezi osvojením zletilého, které je¹¹ a které není¹² obdobou osvojení nezletilého, pro účely dědického práva, spatřuji v tom, že v případě osvojení, které není obdobou osvojení nezletilého, osvojenec a jeho potomci nepozbývají osvojením práv ve vlastní rodině (§ 849 odst. 2 NOZ). Znamená to tedy, že osvojenec a jeho potomci, kteří se na-

rodili až po osvojení a potomci, kteří se narodili před osvojením a zároveň udělili souhlas s tím, aby se právní následky osvojení vztahovaly také na ně, v případě osvojení, které není obdobou osvojení nezletilého, připadají v úvahu jako dědicové ze zákona

v I. dědické třídě jak po původních rodičích osvojenec, tak po osvojiteli!

D) ZÁVĚR

V řízení o pozůstalosti bude tedy třeba rozlišovat:

1. Zda došlo k osvojení před nebo po nabytí zletilosti osvojenec. V případě osvojení před nabytím zletilosti může soudní komisař považovat po právní stránce osvojenec a jeho potomky za členy osvojitelovy rodiny bez dalšího.
2. V případě nabytí zletilosti osvojenecem před osvojením je třeba rozlišovat, zda se jeho potomci narodili před osvojením, nebo až po osvojení. Potomky narozené po osvojení lze považovat za možné dědice osvojitele bez dalšího.
3. V případě nabytí zletilosti osvojenecem před osvojením a zároveň narozením potomků před osvojením je třeba rozlišovat, zda tito potomci (jejich opatrovníci) dali souhlas k tomu, aby se právní následky osvojení vztahovaly také na ně. Za možné dědice osvojitele pak lze považovat pouze ty potomky, kteří (respektive jejich opatrovníci) vyslovili souhlas s tím, aby se důsledky osvojení vztahovaly také na ně. ■

11 Osvojení, které je obdobou osvojení nezletilého, je upraveno v § 847 NOZ.

12 Osvojení, které není obdobou osvojení nezletilého, je upraveno v § 848 NOZ.

Veřejné zjišťování stavu a obsahu listiny

Ing. Mgr. Lenka Holíková

*„Dámy a pánové, prosím, posadte se.
Setkali jsme se zde, abychom si přečetli závět...“
Agatha Christie¹*

USTANOVENÍ § 143 A § 144 ZÁKONA č. 292/2013 Sb., O ZVLÁŠTNÍCH ŘÍZENÍCH SOUDNÍCH, V AKTUÁLNÍM ZNĚNÍ, DÁLE TÉŽ „z. ř. s.“, ZAVEDLA DO NAŠEHO PRÁVNÍHO ŘÁDU ZCELA NOVÝ INSTITUT. JEDNÁ SE O VEŘEJNÉ PROHLÁŠENÍ PRÁVNÍHO JEDNÁNÍ PRO PŘÍPAD SMRTI, A TO TAKOVÉHO, KTERÉ JE V ÚSCHOVĚ U NOTÁŘE A NEBYLO SEPSÁNO VE FORMĚ NOTÁŘSKÉHO ZÁPISU. JEHO PODSTATOU JE ZJIŠŤOVÁNÍ STAVU A OBSAHU POŘÍZENÍ PRO PŘÍPAD SMRTI (ZÁVĚTI ČI DOVĚTKU, VČETNĚ TZV. PRIVILEGOVANÝCH ZÁVĚTÍ),² PROHLÁŠENÍ O VYDĚDĚNÍ, ZRUŠENÍ TĚCHTO PRÁVNÍCH JEDNÁNÍ A ZRUŠENÍ SMLOUVY O ZŘEKnutí SE DĚDICKÉHO PRÁVA (DÁLE TÉŽ „LISTINA“), ZA ÚČASTI URČITÝCH OSOB. „UVEDENÝ POSTUP SE TEDY NETÝKÁ LISTIN, KTERÉ BYLY SEPSÁNY VE FORMĚ NOTÁŘSKÉHO ZÁPISU, NEBO KTERÉ MĚL ZŮSTAVITEL ULOŽENY U SEBE (V DOMĚ ČI BYTĚ), ANEBY KTERÉ BYLY ULOŽENY V ADVOKÁTNÍ ÚSCHOVĚ NEBO V ÚSCHOVĚ JINÉ OSOBY (DĚDICE, VYKONAVATELE ZÁVĚTI APOD.).“³

Dle § 143 odst. 1 z. ř. s. o úkonu, při němž bude provedeno veřejné zjištění stavu a obsahu listiny notářem, u kterého je tato listina v úschově, soudní komisař vyrozumí osoby, kterým podle dosavadního stavu řízení svědčí zákonná dědická posloupnost nebo které již uplatnily svá práva na pozůstalost, přičemž toto vyrozumění jim zašle minimálně 15 dnů

předem. Zároveň se tato informace vyvěsí na úřední desce soudu a v odůvodněných případech může být vyrozumění zveřejněno i prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků. Ve vyrozumění soudní komisař uvede, u kterého notáře, kdy a kde bude proveden úkon o zjištění stavu a obsahu listiny, jakož i upozornění, že úkon může být proveden i v nepřítomnosti všech osob, které o něm byly vyrozuměny (§ 143 odst. 3).

Veřejné zjištění stavu a obsahu listiny se v porovnání se standardním zjištěním dle § 142 z. ř. s. liší zejména v nutnosti stanovení času, kdy se bude veřejné zjištění konat, v přítomnosti ostatních osob, vyvěšení sdělení o úkonu na úřední desce soudu, doložení přítomným osobám, že listina se nachází v obalu a nebyla dosud otevřena a v nákladech s tím vším spojených.

Veřejné prohlášení listiny může prolamovat zásadu neveřejnosti v řízení o pozůstalosti. V současnosti jsou dva názorové trendy ohledně toho, kdo může být účasten při jejím průběhu. Na jedné straně je v důvodové zprávě stanoveno, že u tohoto úkonu „může být přítomen každý, kdo o to projeví zájem“⁴ a „za tím účelem je ostatně vyrozumění vyvěšováno

- 1 Agatha Christie's Poirot: Season 5, Episode 4. The Case of the Missing Will. Bruce, J. TV Series, 1993.
- 2 Podle § 1543 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.
- 3 Svoboda, J., Klička, O.: Dědické právo v praxi. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, 220 s.
- 4 Důvodová zpráva k zákonu o zvláštních řízeních soudních, s 48.

na úřední desku⁵. Na straně druhé je otázkou, zda skutečně úmyslem zákonodárce mohlo být připustit účast veřejnosti při prohlášení listiny, a zda nemá „pojem veřejnost zjišťování spočívat pouze ve veřejném odehrávání uvedeného jednání za účasti osob, kterým svědčí zákonná dědická posloupnost nebo které již uplatnily svá práva na pozůstalost“⁶, přičemž smyslem vyvěšení vyznění o konání úkonu na úřední desce je pouze informace pro výše uvedené osoby, u nichž soudní komisař nezná kontaktní adresu, příp. vůbec není známo, o které osoby se jedná a zda vůbec existují. Lze nicméně zakončit, že pokud se bude osoba např. po přečtení vyhlášky domnívat, že by měla být v závěti uvedena a bude tuto skutečnost tvrdit soudnímu komisaři, není důvod upřít jí přítomnost při veřejném zjišťování listiny.

V souladu s § 144 z. ř. s. při zjištění stavu a obsahu listiny notář vždy doloží, že listina se nachází v obalu, kterým byla opatřena při jejím převzetí do úschovy, a přečte její text. Tento úkon se má v souladu s § 144 odst. 2 z. ř. s. učinit, i pokud se k němu nedostaví žádná osoba. Dále notář v protokolu o zjištění stavu a obsahu listiny uvede stanoviska, která o stavu a obsahu listiny uvedly přítomné osoby, pokud o to požádají (§ 144 odst. 3 z. ř. s.).

Účelem veřejného zjišťování stavu listin je dle důvodové zprávy k z. ř. s. „význam této listiny pro osoby uplatňující právo na pozůstalost a skutečnost, že vyjadřuje vůli fyzické osoby, která již nežije.“⁷ „Veřejné zjišťování má přispět k ochraně práv a právní jistotě“⁸ a „smyslem veřejnosti je patrně prezentace poslední vůle zůstavitele pozůstalým (a to nejen dědicům), kdy poslední vůle běžně obsahuje i ustanovení z hlediska práva irelevantní, kterým se zůstavitel obrací na své pozůstalé (loučí se s nimi, uděluje jim dobré rady a podobně).“⁹ Veřejné prohlášení listiny bylo tvůrcem zákona zdůvodňováno mimo jiné možnostmi zapsání okamžité reakce účastníků prohlášení.¹⁰ Dále je zmiňováno jako prostředek ochrany notáře před případným nařčením, že ve sprážen s některým z dědiců po smrti zůstavitele manipuloval s listinou.¹¹ Též byla navrhována veřejná publikace i listin sepsaných ve formě notářského zápisu.¹²

Inspirační zdroj pro tuto úpravu v důvodové zprávě citován není. Veřejné prohlášení se více či méně podobá čtení závěti známé z filmů a knih z anglo-amerického prostředí.

DĚDICKÉ PRÁVO V ANGLII

V Anglii je zanechání závěti¹³ poměrně časté a má ji sepsáno okolo 30 % populace ve Velké Británii.¹⁴ Hlavním důvodem častého sepsávání závětí je zejména finanční náročnost zákonné dědické posloupnosti (při závěti je možné snížit náklady na dědickou daň, která může ve Velké Británii dosahovat až 40 %, pokud hodnota pozůstalosti převyšuje 325.000£)¹⁵, dále řízení se závětí bývá kratší a méně problematické¹⁶. Podmínkou platnosti závěti kromě skutečné vůle na straně zůstavitele je dle čl. 9 zákona o závětech (Wills Act z roku 1837 ve znění novel, dále též „WA“) písemná forma,

současná přítomnost min. dvou svědků a jejich podpisy a podpis pořizovatele/pořizovatelky (testator/testatrix) nebo podpis jiné osoby na pořizovatelův pokyn a v jeho přítomnosti. Věk pořizovatele musí být minimálně 18 let (čl. 7 WA). Zajímavostí je např. skutečnost, že závěť se ruší uzavřením sňatku pořizovatele, pokud závěť nebyla koncipována ve vztahu k budoucímu sňatku (čl. 18 WA). Rozvod nebo prohlášení sňatku za neplatné mají stejný efekt jako smrt manžela (čl. 18A WA). V závěti bývá většinou i povolání vykonavatele závěti (executor). Kromě závěti nezná anglické právo žádné jiné pořízení pro případ smrti, je nicméně možné učinit darování pro případ smrti.

Ing. Mgr. Lenka Holíková

■ notářská kandidátka a zástupkyně
notářky JUDr. Jaroslavy Malé,
notářky v Mostě

V anglickém právu se nenabývá pozůstalost smrtí zůstavitele, po jeho smrti přechází na tzv. personal representative (osobní reprezentant, jedná se o osobu, která představuje osobnost zůstavitele), kterým může být buď

v závěti určený vykonavatel závěti (executor) nebo pozůstalostním soudem určený správce pozůstalosti (administrator)¹⁷. Ke správě pozůstalosti potřebuje personal representative soudní zmocnění, které se vydává ve formě tzv. probate (soudní potvrzení závěti) u vykonavatele závěti, nebo tzv. letters of administration u správce pozůstalosti. Podstatou řízení o vydání tzv. probate u pozůstalostního soudu (probate court¹⁸) je prokázání pravosti a platnosti závěti, která je následně soudem potvrzena. Personal representative poté má zejména za povinnost zjistit rozsah pozůstalosti, vyrovnat dluhy zůstavitele a zbytek rozdělit mezi závětní nebo zákonné dědice (beneficiaries).

- 5 Lavický, P. a kol. Zákon o zvláštních řízeních soudních. Řízení nesporné. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2015, s. 315; stejný názor dále též viz Wipplingerová, M., Zahradníková, R., Spurná, K. Zvláštní řízení soudní. 2. opravené vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2015.
- 6 Svoboda, J., Klička, O.: Dědické právo v praxi. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, 221 s.
- 7 Důvodová zpráva k zákonu o zvláštních řízeních soudních, s. 48.
- 8 Wipplingerová, M., Zahradníková, R., Spurná, K. Zvláštní řízení soudní. 2. opravené vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2015.
- 9 Lavický, P. a kol. Zákon o zvláštních řízeních soudních. Řízení nesporné. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2015, s. 316.
- 10 Drápal, L. Školení Dědické právo, Kroměříž, 15. – 17. 6. 2015.
- 11 Drápal, L. Školení Dědické právo, Praha, 2. – 3. 12. 2013.
- 12 Tamtéž.
- 13 V anglickém prostředí se pro závěť vžil název Last Will and Testament, přičemž slovo will původně znamenalo pořízení pro případ smrti zahrnující pouze nemovitosti (real property), zatímco testament bylo pořízením týkajícím se veškerého ostatního majetku (personal property). V průběhu času se nicméně význam těchto slov vytratil a nyní se používají jako synonyma.
- 14 Murray-West, R. Why you should write a will. The Telegraph. Dostupné[online] dne 9.10.2015 na: <http://www.telegraph.co.uk/finance/personalfinance/money-saving-tips/8846102/Why-you-should-write-a-will.html>

Rešerší nebylo zjištěno žádné ustanovení, které by stanovilo povinnost ústního přednesu závěti. K situaci, kdy se sejde nejbližší rodina, svědkové závěti a osoby, které se domnívají, že jsou dědicové ze závěti a závět čte většinou advokát nebo vykonavatel závěti (executor), „ve skutečnosti téměř nikdy nedochází. Právník nebo tzv. executor jednoduše rozešle kopii závěti a doprovodný dopis s vysvětlením situace v závěti uvedeným dědicům.“¹⁹

„V rozporu s obecným přesvědčením nedochází k slavnostnímu «čtení závěti» během řízení o vydání tzv. probate ani ve Spojených státech amerických a většina příbuzných ani nikdy originál závěti neuvidí.“²⁰ „Mýtus čtení závěti může mít základ v dávné historii, kdy advokáti zřejmě měli zvyk seznat rodinu zůstavitele do své kanceláře a přečíst závět, protože mnozí lidé nebyli gramotní a nemohli si proto závět sami přečíst.“²¹ „V současnosti není zřejmě v žádném státě USA stanovena povinnost ústního přednesu závěti.“²²

PRAXE VEŘEJNÉHO ZJIŠŤOVÁNÍ STAVU A OBSAHU LISTIN

V praxi má institut veřejného prohlašování listin zejména finanční a časové dopady. V řízení o pozůstalosti se do hmotových výdajů v souladu s § 15 odst. 2 vyhlášky č. 196/2001 Sb., o odměnách a náhradách notářů, správců pozůstalosti a Notářské komory České republiky (notářský tarif), dále jen „notářský tarif“, promítne za veřejné prohlášení provedené soudním komisařem jeho odměna ve výši 500 Kč bez DPH a u provedení jiným notářem odměna ve výši 1500 Kč bez DPH, a též náklady na poštovné. Celková suma se může výrazně navýšit, pokud je nutné takto prohlašovat vícero právních jednání pro případ smrti. V případě, že je listina v úschově u jiného notáře než soudního komisaře, mohou též vzniknout náklady na cestovné.

Z časového hlediska dojde k prohlášení právního jednání pro případ smrti, které je v úschově u notáře, výrazně později oproti listinám sepsaným ve formě notářského zápisu, které většinou bývají prohlášené již před sepsáním protokolu o předběžném šetření, a též oproti soukromým listinám neuložených u notáře, jež bývají prohlášeny během předběžného šetření, kdy jsou nejčastěji předloženy některým z účastníků. Je totiž nutné nejdříve zjistit okruh v úvahu přicházejících zákonných dědiců a dále vyvést vyhlášku na úřední desku okresního soudu, přičemž minimální lhůta je 15 dnů před jednáním o prohlášení dané listiny. Je též nutné v součinnosti s notářem, který má listinu v úschově, pokud sám není soudním komisařem, domluvit termín daného jednání.

Institut sám o sobě snížil atraktivitu notářské úschovy právních jednání pro případ smrti dle § 83 zákona č. 358/1992, o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v aktuálním znění. Přestože notářská úschova takové listiny stojí dle položky I odst. 1 notářského tarifu 800 Kč bez DPH, vidina budoucích možných nákladů na zjištění jejího obsahu a stavu a zejména samotná možná přítomnost nevyžádaných osob při jejím prohlašování vede pořizovatele při výběru notářských služeb k upřednostnění zanechání právního jednání pro případ smrti ve formě notářského zápisu. Odměna notáře za sepsání notářského zápisu o závěti, dovětku nebo o prohlášení o vydědění, což jsou i nejčastější listiny ukládané do notářské úschovy, je dle položky D notářského tarifu 1500 Kč bez DPH.

Je otázkou, jak moc kladně byl nový institut přijat samotnými účastníky pozůstalostního řízení. Čtení závěti může zbytečně vyvolávat emoce (např. při vydědění). Práva účastníků, jako např. uvedení jejich stanovisek ke stavu a obsahu závěti, by přitom zůstala zachována, i pokud by jim byla zaslána pouze kopie listiny poštou. Účastníci bývají překvapeni množstvím jednání, která nevedou přímo k ukončení řízení. Též bývají zmateni, pokud prohlášení činí jiný notář než pověřený soudní komisař.

Ochrana notáře, kterému byla svěřena pravomoc sepsovat notářské zápisy a považuje se za důvěryhodnou osobu, je možná nadbytečná.

Celkově lze říci, že přestože úmysl zákonodárce byl dobře míněný, je otázkou, zda institut veřejného prohlašování listiny není nadbytečný a zbytečně nad nutnou míru nemate účastníky a nenutí je nést zbytečné náklady. Řízení o pozůstalosti už samo ze své podstaty by mělo být ukončeno v co možná nejkratší době, a to zejména z důvodu možných narůstajících závazků, které mohou u určitého typu majetku v pozůstalosti vznikat (poplatky za služby spojené s nájmem bytu atd.). Řada dědiců též často chce určitý majetek z pozůstalosti co nejdříve prodat. Je proto vhodné se vyvarovat čehokoliv, co prodlouží dobu řízení. ■

- 15 Pokud např. bude v závěti uvedena manželka, více viz Wills and estate planning. Age UK. Dostupné [online] dne 9. 10. 2015 na: http://www.ageuk.org.uk/Documents/EN-GB/Information-guides/AgeUKIG31_wills_and_estate_planning_inf.pdf?epslanguage=en-GB&dtcr=true.
- 16 Top reasons to make a will. unbiased.co.uk. Dostupné [online] dne 9. 10. 2015 na: <https://www.unbiased.co.uk/top-reasons-to-make-a-will>.
- 17 Ferid, M., Firsching, K., Dörner H., Hausmann, R.: Internationales Erbrecht. C. H. Beck, 2013. Großbritannien, 87 s.
- 18 V řízení o pozůstalosti je příslušný buď tzv. Principal Registry of the Family Division londýnského High Court nebo některý lokální tzv. district probate registry.
- 19 Eichelkraut, Ch. How is last will and testament legally read? eHow Dostupné [online] dne 6. 10. 2015 na http://www.ehow.co.uk/about_6366487_last-testament-legally-read_.html.
- 20 Ferland, C. Probate Process & Formal Reading of a Will. legalzoom. Dostupné [online] dne 8. 10. 2015 na <http://info.legalzoom.com/probate-process-formal-reading-will-4673.html>.
- 21 Garber, J. What Happens at the Reading of a Will? aboutmoney. Dostupné [online] dne 8. 10. 2015 na <http://wills.about.com/od/estateplanning101/qt/What-Happens-At-The-Reading-Of-A-Will.htm>.
- 22 Tamtéž.

ilustrační foto: Shutterstock.com

Notářská úschova nájemného

V čísle 1/2015 časopisu Ad Notam byl uveřejněn článek o v praxi nejběžnějším typu notářské úschovy, o notářské úschově kupní ceny nemovitosti. Právní úpravou obsaženou v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále též jen „občanský zákoník“) a zákoně č. 358/1992 Sb., zákon o notářích a jejich činnosti (notářský řád), účinnou od 1.1.2014, vznikl „nový“ typ notářské úschovy, která je v současné době v praxi naopak jedním z nejméně běžných typů notářské úschovy, notářská úschova nájemného. Notářská úschova nájemného umožňuje nájemci prostor sloužících k zajištění jeho bytových potřeb nebo bytových potřeb členů jeho domácnosti, složit dlužné nájemné nebo jeho spornou část do notářské úschovy.

Ačkoli je možné složit dlužné nájemné nebo jeho spornou část do notářské úschovy až od ledna loňského roku, vztahuje se nová právní úprava i na nájemy vzniklé před nabytím účinnosti občanského zákoníku.¹

PŘEDMĚT NOTÁŘSKÉ ÚSCHOVY NÁJEMNÉHO

Předmětem notářské úschovy nájemného mohou být pouze dlužné platby spojené s užíváním bytu nebo jejich část. Platbami spojenými s užíváním bytu jsou nájemné a zálohy nebo náklady za služby. Jiná plnění pronajímatel po nájemci požadovat nemůže a ani nemohou být mezi nájemcem a pronajímatelem vzájemně ujednána.

Vše, co bude níže uvedeno o notářské úschově dlužného nájemného, se vztahuje i na notářskou úschovu sporné části nájemného, dlužné částky záloh na úhradu nákladů

za služby nebo sporné části těchto záloh na úhradu nákladů za služby (dále též jen „dlužné nájemné“).²

PLATBY SPOJENÉ S UŽÍVÁNÍM BYTU

NÁJEMNÉ

Výše nájemného bývá zpravidla sjednána v nájemní smlouvě pevnou částkou. Není-li sjednána pevná výše nájemného, nemá to za následek neplatnost nájemní smlouvy. Pronajímatel má v takovém případě nárok na tzv. obvyklé nájemné, tedy nájemné v takové výši, jaká je v den uzavření nájemní smlouvy v daném místě obvyklá pro nový nájem za obdobných smluvních podmínek.

V průběhu trvání nájemního vztahu je pronajímatel oprávněn nájemné zvýšit,³ ovšem pouze za předpokladu, že to není v nájemní smlouvě výslovně vyloučeno. Zvýšit nájemné lze jedenkrát za rok (lhůta počíná běžet od posledního zvýšení nájmu) anebo ve lhůtě dohodnuté v nájemní smlouvě, která ovšem nesmí být kratší než jeden rok. Míra zvýšení nájemného je dohodnuta smluvními stranami buď pevnou částkou anebo určitým koeficientem pro výpočet zvýšení.

Není-li takové dohody, lze nájemné zvýšit na základě návrhu na zvýšení zaslaného pronajímatelem nájemci. Pronajímatel musí dbát na to, aby nová výše nájemného nepřekročila

1 § 3074 občanského zákoníku

2 § 2251 odst. 1 občanského zákoníku

3 § 2250 občanského zákoníku

seznamuje veřejně
**TATO
RUBRIKA**
s prací n

výši srovnatelného nájemného obvyklého v daném místě a aby navržené zvýšení spolu se zvýšením, ke kterému došlo v posledních třech letech, nebylo celkově vyšší, než činí 20% nájemného. Vodítkem pro určení částky zvýšení může být nařízení vlády č. 453/2013 Sb., o stanovení podrobností a postupu pro zjištění srovnatelného nájemného obvyklého v daném místě. Nájemci zákon poskytuje lhůtu k vyjádření se k návrhu na zvýšení, která činí dva měsíce ode dne doručení návrhu na zvýšení.

Pokud nájemce s návrhem pronajímatele souhlasí, měl by o tom pronajímatele písemně uvědomit. Zvýšené nájemné pak začne platit počínaje třetím kalendářním měsícem po doručení návrhu na zvýšení.

Pokud se ovšem nájemce ve stanovené lhůtě nevyjádří, může pronajímatele podat návrh soudu, aby o zvýšení rozhodl. Lhůta pro podání návrhu je tříměsíční a počíná běžet první den po uplynutí zákonné lhůty poskytnuté nájemci k vyjádření se k návrhu na zvýšení nájemného.

Soud není při rozhodování o nové výši nájemného vázán návrhem pronajímatele, omezen je pouze zákonem. Nová výše nájemného může být na základě rozhodnutí soudu i vyšší, než byla původně navrhovaná. Účinky zvýšení na základě rozhodnutí soudu o nové výši nájemného nastávají ode dne podání návrhu.

ZÁLOHY NEBO NÁKLADY SPOJENÉ S UŽÍVÁNÍM BYTU

Kromě nájemného je nájemce povinen hradit též zálohy na úhradu nákladů za služby spojené s užíváním bytu, jejichž poskytování, nedojde-li mezi pronajímatelem a nájemcem k jiné dohodě, zabezpečuje pronajímatele (tj. zejména na dodávku vody, tepla, odvoz odpadu apod.).⁴

Způsob rozúčtování služeb je upraven v zákoně č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty. Tento zákon je vůči občanskému zákoníku zákonem speciálním. Způsob rozúčtování služeb, na které se uvedený zákon nevztahuje a na které se nevztahuje ani rozhodnutí cenového orgánu, se stanoví na základě dohody nájemce a pronajímatele, přičemž dohoda musí být učiněna před započítáním nájemního vztahu.

Pronajímatele provádí každoroční vyúčtování skutečné výše nákladů a záloh za jednotlivé služby a vyúčtování doručí nájemci nejpozději do 4 měsíců od skončení účtovacího období⁵. Nájemce má právo v téže lhůtě nahlédnout do vyúčtování nákladů za minulé účtovací období a pořídit si z něho výpisy, opisy a kopie, resp. pronajímatele

je povinen doložit nájemci náklady na jednotlivé služby, způsob jejich rozúčtování, způsob stanovení výše záloh za služby a provedení vyúčtování na základě písemné žádosti nájemce, a to nejpozději do pěti měsíců po skončení účtovacího období.

Vyúčtování se neprovádí, ujednají-li si strany, že částka nájemného a částka za služby je sloučena do samostatné paušální částky. Jako samostatnou paušální platbu lze rovněž ujednat pouze platbu za poskytované služby.

SPLATNOST NÁJEMNÉHO A ZÁLOH NA ÚHRADU NÁKLADŮ ZA SLUŽBY

Nedohodnou-li se pronajímatele a nájemce jinak, hradí se nájemné a zálohy nebo náklady na služby společně nejpozději do patého dne příslušného platebního období, kterým je kalendářní měsíc.

Případný přeplatek nebo nedoplatek záloh na poskytnuté služby je splatný k témuž dni, a to nejpozději do 4 měsíců ode dne doručení vyúčtování nájemci, nedohodnou-li se strany jinak.

V případě prodlení, které přesahuje 5 dnů ode dne splatnosti, je ta ze smluvních stran, která se do prodlení dostala, povinna zaplatit druhé smluvní straně poplatek z prodlení. Výše poplatku z prodlení činí za každý den prodlení jedno promile dlužné částky, nejméně však 10 Kč za každý i započatý měsíc prodlení. To neplatí, pokud byl poplatek uplatněn podle jiného právního předpisu.

NOTÁŘSKÁ ÚSCHOVA NÁJEMNÉHO

Mezi nájemcem a pronajímatelem může v průběhu trvání nájemního vztahu dojít ke sporu o výši dlužného nájemného nebo o povinnosti, které plynou pronajímateli z nájemní smlouvy (např. zajištění nerušeného užívání bytu).⁶

Nájemce v takové situaci zpravidla přistoupí k tomu, že přestane hradit nájemné nebo nehradí nájemné v plné nebo zvýšené výši. Neplacení nájemného je zvláště závažným porušením povinnosti nájemce zakládajícím právo pronajímatele dát výpověď z nájmu.⁷ K tomu, aby nedošlo k naplnění zákonného důvodu pro výpověď z nájmu, může nájemce složit dlužné nájemné do notářské úschovy. Zároveň se může domáhat, a to jakoukoli cestou (tedy i soudní prostřednictvím žaloby na plnění), poskytování plnění z nájemní smlouvy, ke kterým se pronajímatele zavázal, nebo takové výše nájemného, jež odpovídá ujednání v nájemní smlouvě, případně občanskému zákoníku.

PŘIJETÍ PENĚŽ DO NOTÁŘSKÉ ÚSCHOVY NÁJEMNÉHO

K přijetí peněz do notářské úschovy dochází buď sepsáním protokolu o notářské úschově nájemného (dále jen „Protokol“), anebo připsáním peněz na zvláštní účet notářské úschovy, není-li v Protokole nebo notářském řádu stanoveno jinak.

4 § 2247 občanského zákoníku

5 § 2 písm. c) zákona č. 67/2013 Sb.

6 § 2201 občanského zákoníku

7 § 2288 a § 2291 občanského zákoníku

Protokol se sepisuje za účasti složitele, tedy nájemce (popř. nájemců). Účast pronajímatele není zákonem vyžadována ani zakázána.

Dochází-li k přijetí peněz do notářské úschovy až jejich připsáním nebo složením na zvláštní účet, je notář povinen o této skutečnosti vždy vyrozumět nejen osobu složitele, ale též pronajímatele označeného v Protokole složitelem.

Složiteli se vydává jedno vyhotovení Protokolu. Pokud by se sepsání Protokolu účastnil i pronajímatel, vydá se mu jako účastníkovi též jedno vyhotovení Protokolu.

POVINNOST SLOŽITELE

Složitel, tedy nájemce, je povinen vyrozumět pronajímatele o složení dlužného nájemného do notářské úschovy.⁸ O této povinnosti by měl být notářem poučen, a to nejpozději při sepsání Protokolu. Vyrozumění by mělo být pronajímateli doručeno neprodleně po přijetí dlužného nájemného do notářské úschovy, přičemž způsob doručení není zákonem blíže určen. Nájemce by měl zvolit takový způsob vyrozumění, aby měl k dispozici doklad o jeho odeslání a doručení pronajímateli. Jako nejvhodnější se jeví zaslání formou doporučeného dopisu nebo osobní předání oproti potvrzení o převzetí. Vyloučeno není ani zaslání prostřednictvím datové schránky (za předpokladu, že ji mají obě smluvní strany zřízenou a že si tento způsob doručování písemností ujednaly v nájemní smlouvě). Domnívám se, že pokud se bude pronajímatel účastnit sepsání Protokolu, podpisem tohoto protokolu potvrzuje, že je srozuměn se složením dlužného nájemného do notářské úschovy.

PROTOKOL O NOTÁŘSKÉ ÚSCHOVĚ NÁJEMNÉHO

Protokol o notářské úschově nájemného musí kromě základních náležitostí uvedených v § 88 odst. 1) písm. a) až c), e), g), i) až l) notářského řádu, tedy:

- jména a příjmení notáře, jeho sídla, označení zvláštního účtu,
- data a místa sepsání protokolu,
- údaje o tom, že notáři byla prokázána totožnost, případně existence, složitele nebo jeho zástupce, anebo údaj o tom, že notář zná složitele nebo jeho zástupce osobně,
- identifikačních údajů složitele, tedy nájemce, příjemce, tedy pronajímatele, označení účtu pro vydání peněz složiteli a není-li složitel majitelem účtu, tak identifikačních údajů majitele účtu,
- údaje o výši peněžní částky a o měnové jednotce,
- údaje o tom, že notář přijal peníze do notářské úschovy, přijímá-li je sepsáním Protokolu,
- údaje o době trvání notářské úschovy, lhůtě a popřípadě podmínce stanovené notáři pro vydání peněz z notářské úschovy složiteli a způsobu doložení splnění podmínek notáři,
- podpisu složitele nebo jeho zástupce, podpisu notáře a otisku jeho úředního razítka,

obsahovat též:

- identifikační údaje osoby, která je pronajímatelem a označení nájemního vztahu,

popřípadě též:

- údaj o tom, že notáři byla prokázána totožnost, případně existence, pronajímatele nebo jeho zástupce, anebo údaj o tom, že notář zná pronajímatele nebo jeho zástupce osobně.

Vyplývají-li z právního vztahu mezi nájemcem a pronajímatelem vzájemná plnění,⁹ lze na notářskou úschovu nájemného použít též ostatní ustanovení o notářské úschově peněz,¹⁰ tedy např.: Protokol bude v tomto případě sepsán za účasti obou smluvních stran nájemní smlouvy, peníze – předmět notářské úschovy nájemného – nemusí být v době sepsání Protokolu složeny nebo převedeny na zvláštní účet notářské úschovy atd.

Protokol o notářské úschově nájemného pak bude obsahovat nejen náležitosti shora uvedené, ale též:

- lhůtu pro připsání peněz na zvláštní účet notářské úschovy a důsledek jejího nesplnění (je-li Protokol sepsán v době, kdy peníze na zvláštním účtu ještě nejsou připsány),
- lhůty, případně podmínky, stanovené notáři pro vydání peněz z notářské úschovy příjemci a způsob doložení splnění podmínek notáři,
- označení účtu nebo účtů u banky nebo u spořitelního či úvěrního družstva, na který nebo na které mají být peníze vydány z notářské úschovy příjemci a identifikační údaje osoby, která je jeho majitelem, není-li to příjemce.

Vyrozumění o přijetí peněz do notářské úschovy v tomto případě adresuje notář oběma účastníkům Protokolu.¹¹ Povinnost složitele informovat pronajímatele o složení dlužného nájemného do notářské úschovy je v tomto případě nadbytečná, protože o skutečnosti, že došlo ke složení a přijetí peněz do notářské úschovy, je pronajímatel informován přímo notářem.

VYDÁNÍ PENĚZ Z NOTÁŘSKÉ ÚSCHOVY NÁJEMNÉHO

Notář je povinen o vydání peněz z notářské úschovy nájemného vyrozumět pronajímatele, označeného složitelem v Protokole, dochází-li k vydání peněz z notářské úschovy nájemného složiteli (nájemci). ■

JUDr. Jana Kurková, notářská kandidátka, zástupkyně
JUDr. Martiny Herzánové, notářky v Praze

8 § 2253 odst. 2 občanského zákoníku

9 § 89 odst. 4 notářského řádu

10 § 86 až 89 notářského řádu

11 § 87 notářského řádu

Windows 10. Je čas na změnu?

Ing. Miroslav Pecháček

UŽ OD LÉTA SE MOŽNÁ I VE VAŠEM POČÍTAČI OBJEVUJE VÝZVA K AKTUALIZACI SYSTÉMU WINDOWS NA NEJNOVĚJŠÍ VERZI WINDOWS 10. MÁ SMYSL PŘECHOD NA WINDOWS 10 PROVÉST? CO TO BUDE PRO VÁS, JAKO UŽIVATELE, ZNAMENAT? ODPOVĚDI NA TYTO OTÁZKY SE POKOUŠÍ PŘINÉST NÁSLEDUJÍCÍ ČLÁNEK.

Windows 10 byly na trh uvedeny 29. července 2015. Od té doby, se uživatelům Windows 7, Windows 8 zobrazuje nabídka bezplatného přechodu na Windows 10. Pro tyto uživatele je určen tento článek.

Ing. Miroslav Pecháček

- IT konzultant NK ČR
- zabývá se IT bezpečností a vývojem informačních systémů.
- miroslav.pechacek@seznam.cz

Uživatelé Windows Vista možnost bezplatného přechodu nemají. Vzhledem k tomu, že životnost Windows Vista je plánována až do 11. dubna 2017, doporučujeme těmto uživatelům zůstat u stávající verze.

Uživatelů Windows XP se bezplatný přechod rovněž netýká, podpora tohoto systému byla ukončena, a pokud se snad náhodou ještě nachází ve vašem počítači, měli byste okamžitě přejít na jakékoli novější Windows. Podrobně jsme se tomu věnovali v předchozích číslech Ad Notam.

WINDOWS 10

Označení Windows 10 je poněkud matoucí, protože předchozí verzí jsou Windows 8. Windows 9 nebyly a nebudou.

Microsoft oficiálně tuto mezeru v číslování nevysvětlil, spekuluje se pouze o tom, že název Windows 9 by některé programy mohly zaměnit se starší verzí Windows 95 a mohl by tak nastat podobný problém jako při změně posledních dvou číslic letopočtu v roce 2000.

Jak už to bývá u každé nové verze Windows, existuje řada protichůdných názorů na kvalitu nového operačního systému. Nejínak je tomu u Windows 10. Pojďme si projít důvody, proč na Windows 10 přejít, případně, proč zůstat u některé z předchozích verzí systému.

PROČ ANO

RYCHLEJŠÍ

I když v minulosti vždy platilo, že novější systém byl pomalejší a vyžadoval rychlejší počítač, u Windows 10, i předchozích Windows 8, je tomu opačně. Testy ukazují, že Windows 10 jsou rychlejší než jejich předchůdce. Může za to vyladěnější a více optimalizované jádro systému. Rozhodně se tedy nemusíte obávat, že se váš počítač zpomalí, spíše dojde k jeho mírnému zrychlení.

PRODLOUŽENÍ ŽIVOTNOSTI

Přejdete-li na Windows 10, máte jistotu, že vám počítač bude bezpečně sloužit až do 14. října 2025. To je datum ukončení podpory Windows 10 oznámené společností Microsoft. Nevyužijete-li možnosti bezplatného přechodu, skončí podpora vašeho operačního systému 14. ledna 2020 v případě Windows 7, v případě Windows 8 pak 10. ledna 2023. Prodloužit si životnost počítače až o 5 let, není vůbec špatné. Zejména po zkušenosti s nedávným ukončením podpory Windows XP.

NOVÉ FUNKCE

Windows 10 samozřejmě přináší řadu nových funkcí a přepracované uživatelské rozhraní. Za zmínku stojí například

virtuální plochy, které umožňují vytvořit několik pracovních ploch, přičemž v každé z nich mohou běžet jiné programy a můžete na nich mít jiné zástupce. Lze tak snadno odlišit například plochu pro práci od té pro zábavu a volný čas. Další příjemnou novinkou je návrat nabídky Start, která zmizela ve Windows 8.

POKROK NELZE ZASTAVIT

Ať se nám to líbí či ne, změna je život. Prakticky každá verze Windows se setkala s více či méně nevlídným přijetím ze strany uživatelů a zejména pak konzervativní IT veřejnosti. Nakonec ale na novou verzi všichni přešli. Stejně tak to bude s Windows 10, časem si je do svých počítačů tak jako tak všichni pořídí.

ZDARMA

Jak už jsme zmínili výše, přechod na Windows 10 je zdarma. Zní to možná neuvěřitelně, ale Microsoft se snaží co nejvíce sjednotit roztržštěné prostředí mnoha různých verzí Windows, které musí nákladně podporovat. Ale pozor, nabídka bezplatného přechodu platí jen první rok po uvedení Windows 10 na trh, tedy do 29. července 2016. A samozřejmě, jak už bylo zmíněno výše, nabídka platí pouze, pokud vlastníte počítač s Windows 7 nebo Windows 8.

PROČ NE

JE DOST ČASU

Asi největší motivací je možnost bezplatného přechodu, ta ale platí až do 29. července 2016. Je tedy lepší počkat. Každá nová verze Windows trpěla zpočátku porodními bolestmi a stejně jsou na tom i Windows 10. V jejich případě byly dokonce počáteční potíže spíše větší než menší. I proto na ně od svého IT pravděpodobně příliš chvály neuslyšíte. Situace se ale díky aktualizacím postupně stabilizuje, a pokud počkáte, získáte vyladěný a ověřený operační systém.

NEDOTAŽENÝ INTERNETOVÝ PROHLÍŽEČ

S Windows 10 přichází i kompletně nový prohlížeč internetu. Místo Internetu Explorer je tu Microsoft Edge. Jeho vydání ale bylo celkem úspěšné, a tak v něm chybí mnoho funkcí. Microsoft slibuje, že funkce do prohlížeče postupně přidá. Přesto je Edge po instalaci nastavený jako výchozí prohlížeč. V systému je ale zabudovaný i původní prohlížeč Internet Explorer 11 a pouhým přepnutím v nastavení je možné se k němu vrátit. A samozřejmě nic vám nebrání si nainstalovat alternativní prohlížeče Google Chrome nebo Mozilla Firefox.

VYNUCENÉ AKTUALIZACE

Ve Windows 10 jsou aktualizace systému povinné. V konečném důsledku je to pozitivní vlastnost, protože máte jistotu, že váš systém bude vždy aktuální a především bezpečný. Bohužel, v případě chyby ve vynucené aktuali-

zaci, mohou některé programy nebo zařízení přestat bez varování fungovat. Takové případy už byly zaznamenány. Náprava je sice většinou možná, ale poměrně komplikovaná.

PROBLEMATICKÁ OCHRANA SOUKROMÍ

Ochrana soukromí je asi nejkontroverznější vlastností nových Windows. Instalací Windows 10 souhlasíte s Prohlášením společnosti Microsoft o zásadách ochrany osobních údajů a se Smlouvou o poskytování služeb společnosti Microsoft. Oba dokumenty mají dohromady 45 stran. Obsahují řadu nešťastných formulací, které lze vyložit i tak, že Microsoftu dáváte k dispozici veškerá svá data. Konkrétní důsledky jsou spíše na podrobný právní rozbor nad rámec tohoto článku. Je nutné upozornit, že většinu funkcí, které mohou ohrozit vaše soukromí, je možné vypnout. Ve výchozím stavu jsou však samozřejmě zapnuté. Windows 10 tak například sledují, jak píšete, nebo mají volný přístup k mikrofonu a kameře vašeho počítače. Nevítanou vlastností je také reklamní ID, které detailně sleduje vaše chování a podle něj cílí zobrazovanou reklamu buď v používaných programech nebo na internetu. Nepříjemnou stránkou této vlastnosti je, že kdesi v internetu se nacházejí údaje o tom, jak s počítačem pracujete, jaké stránky navštěvujete a podobně. I tuto funkci lze ale vypnout.

ZVEŘEJNĚNÍ HESEL K VAŠÍ BEZDRÁTOVÉ SÍTĚ WIFI

Tato funkce nových Windows sice souvisí s ochranou soukromí v předchozí kapitole, je však natolik závažná, že si zaslouží kapitolu vlastní. Poskytnete-li heslo do vaší bezdrátové sítě WiFi uživateli Windows 10, jeho systém heslo prozradí všem jeho kontaktům a přátelům. Pokud máte vaší WiFi síť připojenou přímo do sítě v kanceláři a doposud jste se uklidňovali tím, že jste nastavili dostatečně silné šifrování a silné heslo, není klid na místě. Vaše síť je ohrožena. Funkci sdílení hesel lze sice ve Windows 10 vypnout, ale těžko riskovat, že vypnutí ohlídáte ve všech počítačích, kterým poskytnete heslo. Jedinou spolehlivou ochranou je používat v kanceláři připojení kabelem a WiFi pro návštěvy striktně oddělit od vaší vlastní sítě. V opačném případě riskujete, že nepovolaná osoba usazená ve vedlejší budově či v nedalekém parku bude volně brouzdat vaší vnitřní sítí a zkoušet získat vaše data. Všimněte si, že toto riziko se vás týká bez ohledu na to, zdali jste na Windows 10 přešli, či nikoli. Postačí, když Windows 10 budou nainstalované na počítači osoby, které prozradíte heslo do vaší bezdrátové sítě.

TAK TEDY ANO, NEBO NE?

Těžko poskytnout jednoznačné doporučení, zvážit uvedená pro a proti musí každý sám. Obecně lze ale říci, že s přechodem na Windows 10 není nutné spěchat a nejvhodnější dobou pro přechod bude jaro příštího roku. ■

Dodatečné projednání dědictví

Předmětem tzv. dodatečného projednání dědictví (ve smyslu ustanovení § 175x o. s. ř.) nemůže být majetek zůstavitele, který již byl projednán v původním (dřívějším) dědickém řízení, a účastníky tzv. dodatečného projednání dědictví jsou vždy (bezvýjimečně) ti, kdo byli účastníky původního dědického řízení, popřípadě jejich právní nástupci; to platí rovněž tehdy, vyšlo-li při tzv. dodatečném řízení o dědictví najevo, že některému z dědiců, který podle dříve vydaného pravomocného usnesení o dědictví nabyl dědictví nebo jeho část, ve skutečnosti nesvědčí dědické právo.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. února 2015, sp. zn. 21 Cdo 4290/2013

Z odůvodnění: Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením ze dne 26. 11. 2001 č. j. D 365/2000-160 určil obecnou cenu majetku zůstavitele Ing. J. Č., zemřelého dne 11. 6. 2000, ve výši 34 535 413,62 Kč, výši dluhů částkou 15 423 Kč a čistou hodnotu dědictví ve výši 34 519 990,62 Kč, schválil dohodu zákonných dědiců (synů zůstavitele) Ing. R. Č. a L. Č. o vypořádání dědictví a určil odměnu notářky JUDr. Jarmily Humpolcové a náhradu jejích hotových výdajů; usnesení nabylo právní moci (podle potvrzení uvedeného ve spise) dnem 31. 1. 2002.

Obvodní soud pro Prahu 1 dále usnesením ze dne 19. 2. 2003 č. j. 37 D 212/2002-189 určil „obvyklou cenu majetku zůstavitele částkou 34 548 600,02 Kč, z toho cenu majetku nově objeveného částkou 13 186,40 Kč, výši dluhů částkou 15.423 Kč a čistou hodnotu dědictví částkou 34 533 177,02 Kč“, schválil dohodu dědiců Ing. R. Č. a L. Č. o vypořádání nově objeveného majetku (nevypáčené nemocenské dávky, uložené u Pražské správy sociálního zabezpečení, a pohledávky za Pražskou plynárenskou, a.s., vzniklé z důvodu přeplatku na úhradách za odběr plynu) a určil odměnu notářky JUDr. Jarmily Humpolcové a náhradu jejích hotových výdajů; usnesení nabylo právní moci (podle potvrzení uvedeného ve spise) dnem 18. 4. 2003.

Obvodní soud pro Prahu 1 poté usnesením ze dne 12. 4. 2011 č. j. 37 D 445/2010-237 zastavil dědické řízení o dodatečném projednání zůstavitelova majetku s odůvodněním, že „nový, dosud neprojednaný majetek, tu není“, a určil odměnu notářky JUDr. Jarmily Humpolcové a náhradu jejích hotových výdajů; usnesení nabylo právní moci (podle potvrzení uvedeného ve spise) dnem 30. 4. 2011.

Návrhem ze dne 12. 10. 2011 se L. Č. domáhal projednání dědictví o majetku, který se dodatečně „objevil po právní moci usnesení, jímž bylo dědické řízení skončeno“, a to o „vkladní

knížce České státní spořitelny na jméno Č. J., číslo vkladového účtu 452347", na kterém by měla být uložena částka 3 500 Kč.

Obvodní soud pro Prahu 1 – poté, co usnesením ze dne 9. 11. 2011 č. j. 37 D 445/2010-247 zahájil „řízení dle ustanovení § 175x o.s.ř. o dodatečném projednání dědictví po J. Č.", co provedením úkonů v řízení pověřil podle ustanovení § 38 odst. 1 občanského soudního řádu jako soudního komisaře notářku JUDr. Jarmilu Humpolcovou a co usnesením ze dne 12. 10. 2012 č. j. 37 D 445/2010-257 zprostil notářku JUDr. Jarmilu Humpolcovou funkce soudního komisaře v dědictvém řízení po zůstaviteli a provedením úkonů v řízení o dědictví po zůstaviteli pověřil notáře JUDr. Bohdana Halladu – usnesením ze dne 17. 1. 2013 č. j. 37 D 445/2010-264 určil „obvyklou cenu majetku zůstavitele 34 553 573,02 Kč, z toho obvyklou cenu nově najevo vyšlého majetku zůstavitele 4 973 Kč, výši pasiv 15 423 Kč a čistou hodnotu dědictví 34 538 150,02 Kč", a potvrdil nabytí nově najevo vyšlého majetku, a to „práv a povinností majitele účtu č. 0048661190/0800 (staré č. 8001-203/13-500886-1), ke kterému je vedena vkladní knížka na jméno J. Č., u České spořitelny, a.s.", a „práv a povinností majitele účtu č. 0063108000/0800 (staré č. 8001-203/12-452347-3), ke kterému je vedena vkladní knížka na jméno Ing. J. Č., u České spořitelny, a.s.", L. Č.; současně rozhodl, že odměnu notáře JUDr. Bohdana Hallady ve výši 600 Kč, jeho hotové výdaje ve výši 138 Kč a 21 % DPH ve výši 154,90 Kč (celkem 892,90 Kč) je povinen uhradit L. Č. a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Podle soudu prvního stupně po právní moci usnesení, jímž bylo skončeno původní dědictvé řízení po zůstaviteli Ing. J. Č., vyšel najevo „další majetek" (práva a povinnosti majitele výše uvedených účtů), ohledně kterého je třeba dědictví „znovu projednat". Soud prvního stupně zjistil (k námitce L. Č.), že Ing. R. Č. není synem zůstavitele, když v rodném listu Ing. R. Č. je jako otec uveden Č. D. (tuto skutečnost potvrdil také sám Ing. R. Č.), a dovodil, že Ing. R. Č. „není dědicem zůstavitele", protože zůstavitel nezanechal závět a zákonné dědictvé právo mu nenáleží. Přestože poukázal na obecnou zásadu, že „účastníky řízení o dodatečném projednání dědictví jsou ti, kdo byli účastníky původního řízení", uzavřel, že z hlediska „otázky dědictvého práva" Ing. R. Č. „není splněn zákonný předpoklad pro uzavření dědictvé dohody – existence více dědiců", a že skutečnost, že jeden z účastníků původního dědictvého řízení není dědicem zůstavitele, „nemohl ve svém rozhodnutí nezohlednit", neboť „by založil ve vztahu k dodatečně projednávanému majetku zjevný protiprávní stav"; soud prvního stupně proto potvrdil nabytí nově zjištěného majetku L. Č. jako „jedinému dědici ze zákona, který dědictví neodmítl a je způsobilý dědit".

K odvolání L. Č. Městský soud v Praze usnesením ze dne 30. 4. 2013 č. j. 24 Co 59/2013-284 potvrdil usnesení soudu prvního stupně ve výrocích, jimiž soud prvního stupně rozhodl o potvrzení nabytí „veškerého nově najevo vyšlého majetku" L. Č., o odměně, hotových výdajích a dani z přidané hodnoty notáře JUDr. Bohdana Hallady a o náhradě nákladů řízení, a vyslovil, že „v nenapadeném výroku" o ur-

čení obvyklé ceny majetku zůstavitele, včetně obvyklé ceny nově najevo vyšlého majetku zůstavitele, výši pasiv a čisté hodnotě dědictví, zůstalo usnesení soudu prvního stupně „nedotčeno". Poté, co dovodil, že dodatečné dědictvé řízení „není řízením o dědictvém právu, ve kterém nelze proto zpravidla odchýlně od původního řízení posuzovat otázku, kdo je a kdo není dědicem", odvolací soud uzavřel, že „v některých zvláštních případech bude výjimečně na místě připustit jiný okruh dědiců", dostalo-li by se „převzetí původního okruhu dědiců do rozporu se zákonem", a že „tímto případem" je i projednávaná věc, neboť, není-li Ing. R. Č. synem zůstavitele, a tedy jeho dědicem ze zákona podle ustanovení § 473 odst. 1 občanského zákoníku, pak „by bylo v rozporu se zákonem, aby se podílel na nabývání dodatečně zjištěného majetku". Odvolací soud dále dovodil, že „výrok pravomocného usnesení je závazný pro účastníky řízení a ve stejném rozsahu také pro všechny orgány", že je vydaným usnesením „vázán", a že tedy nemůže být pravomocně rozhodnutá věc v rozsahu závaznosti výroku projednávána znovu; proto se „dodatečné dědictvé řízení nemůže znovu týkat majetku v původním řízení již projednaného", neboť „dodatečné dědictvé řízení se provede jen o majetku, který se objevil po právní moci usnesení, jímž bylo řízení o dědictví skončeno", a „neslouží k tomu, aby se znovu otvíraly otázky již pravomocně rozhodnuté v původním řízení", když „k přezkoumání správnosti původního rozhodnutí může dojít výhradně na základě opravných prostředků, které zákon připouští". S ohledem na „právní jistotu" vyloučil, aby při dodatečném projednání dědictví bylo zasahováno do pravomocných výsledků dřívějšího dědictvého řízení, a proto schválil postup soudu prvního stupně, který potvrdil L. Č. „pouze nabytí nově zjištěného majetku".

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podal L. Č. dovolání. Namítá, že ustanovení § 175x občanského soudního řádu nelze „vykládat tak, že soud má zakázáno jednat i o jiném, tj. již dříve zjištěném majetku, než nově objeveném majetku, v případě, kdy v řízení vystupuje nepravý dědic bez dědictvého práva", a že, připouští-li odvolací soud, že „zcela výjimečně a ve zvláštních případech je možné měnit okruh dědiců", a tedy rozhodovat o dědictvém právu, pak „měl výjimečně připustit a výjimečně rozhodnout" o potvrzení nabytí „celého majetku po zůstaviteli, tj. i toho, který byl již projednán", neboť má za to, že se jedná o „jedno jediné kontinuální dědictvé řízení" a že „nerozhodnutí" o tom, že dědicem veškerého majetku po zůstaviteli je dovolatel jako jeho jediný zákonný a nepominutelný dědic, je „rovněž rozhodnutím v rozporu se zákonem" a s čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Dovolatel soudům současně vytýká, že podporují „právní jistotu toho, komu dědictvé právo nesvědčí", a že odvolací soud „nevzal v potaz" neplatnost dědictvé dohody uzavřené mezi „dědicem" L. Č. a „nedědicem" Ing. R. Č., která je „v rozporu se zákonem i dobrými mravy" a kterou dovolatel uzavřel „v omylu". Dovolatel L. Č. navrhl, aby dovolací soud usnesení odvolacího soudu změnil tak, že se potvrzuje L. Č. nabytí „veškerého majetku zůstavitele", nebo aby usnesení odvolacího soudu zrušil a „věc vrátil k dalšímu řízení".

Ing. R. Č. navrhl, aby dovolací soud dovolání L. Č. odmítl, popřípadě zamítl. Ztotožnil se s „analýzou učiněnou odvolacím soudem“ a vyslovil nesouhlas s názorem dovolatele, že postupem podle ustanovení § 175x občanského soudního řádu lze měnit výsledky původního dědictvého řízení, neboť „otázka zpětného zásahu do původního řízení v řízení o dodatečném projednání dědictví“ je řešena přímo v zákoně a zabýval se jí také Nejvyšší soud České republiky například v „usnesení sp. zn. 30 Cdo 1131/2003“.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 občanského soudního řádu a že dovolání je třeba i v současné době projednat a rozhodnout – jak vyplývá z ustanovení čl. II, bodu 2 zákona č. 293/2013 Sb. – podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, účinném do 31.12.2013 (dále jen „o.s.ř.“), se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o.s.ř.).

Dovolací soud je při přezkoumání rozhodnutí odvolacího soudu vázán uplatněným dovolacím důvodem (srov. § 242 odst. 3 větu první o.s.ř.); vyplývá z toho mimo jiné, že při zkoumání, zda napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo, která již dovolacím soudem vyřešena byla, ale má být posouzena jinak, a zda je tedy dovolání podle ustanovení § 237 o.s.ř. přípustné, může posuzovat jen takové právní otázky, které dovolatel v dovolání označil.

V projednávané věci bylo pro rozhodnutí odvolacího soudu významné (mimo jiné) vyřešení otázky, zda může být předmětem tzv. dodatečného projednání dědictví (ve smyslu ustanovení § 175x občanského soudního řádu) majetek zůstavitele, který již byl projednán v původním (dřívějším) dědictvěm řízení, vyšlo-li při tzv. dodatečném řízení o dědictví najevo, že některému z dědiců, který podle dříve vydaného pravomocného usnesení o dědictví nabytí dědictví nebo jeho část, ve skutečnosti nesvědčí dědictvé právo. Protože uvedená otázka procesního práva dosud nebyla dovolacím soudem ve všech souvislostech vyřešena a protože vyřešení

této otázky bylo pro rozhodnutí ve věci určující (významné), dospěl Nejvyšší soud k závěru, že dovolání L. Č. je podle ustanovení § 237 o.s.ř. přípustné.

Po přezkoumání usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.), Nejvyšší soud České republiky dospěl k závěru, že dovolání není opodstatněné.

Vzhledem k tomu, že zůstavitel Ing. J. Č. zemřel dne 11. 6. 2000, je třeba v řízení o dědictví i v současné době postupovat – jak vyplývá z ustanovení Části dvanácté, Hlavy I, bodu 12. zákona č. 30/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony – podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů účinných do 31. 12. 2000 (dále jen „o.s.ř.“). Při dědění se použije v den smrti zůstavitele platné hmotné právo, tedy zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů účinném do 31. 12. 2004 (dále jen „obč. zák.“).

Soud v usnesení o dědictví potvrdí nabytí dědictví jedinému dědici nebo potvrdí, že dědictví, které nenabyl žádný dědic, připadlo státu, nebo schválí dohodu o vypořádání dědictví nebo dohodu o přenechání předluženého dědictví k úhradě dluhů anebo potvrdí nabytí dědictví podle dědictvých podílů, nedojde-li mezi dědici k dohodě (srov. § 175q odst. 1 o.s.ř.); usnesením o dědictví je projednání dědictví skončeno (srov. § 175s odst. 1 o.s.ř.).

Objeví-li se po právní moci usnesení, jímž bylo řízení o dědictví skončeno, nějaký zůstavitelův majetek, popřípadě i dluh, provede se o tomto majetku řízení o dědictví; objeví-li se pouze dluh zůstavitele, řízení o dědictví se neprovede (srov. § 175x o.s.ř.).

Výroky pravomocných usnesení soudu vydaných v řízení o dědictví jsou závazné pro účastníky řízení (jejich právní nástupce) a, samozřejmě pouze v rozsahu, v jakém jsou závazné pro účastníky řízení, též pro soudy, správní úřady a jiné orgány (srov. § 159 odst. 2 o.s.ř.). Výjimku z tohoto pravidla představuje pouze výrok usnesení o dědictví, který se týká dědictvého práva (výrok, který stanoví, kdo je zůstavitelovým dědicem); judikatura soudů již dříve dovodila, že výroky usnesení o dědictví určující dědictvé právo jsou závazné pro každého (srov. například zprávu projednanou a schválenou občanskoprávním kolegiem bývalého Nejvyššího soudu ČSR ze dne 18. 6. 1982 sp. zn. Cpj 165/81, uveřejněnou pod č. 49 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 1982, rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 28. 10. 1982 sp. zn. 3 Cz 32/82, uveřejněný ve Sborníku Nejvyššího soudu ČSSR, díl IV na str. 751, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2006 sp. zn. 30 Cdo 2953/2004, uveřejněné pod č. 1 v časopise Soudní rozhledy, roč. 2007, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26.8.2008 sp. zn. 21 Cdo 1240/2007, uveřejněný pod č. 7 v časopise Soudní judikatura, roč. 2009, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2009 sp. zn. 21 Cdo 3183/2007, uveřejněné pod č. 16 v časopise Soudní judikatura, roč. 2010, nebo rozsudek Nejvyššího

soudu ze dne 27.7.2010 sp. zn. 21 Cdo 220/2009, uveřejněný pod č. 32 v časopise Soudní judikatura, roč. 2011).

Objeví-li se dodatečně (po právní moci usnesení, jímž bylo řízení o dědictví skončeno) nějaký zůstavitelův majetek (popřípadě též dluh zůstavitele), judikatura soudů již dříve dospěla k závěru, že v řízení o dodatečném projednání dědictví jsou účastníky řízení vždy („bezvýjimečně“) jen ti dědici, jejichž dědické právo bylo určeno v usnesení o dědictví vydaném podle ustanovení § 175q o.s.ř., popřípadě jejich právní nástupci; má-li zemřelý nebo zaniklý dědic více právních nástupců, mají tito nástupci v řízení postavení tzv. nerozlučných společníků (§ 91 odst. 2 o.s.ř.). Při dodatečném projednání dědictví soud nemůže („nikdy“) znovu zjišťovat okruh účastníků a měnit tak okruh zůstavitelových dědiců stanovený již v původním řízení, a to ani v případě, že vyjdou najevo nové skutečnosti, např. bude-li dodatečně objevena závěť nebo bude-li (jak tomu bylo v projednávané věci) dodatečně vyjasněn okruh dědiců zůstavitele ze zákona (srov. též například právní názor vyjádřený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4.5.2004 sp. zn. 30 Cdo 839/2003, které bylo uveřejněno pod č. 88 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 2006, nebo v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11.5.2004 sp. zn. 30 Cdo 1131/2003, které bylo uveřejněno pod č. 131 v časopise Soudní judikatura, roč. 2004, anebo v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28.2.2006 sp. zn. 30 Cdo 135/2005).

Z uvedeného dále vyplývá, že po právní moci usnesení, kterým bylo řízení skončeno, soud může (smí) provést řízení o dědictví jen o majetku, který dosud (v době do právní moci tohoto usnesení) nebyl v řízení o dědictví znám; za dosud v řízení neznámý se zásadně pokládá takový zůstavitelův majetek, který v průběhu řízení o dědictví neuvedl (netvrdil) žádný z účastníků řízení o dědictví a který nevyplynul ani jinak nevyšel najevo z výsledků předběžného šetření nebo ze zpráv, které byly soudu v řízení sděleny na jeho dotaz, anebo z šetření, která byla soudem provedena v rámci přípravy jednání.

Z pohledu dodatečného řízení o dědictví prováděného podle ustanovení § 175x o.s.ř. není (a nemůže být) významné, zda potvrzení nabytí dědictví proběhlo v původním řízení o dědictví v souladu se zákonem; dodatečné projednání dědictví totiž neslouží (a nemůže sloužit) k nápravě „chyb“ původního dědického řízení a v řízení o dodatečném projednání dědictví nelze měnit „pravomocné výsledky“ původního dědického řízení (srov. například právní názor vyjádřený v usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 12. 1995 sp. zn. 24 Co 261/95, které bylo uveřejněno pod č. 2 v časopise Ad Notam, roč. 1996); k tomu slouží (a mohou být účastníky využity) řádné a mimořádné opravné prostředky. Řízení o dodatečném projednání dědictví „neotvírá dědickou věc již jednou pravomocně skončenou, ale naopak navazuje na výsledky dosavadního dědického řízení, vychází z nich a v ničem do stavu jimi vytvořeného nezasahuje“; důvodem dodatečného projednání dědictví tedy není (a nesmí být) vadné skutkové zjištění, které mohlo mít vliv na rozhodnutí, jímž bylo původní dědické řízení skončeno, ani porušení

procesních zásad při jednání a rozhodování ve věci, ale pouze neúplnost skutkových podkladů týkajících se jen (a výlučně) rozsahu zůstavitelova majetku nebo dluhů, která se nedotýká správnosti původního rozhodnutí.

S názorem dovolatele o tom, že odvolací soud měl v dodatečném řízení o dědictví projednat „veškerý majetek zůstavitele“, tedy i ten majetek, který – jak sám v průběhu řízení uváděl a potvrdil také v dovolání – „byl již projednán“, nelze souhlasit. Dovolatel přehlíží, že, je-li soud v dodatečném řízení o dědictví prováděném podle ustanovení § 175x o.s.ř. vázán výsledkem původního dědického řízení (vyjádřeným v usnesení, kterým bylo původní dědické řízení skončeno), není oprávněn (nesmí) znovu rozhodovat o nabytí dědictví ve vztahu k majetku, který byl v původním řízení o dědictví po zůstaviteli ve smyslu shora uvedeném „znám“ a který již byl v původním dědickém řízení pravomocně projednán. Předmětem dodatečného řízení o dědictví není (a nemůže být) revize původního řízení o dědictví, ale pouze projednání takového majetku zůstavitele, který nebyl v době do právní moci usnesení, kterým bylo původní řízení o dědictví skončeno, znám, a který nebyl v původním řízení o dědictví projednán. Odvolací soud (stejně tak soud prvního stupně) tedy postupoval v souladu se zákonem, když se v dodatečném řízení o dědictví nezabýval majetkem zůstavitele, který již byl projednán v původním řízení o dědictví, neboť opětovnému projednání tohoto majetku již brání překážka věci pravomocně rozhodnuté ve smyslu ustanovení § 159 odst. 2 o.s.ř..

Protože možnost opětovného posouzení dohody dědiců o vypořádání dědictví pravomocně schválené usnesením soudu o dědictví [srov. § 482 obč. zák. a § 175q odst. 1 písm. c) o.s.ř.] nevyplývá ze žádného zákonného ustanovení a s ohledem na závaznost usnesení soudu o dědictví ani nepřichází v úvahu, není opodstatněná ani dovolatelova námitka, že odvolací soud „nevzal v potaz“, že dědická dohoda mezi L. Č. a Ing. R. Č. „je neplatná“ pro rozpor se zákonem a dobrými mravy.

Z uvedeného vyplývá, že usnesení odvolacího soudu je (samozřejmě jen z hlediska dovolatelem uplatněných dovolacích důvodů) správné. Protože nebylo zjištěno, že by usnesení odvolacího soudu bylo postiženo některou z vad, uvedených v ustanovení § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o.s.ř. nebo jinou vadou, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, Nejvyšší soud České republiky dovolání L. Č. podle ustanovení § 243d písm. a) o.s.ř. zamítl.

O náhradě nákladů dovolacího řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 243c odst. 3 věty první, § 224 odst. 1, § 146 odst. 1 písm. a) a § 151 odst. 1 části věty před středníkem o.s.ř., neboť dovolací soud neshledal ve věci žádnou okolnost případu, která by odůvodňovala (výjimečně) přiznání náhrady nákladů řízení některému z účastníků řízení. ■

JUDr. Roman Fiala,
místopředseda Nejvyššího soudu ČR

„Razantní změny, které přinesl do dědického práva občanský zákoník, byly nutné.“

*říká v rozhovoru pro Ad Notam doc. JUDr. Markéta Selucká, Ph.D.,
děkanka Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně*

Vážená paní docentko, dovoluji Vám poděkovat, že jste si našla čas pro rozhovor pro náš časopis. Stala jste se děkankou Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Brněnská právnická fakulta se řadí mezi nejprestižnější v České republice a v současné době dokonce v žebříčku kvality předčila Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Udržet úroveň studia je těžký úkol. Jakými prostředky toho chcete dosáhnout?

Dobrý den, děkuji za možnost vést rozhovor s Vámi a děkuji za pochvalu brněnských práv. Souhlasím s Vámi, že Právnická fakulta MU v Brně patří svou kvalitou výuky k nejprestižnějším právnickým fakultám v ČR, i když osobně vnímám všechny ty žebříčky kvality výuky v různých médiích se značnou rezervou. Naše fakulta staví již dlouhodobě především na kvalitní seminární výuce, která je založena na malém počtu studentů v seminářích, např. v prvním a druhém ročníku je limit pro seminární skupinu pouze dvacet studentů, takže práce je na seminářích vedena poměrně individuálním způsobem. Dále pak se snažíme již dlouhodobě rozvíjet praktickou složku výuky, ať už jde o různé druhy právních praxí, zde využíváme mimo jiné také okolnost, že Brno je město soudů, ale také nabízíme studentům právní kliniky např. s dTestem, ale i např. právní kliniku uprchlického práva, která se mimo jiné také realizuje přímo v Zastávce u Brna v uprchlickém táboře. Praktickou složku výuky chceme dále rozvíjet, systematizovat a zkvalitňovat, a nabízet širší možnost studentům, jak si „právo osahat v praxi“.

Souhlasím s Vámi, že udržet a rozvinout vysoký standard výuky je náročný úkol. Zastávám názor, že kvalitě výuky ještě napomůže určitá míra internacionalizace výuky, která spočívá např. v kurzech či školách práva jiných členských států EU, které pomohou studentům získat širší přehled a nadhled. V současné době např. připravujeme kurz rakouského

soukromého práva, který by měl studenty seznamovat se základními instituty soukromého práva v Rakousku, a který bude přednášen v němčině odborníky z rakouských právnických fakult. První semestr výuky bude zacílen na obecnou část soukromého práva a na věcná práva, v druhém semestru se studenti zaměří na závazky *ex contractu* a *ex*

doc. JUDr. Markéta Selucká, Ph.D. (*1971)

- Od 1. dubna 2015 děkanka Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně.
- Členka Acquis Group (the European Research Group on Existing EC Private Law).
- Členka the American Institute For Central European Legal Studies.

delictu. Vedle toho se snažíme nabídnout množství povinně volitelných předmětů tematicky zaměřených, přednášených v angličtině zahraničními lektory.

Rovněž se zabýváme otázkou zkvalitnění doktorského studia, které bychom rádi postavili na individualizovaném přístupu, tj. na individuálním růstu doktoranda, který spočívá v osobním kontaktu a práci se školitelem, což je samozřejmě možné jen v případě, že školitel má pouze malý počet doktorandů. Rádi bychom rovněž otevřeli, a to v rámci celouniverzitního programu PhD School, další obory doktorského studia v anglickém jazyce. První vlašťovkou by měl být program Transitional Jurisprudence, který připravujeme ve spolupráci s Ústavem státu a práva Akademie věd ČR, a ve kterém by mohli studenti studovat tři obory „Transitional Jurisprudence“, „Comparative Company, Foundation and Trust Law“ a „Intellectual Property Law“.

V loňském roce jste se stala docentkou pro obor občanského práva. Právě obor občanského práva doznal v blízké minulosti zásadní změny. Do současné doby se výklad nového občanského zákoníku neustálil. Literatura je zatím kusá. Jak se s tímto problémem vypořádáváte při výuce na právnické fakultě?

Ano, nový občanský zákoník přinesl pro náš obor zásadní změny, výklad je neustálený, literatura kusá. Na druhou stranu chápu přijetí nového občanského zákoníku jako určitou výzvu a možnost růstu celého oboru. My, civilisté, máme šanci zamyslet se nad naším oborem a jeho fundamentem z nového úhlu či možná spíše staronového úhlu pohledu. Moje habilitační práce byla např. postavena na komparaci pojetí odpovědnosti za vady v OZ a odpovědnosti za vady v NOZ, resp. právech z vadného plnění v NOZ. Obecně např. nové pojetí splnění dluhu, dle mého názoru opouštějící švestkovu teorii o modifikaci primárního práva, zásadním způsobem mění právně teoretické pojetí závazkového práva. Je možné např. navázat na teorie o primárním a sekundárním zájmu věřitele, a v případě ochrany spotřebitele tuto teorii modifikovat ochranou předprimárního zájmu spotřebitele.

Osobně mám velmi ráda texty prof. Jaromíra Sedláčka, které mne i v dnešní době vždy nadchnou svou precizností, myšlenkovou ukázněností a určitým nadhledem, který podle mého názoru v dnešní rychlé době v odborné literatuře mnohdy absentuje. Přizpůsobujeme se „novinářskému žargonu“ a opouštíme precizní právní vědu, což považuji obecně za špatný trend.

Ale abych se vrátila k výuce občanského práva na naší právnické fakultě. Jakmile se stal nový občanský zákoník právem *de lege lata*, resp. ještě před tím, vedli jsme výuku paralelně, tj. učili jsme jak návrh OZ, později NOZ, tak i starý občanský zákoník. V současné době již učíme především nový občanský zákoník, nicméně opět stále s kontextem na starý občanský zákoník, zejména pak judikaturu. Připravujeme učebnici nového občanského práva hmotného, kterou bychom však nechtěli uspěchat, aby to nebylo „staré občan-

ské právo napasované na nový občanský zákoník“, proto raději v současné době preferujeme přednášky pro studenty a systematickou práci na nové učebnici.

Největších změn v rámci občanského práva doznalo právo dědické. Oproti předchozí úpravě poskytuje větší autonomii pro projev vůle při pořízení pro případ smrti. Znovu se objevily instituty, které byly občanskými zákoníky z roku 1950 a 1964 z dědického práva vypuštěny. Naproti tomu je ale současná úprava o mnoho komplikovanější. Osobně se domnívám, že mnohdy až zbytečně. Současně použitelná literatura pochází buď ještě z doby mocnářství nebo první republiky. Najdou se i v současné době studenti, kteří na nějaké téma z oblasti dědického práva píší absolventské práce? A s jakými výsledky?

Divil byste se, ale dědické právo patří mezi studenty při zpracování diplomových prací k poměrně vyhledávaným tématům a zejména komparativní studie dědického práva jsou někdy velmi zajímavé. Ano, nový občanský zákoník přinesl do dědického práva poměrně razantní změny, na druhou stranu tyto změny byly dle mého názoru nutné. Účastnila jsem se jako národní zpravodaj mezinárodního srovnávacího projektu Evropské komise „The Perspectives of Europeization of Law of Succession“ (projekt v rámci „Civil Justice Programme of the European Commission“) řešený Kozminski University in Warsaw (Polsko), Vilnius University (Lithuania) a Turība Biznesa Austskola (Latvia), který srovnával dědické právo v některých členských státech EU a na mnoho otázek jsem odpovídala, že dle starého občanského zákoníku taková možnost není naším právním řádem připuštěna, zatímco v jiných právních řádech byla zcela běžná. Určitě nová právní úprava vyžaduje od notářského stavu vyšší míru profesionalizace a sebevzdělávání, ale to obecně k právnické profesi patří, to celoživotní sebevzdělávání se, a notářský stav je vždy splňoval a i do budoucna určitě splňovat bude.

Při přípravě nového občanského zákoníku jste byla vedoucí minitýmu pro nájem a pacht. Podařilo se Vám do něho prosadit veškeré Vaše požadavky?

Určitě se mi nepodařilo prosadit veškeré požadavky a ani jsem to neočekávala. Byla jsem vedoucí minitýmu pro část nájem a pacht, který byl námi připomínkován. Nicméně text, který jsme původně připomínkovali, se poměrně zásadním způsobem v průběhu legislativního procesu změnil, ať už to bylo zapracováním připomínek či poslaneckou kreativitou, takže současné znění občanského zákoníku je poměrně odlišné. Za nejproblematictější modelové řešení z hlediska části nájmu a pachtu považuji systematicky nedotažený přezkum výpovědi nájmu bytu, kdy není zcela zřejmá povaha přezkumu, tj. zdali jde o určovací žalobu a o určení čeho se vlastně nájemce domáhá, neboť je poněkud nestandardní, aby se nájemce domáhal určení oprávněnosti výpovědi (srov. § 2290), neboť nájemce přece chce, aby výpověď byla neoprávněná. Dále pak považuji za nevhodné, aby jednou byla výpověď neplatná (srov. § 2286 odst. 2 OZ), zatímco v jiném případě šlo o nicotnost (srov. § 2291 odst. 3 OZ) a oboje mělo být přezkoumáváno v rámci žaloby na určení oprávněnosti, resp. neoprávněnosti výpovědi, neboť z hlediska právně teoretického není možné žalovat na určení něčeho, co není (nicotné právní jednání jednoduše není, neexistuje). Rovněž tak považuji za poměrně diskutabilní modelové řešení dědění práva nájmu bytu (srov. § 2284 OZ), byť záměr zákonodárce chápu. Nově by proto notáři měli pamatovat na to, že pokud byl zůstavitel nájemcem bytu a nedošlo k přechodu nájmu bytu, pak by mělo být rozhodnuto, kdo právo nájmu bytu zdědil.

Co se Vám naopak prosadit nepodařilo?

Možná spíše co se mi podařilo prosadit. Mám skutečně radost, že do nového občanského zákoníku byla zapracována ochrana spotřebitele, ačkoli původní návrh OZ ochranu spotřebitele neobsahoval a její úpravu považuji za celkem zdárnou. Rovněž tak považuji za úspěch, že v textaci ustanovení § 2165 odst. 1 OZ došlo k změně slova „projev“, což bylo v původním znění návrhu NOZ, za slovo „vyskytne“, a proto je třeba trvat na tom, že ust. § 2165 odst. 1 OZ obsahuje ustanovení o zákonné záruce za jakost, byť by tam bylo napsáno právně teoreticky, resp. jakýmsi „jinotajem“, neboť vada, která existuje při předání předmětu plnění, se později projeví, zatímco vada, která vznikne v průběhu běhu určité doby, se vyskytne.

V minulosti jste působila i jako asistentka soudce Ústavního soudu a následně jako asistentka předsedy Ústavního soudu. Co Vám tato praxe přinesla?

Obecně zastávám tezi, že akademik by neměl zůstat jen v oblasti právně teoretického bádání, ale měl by mít reálnou zkušenost s aplikací práva, neboť právo jakožto vědní disciplína je především aplikovaná věda. Máme-li učit právo takovým způsobem, abychom naše studenty naučili právně teoreticky a právně aplikačně myslet, musíme mít dle mého názoru osobní zkušenost s reálnou aplikací práva,

proto jsem také působila v advokacii či jako asistentka soudce Ústavního soudu a považuji tuto praxi za důležitou oblast mého profesního růstu, která obohatila moje vnímání práva a právní vědy.

Když se vrátíme k Vašemu vedení právnické fakulty. Jistě vzpomínáte na dobu, kdy jste sama byla studentkou. Student má zpravidla jiný názor na výuku než kantor. Co Vás vedlo k tomu, že jste se sama ujala úkolu právo vyučovat?

Studovala jsem právnickou fakultu v době, kdy už jsem byla starší a právo jsem studovala proto, že mě opravdu bavilo. Jako studenti jsme uměli ocenit přednášející a seminarizující, kteří nám dokázali právní nauku přednášet zajímavě, poutavě a především aplikačně. Když jsem sama zvažovala, co budu dělat po absolvování právnické fakulty, v zásadě jsem uvažovala o advokacii nebo o akademické dráze, protože mě právo opravdu bavilo (a stále baví) a tuto svou vášň pro právo jsem chtěla předat i dalším generacím. Měla jsem to štěstí, že jsem se mohla po studiu věnovat jednomu z nejváženějších oborů práva, právu občanskému. Říkám studentům, že právo je lepší než bungee jumping, že právo je adrenalin, zejména teď po přijetí nového občanského zákoníku, a že je třeba k němu takto přistupovat. A taky jim říkám, že být právníkem není jen způsob jak vydělat mnoho peněz, ale být právníkem je především služba společnosti. Jestliže lékaři dbají o tělesné zdraví společnosti, pak právníci mají dbát o demokratické zdraví společnosti, mají dbát o to, aby ve společnosti byla dovolena jen akceptovatelná míra nespravedlnosti. Máme velkou odpovědnost, nejen jako právníci, příslušníci tohoto prestižního stavu, ale i jako akademici, kteří připravujeme mladou generaci.

Vyučuje se na Vaší fakultě též nějaký předmět o notářství?

Přímo předmět o notářství na právnické fakultě nevyučujeme, ale v rámci výuky občanského procesního práva je několik specializovaných přednášek na téma notářství, a rovněž tak je téma seminarizováno. Studentům však hlavně nabízíme právní praxi v notářství, což považuji za důležité. Je otázkou, zdali např. nenabídnout studentům povinně volitelný předmět zaměřený na výkon notářského povolání, který by mohl být vyučován např. ve spolupráci s notářskou komorou. Určitě lze o takové možnosti uvažovat.

Vážená paní docentko, přeji Vám mnoho dalších úspěchů ve Vaší činnosti a přeji Vám, aby si pod Vaším vedením Právnická fakulta Masarykovy univerzity přinejmenším udržela stejně výbornou úroveň, jakou má v současnosti.

Rovněž děkuji za rozhovor a přeji všem notářům, aby se úspěšně vypořádali s novým dědickým právem v občanském zákoníku. ■

JUDr. et Ing. Ondřej Klička,
vedoucí redaktor Ad Notam, notář v Praze

Petr Jäger, Aleš Chocholáč:

Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Komentář.

Wolters Kluwer, a. s., Praha 2015. 284 S. ISBN 978-80-7478-871-0.

ZÁKON č. 428/2012 Sb., O MAJETKOVÉM VYROVNÁNÍ S CÍRKVEMI A NÁBOŽENSKÝMI SPOLEČNOSTMI A O ZMĚNĚ NĚKTERÝCH ZÁKONŮ (ZÁKON O MAJETKOVÉM VYROVNÁNÍ S CÍRKVEMI A NÁBOŽENSKÝMI SPOLEČNOSTMI) PATŘÍ BEZE VŠÍ POCHYBNOSTI K NEJDISKUTOVANĚJŠÍM POLISTOPADOVÝM RESTITUČNÍM PŘEDPISŮM. LZE SNADNO VYSLEDOVAT, JAK TENTO ZÁKON BOHUŽEL DO ZNAČNÉ MÍRY ROZDĚLIL ČESKOU SPOLEČNOST A JEHO DALŠÍ OSUD SE STAL TÉMATEM PŘEDVOLEBNÍ KAMPANĚ V r. 2014.

Dovolím si v této souvislosti poznamenat, že jedním z důvodů, proč se zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi stal kontroverzním, byla i tolik povrchní znalost jeho textu na straně jeho odpůrců a kritiků. Za dané situace se jako jediné možné řešení zákonitě nabízelo vydání erudovaného, a pokud možno nestranného komentáře citovaného zákona, aby tak stoupenci obou názorových skupin mohli být vybaveni vskutku odbornou právní argumentací.

Nakladatelství Wolters Kluwer mělo šťastnou ruku při výběru oslovených autorů. Oba komentátoři se problematice církví dlouhodobě věnují, a to jak na poli publikačním, tak v rámci svých povolání. Rozdělení komentovaných ustanovení mezi oba spoluautory pak odpovídá tomu, že Petr Jäger stál po boku soudců Ústavního soudu v dobách vzniku příslušné judikatury, Aleš Chocholáč se na půdě Ministerstva kultury věnoval tvorbě a realizaci citovaného zákona.

Publikace není však – jak by se mohlo podle titulu zdát – jenom komentářem zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Tomu předchází kapitoly o vývoji právní úpravy a průběh příprav citovaného zákona z pera Aleše Chocholáče a *Vývoj judikatury Ústavního soudu k problematice majetkového vyrovnání (kvazirestituční judikatura)*, kterou autorsky zpracoval Petr Jäger.

Úvodní kapitoly komentáře velmi přehledným, chronologicky přesně řazeným popisem sledu důležitých momentů přivádějí čtenáře k závěru, že hlava II citovaného zákona s titulem *Vydání některých věcí oprávněným osobám* byla přijata i proto, že nebýt toho, byla by musela být tato oblast řešena případ od případu složitě soudní cestou. Autoři tak správně vystihli, že Ústavní soud vycházel *ex favore restitutionis* ještě dříve, než tento institut ve svém nálezu sp. zn. Pl. ÚS 10/13 pojmenoval. Čtenář si tak může učinit obrázek, jak se stupňoval tlak na zákonodárce od okamžiku, kdy příslib vydání samostatného restitučního předpisu ve vztahu k církevnímu majetku nabyl „pomyslné zletilosti“. Autoři dále vysvětlili, že v hlavě III nazvané *Finanční vypořádání mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi* zákonodárce přijal v podstatě konsenzuální právní normy.

Zdálo by se, že citovaný náleze Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 10/13 církevní restituce uzavřel. Je tomu tak však pouze v ústavněprávní rovině z hlediska posouzení ústavní konformity citovaného zákona. Dalším a neméně důležitým krokem je uvedení zákona do praxe a jeho aplikace. Autoři nejen sesbírali relevantní judikaturu a odbornou literaturu, ale přináší celou řadu praktických rad a řešení otázek, které při aplikaci vyvstanou. Zdá se jen, že věcný rejstřík mohl být podrobnější.

Do právnické knihovny publikace tedy patří ze dvou hlavních důvodů. Jedním z nich je četba komentáře k obecným otázkám církevních restitucí a finančního vypořádání s církvemi, jejichž znalost patří do výbavy každého vskutku erudovaného právníka, druhým pak získání pomůcky v případech, že by právník, jímž může být s ohledem na charakter dané problematiky nepochybně i notář, byl požádán o poskytnutí právní služby.

Zbývá jen anotovanému komentáři popřát, aby se nemusel dočkat dalšího, ba dokonce dalších vydání z důvodů změn a novelizací zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. ■

JUDr. PhDr. Stanislav Balík,
člen redakční rady Ad Notam

Setkání Vltava – Dunaj 2015

JUBILEJNÍ 20. SETKÁNÍ ČESKÝCH A RAKOUSKÝCH NOTÁŘŮ VLTAVA – DUNAJ SE KONALO V TŘEBONI VE DNECH 4. A 5. ZÁŘÍ 2015 POD ZÁŠTITOU NOTÁŘSKÉ KOMORY V ČESKÝCH BUĎJOVICÍCH.

Setkání zahájila prezidentka jihočeské komory JUDr. Vladimíra Kotrlíková. Na 60 účastníků přivítal rovněž místostarosta města Třeboň Zdeněk Mráz, prezident Rakouské notářské komory Univ. Doz. Mag. DDr. Ludwig Bittner a prezident Notářské komory České republiky Mgr. Radim Neubauer.

Hlavním tématem setkání byla pro obě strany aktuální problematika nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení (dále jen „nařízení o dědictví“).

Sobotní odbornou část setkání otevřela svým příspěvkem Mgr. Šárka Tlášková, předsedkyně Mezinárodní komise Prezidia NK ČR a notářka v Praze. V úvodu vysvětlila základní principy nařízení o dědictví, které je účinné od 17. srpna 2015 a použije se na projednávání pozůstalosti osob, které zemrou od tohoto data dále. Dle nařízení by se o majetku těchto zůstavitelů mělo uskutečnit vždy jediné dědické řízení. Tím se má vyloučit duplicita projednávání a dojít ke sjedno-

cení rozhodného práva s právem místa projednání dědictví. Nařízení zavádí také tzv. Evropské dědické osvědčení (dále jen „EDO“). Legislativní proces související s touto problematikou v České republice zatím není ukončen. Dle návrhu zákona by EDO měl vydávat usnesením soud místně příslušný pro řízení o pozůstalosti na žádost žadatele k prokázání jeho statusu nebo k vykonání práv či pravomocí. Do skončení řízení o pozůstalosti evropské dědické osvědčení vydá jménem tohoto soudu notář jako soudní komisař. Svůj přednáškový blok uzavřela Mgr. Tlášková výkladem k evidenci nemovitostí v České republice, jejich popisu a struktuře a významu informací na výpisu z katastru nemovitostí, který rakouští kolegové velmi ocenili.

Za rakouskou stranu se zpracování tématu „Nařízení EU o dědictví a jeho implementace do národního práva“ ujal Mag. Andreas Tschugguel, notářský kandidát ve Vídni. Pouťavě účastníkům vylíčil aktuální vývoj legislativního procesu v Rakousku a možná rizika vyplývající z použití nařízení o dědictví. Stejně jako v České republice je v Rakousku oprávněn vydávat EDO notář jakožto soudní komisař. Pouze v případě, kdy se soudní komisař domnívá, že není dán právní status, jehož potvrzení se žádá, musí předložit žádost soudu.

Česko-rakouské setkání bylo ukončeno prohlídkou města Třeboň a slavnostní hostinou ve Schwarzenberském sále třeboňského zámku, za „účasti“ Petra Voka a dobových tanečníků. ■

JUDr. Daniela Machová, členka Mezinárodní komise NK ČR a notářská kandidátka u JUDr. Heleny Divišové

Návštěva francouzských notářů v sídle NK ČR

DNE 2. ŘÍJNA 2015 NAVŠTÍVILA NOTÁŘSKOU KOMORU ČR DELEGACE FRANCOUZSKÝCH NOTÁŘŮ Z NOTÁŘSKÉ KOMORY BOUCHES-DU-RHÔNE, KTERÁ JE ČLENEM REGIONÁLNÍ RADY NOTÁŘŮ AIX-EN-PROVENCE.

Francouzská strana byla zastoupena prezidentem Komory Jeanem Coulombem a pěti jeho kolegy, za českou stranu byly přítomny Mgr. Šárka Tlášková, notářka v Praze a členka Mezinárodní komise prezidia NK ČR a JUDr. Berenika Ullmannová Wünschová, asistentka pro mezinárodní vztahy NK ČR.

Během tohoto přátelského setkání se zúčastněné strany vzájemně informovaly o aktuálním stavu notářství ve svých zemích.

Francouzské notáře velmi zajímalo rozšíření kompetencí českých notářů v souvislosti s rekonstrukcí občanského práva, zejména pak přímé zápisy notářem do obchodního rejstříku, o kterých se dočetli v článku o českém notářství, který vyšel ve francouzském notářském časopise „La Semaine Juridique Notariale et Immobilière“. Česká strana se pak zajímala o průběh stále pokračující reformy francouzského notářství, iniciované ministrem hospodářství Emmanuelem Macronem.

V závěru setkání prezident Coulomb poděkoval za milé přijetí a pozval zástupce NK ČR k návštěvě sídla Notářské komory Bouches-du-Rhône. ■

JUDr. Berenika Ullmannová Wünschová, asistentka pro mezinárodní vztahy NK ČR

Světová škola notářství v Buenos Aires 2015

ČTVRTÝ ROČNÍK MEZINÁRODNÍ ŠKOLY NOTÁŘSTVÍ POŘÁDANÝ MEZINÁRODNÍ UNIÍ NOTÁŘSTVÍ (LATINSKÉHO TYPU) (UNIÓN INTERNACIONAL DEL NOTARIADO LATINO) SE USKUTEČNIL VE DNECH 23. AŽ 28. SRPNA 2015. HOSTITELSKOU ZEMÍ BYLA ARGENTINA A JEJÍ HLAVNÍ MĚSTO BUENOS AIRES.

Zúčastnit se mohli notáři, notářští kandidáti a koncipienti ve věku do 35 let ze všech členských států UINL. Mezi 72 účastníky z 25 zemí světa se do Buenos Aires vydali reprezentovat Českou republiku Mgr. Bc. Miroslav Michálek, notářský koncipient JUDr. Miroslava Michálka, notáře v Třebíči a JUDr. Jarmila Gajdošíková, notářská kandidátka Mgr. Šárky Sýkorové, notářky v Praze.

Světová škola notářství byla v Buenos Aires zahájena v neděli 23. srpna 2015 v prostorách sídla Federální komory argentinského notářství (Consejo Federal del Notariado Argentino) uvítacím ceremoniálem. Již úvod mezinárodního setkání „mladých notářů“ naznačoval, jak hrdým a nadšeným hostitelem Buenos Aires bude. Při uvítacím večeru promluvili hlavní mentoři celého setkání, a to prezident UINL Dr. Daniel-Sédar Senghor, prezident Federální komory argentinského notářství (CFNA) Omar Fegnolío, rektorka Notářské univerzity Argentiny (Universidad Notarial de Argentina) Cristina Armella, prezident Kolumbijské notářské unie (Unión Colombiana del Notariado) Dr. Álvaro Rojas Charry. Přivítání bylo úžasné a vřelé a zdůrazňovalo zejména obdiv organizátorů k nové generaci notářů a současně vyzdvihovalo naděje, které jsou do mladé generace mentory a tutory vkládány.

Dalším dnem začala série přednášek a návštěv, které se týkaly jednotlivých témat, zpravidla přednášených z pohledu evropského notáře a notářské praxe zemí Latinské Ameriky. Účastníci tak měli výjimečnou možnost ihned porovnat podobnost či rozdílnost notářských předpisů, principů a praxe zemí, které dělí vzdálenost mnoha tisíc kilometrů.

Jednotlivé přednášky a workshopy byly oproti předešlému ročníku simultánně překládány do tří jednacích jazyků UINL, tj. do francouzštiny, španělštiny a angličtiny, a účastníci tedy byli vzděláváni v jedné skupině. Tento nový způ-

Čeští zástupci s prezidentem UINL Danielem-Sédarem Senghorem.

Udílání certifikátů účastníkům.

sob organizace se při závěrečném resumé setkal s kladným ohodnocením, neboť všichni účastníci měli možnost vyslechnout si názory a srovnání problematiky v ostatních zemích.

Témata, která byla přednášena, se týkala zejména:

- etiky a důvěry jako dvou zásadních pilířů notářské činnosti,
- rodinného práva z pohledu listin souvisejících s manželským a obdobným majetkovým režimem,
- práva nemovitostí,
- problematiky tzv. praní špinavých peněz,
- ochrany osob s omezenou schopností uplatňovat a hájit svá práva (osoby pod zvláštní ochranou),

- elektronizace veřejných listin a digitalizace v notářské činnosti,
- oběhu notářských listin ve světovém měřítku,
- práva společností – založení, fungování a provádění změn v návaznosti na notářskou činnost,
- potřeby existence notářských služeb jako veřejných služeb a služeb občanům.

Zejména v tématech elektronizace a digitalizace činností notáře byla opakovaně zmíněna praxe nově zavedená v České republice (přímé zápisy do obchodního rejstříku prováděné notáři, existence datových schránek a konverzí dokumentů) jakožto jednoho z průkopníků pokroku a rozvoje notářských činností. Zejména toto téma vyvolalo nemalý zájem účastníků z Jižní Ameriky o dovtípení se principů a technických podmínek fungování elektronizace a digitalizace u nás.

Přednášky byly doplněny také exkurzemi v Právnické fakultě Univerzity Buenos Aires, Justičním paláci, sídle Notářské univerzity Argentiny a v kancelářích notářů v Buenos Aires, kteří prohlídkám věnovali svůj čas, nechali nahlédnout do svých prostor a do své činnosti a ochotně vedli diskusi. Účastníci tak měli možnost srovnávat například způsob legalizace, vidimace, či podmínky sepisování notářských zápisů ve své zemi a v režimu práva argentinské provincie Buenos Aires. Rektorka Notářské univerzity Argentiny Cristina Armella při návštěvě sídla své instituce vyzdvihla, že tato postgraduální univerzita „vytvořená notáři pro notáře“ je jedinou svého druhu na světě a vyzvala účastníky k šíření myšlenky tohoto typu postgraduálního vzdělávání ve svých zemích.

Poslední den Světové školy notářství v Argentíně byl věnován resumé a závěrečnému ceremoniálu. Organizátoři, tj. zástupci UINL i hostitelské organizace UNA, uvedli, že náklady na samotnou týdenní konferenci byly hrazeny z prostředků UINL a žádali v otevřené diskusi zpětnou vazbu a zhodnocení celého průběhu akce i jeho obsahové náplně. Dále pak zástupci každé delegace měli popsat, jakým způsobem se o konání školy dozvěděli a kterak je v jejich cestě podpořila jejich komora (stavovská organizace). Přibližně polovina delegací byla vybrána a zcela či alespoň částečně finančně podpořena domácí notářskou komorou (stavovskou organizací). Oproti loňskému ročníku Světové školy notářství Notářská komora České republiky své reprezentanty v Buenos Aires nepodpořila, a to s odkazem na vysoké náklady na pobyt a cestu do této destinace.

Závěrečný ceremoniál byl spojen s hlavním tématem, které se prolínalo všemi prezentacemi a diskusemi, tj. s civilní a trestní odpovědností notáře, které jsou doplněny iminentní odpovědností morální a odpovědností k stavu, jež hož je notář součástí. Toto téma je v současné době velmi zmiňováno ve všech zemích aplikujících tzv. latinský typ notářství, například v souvislosti s vyspělostí a morálními hodnotami těch, kteří se o notářské úřady ucházejí. Mnohokrát bylo zdůrazněno, jak fundamentální stránkou lidského bytí je morálka a jak nezbytná je kvalitní a pevná morální výbava pro notáře, ať už svoji praxi vykonává kdekoliv na světě.

Česká vlajka umístěná v sídle UNA. Po našem odjezdu byla převěšena bílým polem nahoru.

Společné foto všech účastníků a lektorů.

Všichni ti, kteří se zasloužili o uskutečnění Světové školy notářství v Buenos Aires, zejména prezident UINL Dr. Daniel-Sédar Senghor, rektorka Notářské univerzity Argentiny (Universidad Notarial de Argentina) Cristina Armella, prezident Federální komory argentinského notářství (CFNA) Omar Fegnotio, bývalý prezident UINL Jean-Paul Decorps předvedli, jak hrdí jsou na činnost, které se věnují a jak oceňují zájem mladší generace o prohloubení znalostí a navázání mezinárodních kontaktů pro svoji praxi. Prezident UINL Dr. Daniel-Sédar Senghor na závěr konstatoval, že od toho okamžiku ponese Světová škola notářství jméno svého zakladatele, tj. jeho předchůzce Jean-Paul Decorpse, čímž vyjádřil úctu a dík tomu, kdo se zasloužil o vznik tohoto nyní již pravidelného setkávání mladé generace notářů.

Závěrem děkujeme NKČR za to, že nám poskytla příležitost zúčastnit se Mezinárodní školy notářství, a taktéž našim kancelářím, tj. notářům, kolegyním a kolegům, kteří nám velkoryse umožnili uvolnit se z pravidelného pracovního režimu a nabyt cenné zkušenosti i kontakty v daleké cizině. ■

JUDr. Jarmila Gajdošíková, notářská kandidátka, zástupce Mgr. Šárky Sýkorové, notářky v Praze

International Task Force Civil Law – Common Law

18. ZÁŘÍ 2015 SE V LONDÝNSKÉM FARMER'S CLUBU KONALO PRVNÍ SETKÁNÍ PRACOVNÍ SKUPINY (ITF) CIVIL LAW – COMMON LAW MEZINÁRODNÍ UNIE NOTÁŘSTVÍ (UINL).

Tato pracovní skupina vznikla za účelem porovnávání pravidel notářství a notářské praxe v zemích kontinentálního práva a v zemích common law a jejím cílem je zvýšit vzájemné povědomí o rozdílech, ale i podobnostech mezi těmito dvěma typy notářství.

Prezidentem ITF Civil Law – Common Law je holandský notář Marc Geleijns a viceprezidentem pak anglický notary public Michael Lightowler.

Kromě prezidenta UINL Daniela Sédar-Senghora a generálního tajemníka Rajendry Dassyna se úvodního setkání ITF zúčastnilo 53 delegátů z 31 států.

Tématem tohoto setkání bylo dědické právo v zemích common law a vliv nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení na „třetí“ státy (v kontextu nařízení jsou třetími státy i tři členské státy EU, a to Dánsko, Irsko a Spojené království, které k nařízení nepřistoupily).

Prvním přednášejícím byl holandský profesor Dr. Mathijs ten Wolde z Groningenské univerzity, odborník na mezinárodní právo soukromé, který uvedl hlavní zásady a instituty nového nařízení o dědictví s přeshraničním prvkem. Kanadský notář a profesor mezinárodního práva soukromého Jeffrey Talpis se zabýval dopadem nařízení na provincii Québec, zatímco Richard Frimson, anglický notary public, vylíčil dopad tohoto nařízení na Anglii a Wales. Dále pak vystoupili Dr. Eamon Hall za Irsko, Michael Clancy za Skotsko a Akash Sablok za Britskou Kolumbii.

Součástí odborného programu byly též praktické příklady vyřizování pozůstalosti v Anglii a Walesu, kterých se zhostila anglická notary public Nicola Plant, odbornice na závěti a vyřizování pozůstalosti.

V závěru jednání proběhla panelová diskuse mezi přednášejícími a posluchači vedená profesorem Jeffrey Talpise.

Pracovní skupina Civil Law – Common Law se bude scházet jednou ročně, střídavě v zemi common law a v zemi kontinentálního práva.

I přes počáteční skepsi některých členských států UINL při zakládání této pracovní skupiny je již nyní jisté, zejména s ohledem na nespornou odbornou kvalitu prvního setkání, že ITF Civil Law – Common Law bude pro oba typy notářství velkým přínosem. ■

JUDr. Berenika Ullmannová Wünschová,
asistentka pro mezinárodní vztahy NK ČR

Notářství v...

RAKOUSKO

JE NÁM CTÍ PŘINÉST NAŠIM ČTENÁŘŮM ROZHOVOR S VELKÝM PŘÍTELEM ČESKÉHO NOTÁŘSTVÍ A FANOUŠKEM ČESKÉ KRAJINY **PREZIDENTEM RAKOUSKÉ NOTÁŘSKÉ KOMORY Univ.-Doz. DDr. LUDWIGEM BITTNEREM.**

České a rakouské notářství je tradičně úzce propojeno. Nejen proto, že Rakouská notářská komora poskytl pomoc při zakládání Notářské komory České republiky. Přesto jsou některé právní instituty obou notářství velmi odlišné. Jedním z institutů, který by mohl inspirovat české notáře, je po desetiletí fungující Notartreuhandbank (Notářská svěřenecká banka). Pane prezidente, jak byla tato banka zřízena a jak funguje?

Notartreuhandbank byla založena téměř před dvěma desítkami let. Prosazování záměru nebylo na začátku jednoduché. Specializovaná banka, provozovaná výhradně elektronicky pod záštitou odpovědnosti dvou velkých bank (Raiffeisenbank a UniCreditbank) s ohlašovací povinností vůči klientům a Notářské komoře, jejichž služeb museli všichni rakouští notáři povinně využívat, byl průkopnický čin. A od samého začátku všechno fungovalo. Nebylo tehdy snadné vysvětlit kolegům, že v této oblasti nemohou dále spolupracovat se svými domovskými bankami. Také já, jmenovaný do notářského úřadu v roce 1995, jsem tím byl postižen. Úspěch se nakonec dostavil nikoli díky násilnému prosazování myšlenky, ale prostřednictvím uživatelsky přátelského systému pro notáře a díky bezpečnosti transakcí pro klienty a financující banky. Tím byla také významně posílena pozice notářů při převodech nemovitostí. Příjmy z provozu banky mohou být navíc použity na financování Notářské komory. V současnosti je zakládání banky jistě složitější a také úrokové sazby jsou méně

Oficiální název státu: Rakouská republika

Hlavní město: Vídeň

Rozloha: 83 878,99 km²

Počet obyvatel: 8 579 000

Hustota zalidnění: 98 ob. / km²

Měna: Euro

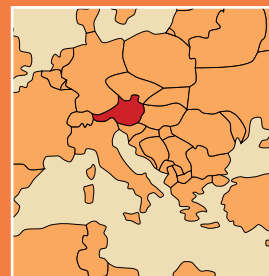
Náboženské složení:

- římsko katolické: 63 %
- evangelické: 3,7 %
- islámské: 6,7 %
- ortodoxní křesťanské: 5,8 %
- židovské: 0,1 %
- bez vyznání: 12 %

Nezaměstnanost: 5,6 %

Inflace: 1,6 %

Notáři v Rakousku: 490

příznivé, ale základní model by mohl být použit i dnes například v České republice, byť třeba trochu jinak.

Další zvláštností v porovnání s kompetencemi českých notářů je výběr daně rakouskými notáři v určitých případech. Jak ta činnost funguje? A jak jí bylo dosaženo?

Začalo to tím, že výběr daně z nabytí nemovitosti a při založení společnosti finančním úřadem trval dlouho a blokoval zápis do registru. Řekli jsme si, že to také zvládneme, navíc rovnou vybereme soudní poplatek a odlehčíme tak dvěma úřadům. Dnes jsme i v této oblasti odborníky a často řešíme i velmi složité a urgentní případy. Samozřejmě, že následně podléháme kontrole finančního úřadu.

Výběr daní notářem je dobrým příkladem toho, jak mohou notáři zmírnit zatížení státu. Například v České republice notáři nedávno získali pravomoc provádět přímé zápisy do obchodního rejstříku. Kam by se, pane prezidente, dle Vašeho názoru mohla dále rozšířit činnost notářů?

K uvedenému kompetenci vám mohu jen gratulovat. Také bychom jí rádi dosáhli, při jejím prosazování bychom

ale riskovali ztrátu důležitého spojení v soudnictví. Nicméně cesta přímého zápisu co největšího množství věcí do rejstříku je správná. V budoucnu bychom mohli převzít další úkoly soudnictví, například případy rozvodů dohodou.

Jsou všichni rakouští notářští kandidáti organizováni ve spolku kandidátů (tzv. Kandidatenverein)? Jaké je postavení této skupiny ve stavovské organizaci? Jsou nějak organizováni také další zaměstnanci notářů? Existuje nějaká souvislost s Rakouskou notářskou akademií?

Kandidátské spolky měly již v dobách monarchie velkou tradici. Rakouský spolek pořádal až do vytvoření Rakouské notářské akademie školení pro celý stav a do systému dalšího vzdělávání je zapojen i dnes. Zástupci notářských kandidátů jsou také přítomni v Notářské komoře, a to fyzicky i hlasem. Další zaměstnanci notáře nejsou nijak organizováni, Rakouská notářská akademie je však zodpovědná za jejich vzdělávání.

Notáři v Rakousku jsou velmi populární a těší se velké důvěře ze strany veřejnosti. S notáři bývají konzultovány nejrůznější záležitosti, ačkoli nevyžadují notářské ověření. I v případech, kdy forma notářského zápisu není vyžadována zákonem, lidé vyhledávají pomoc notáře. Čím si myslíte, že to je?

Rakouské notářství má vedle sepisování notářských listin dva další důležité základy – soudní komisiariát a sepisování soukromých listin, poradenství a zastupování stran mimo civilní proces. To dělá našeho notáře vysoce flexibilním.

Jaké jsou očekávané novinky v rakouské právní úpravě? V současné době je projednávána reforma dědického práva, je to tak?

V roce 2005 proběhla reforma dědického řízení, nyní se reformuje hmotné dědické právo. Zákon již existuje a vstoupí v platnost v roce 2017. Součástí reformy je také provedení evropského nařízení o dědictví. Modernizace, zjednodušení a zohlednění právní tradice jsou zárukou úspěchu reformy. S projednáním pozůstalosti přichází totiž do styku mnoho lidí, kteří nejsou právníci. Samozřejmě určité detaily budou muset být upraveny následně, přesto jsme s dosavadním výsledkem spokojeni.

S reformou občanského práva v České republice si zpět do právní úpravy našel cestu starý institut ústní závěti. Je možné v Rakousku učinit pořízení pro případ smrti ústně?

Od roku 2005 byl institut ústní závěti omezen na mimořádné události a nehraje dále žádnou roli. Předtím na něj bylo nahlíženo kriticky kvůli riziku zneužití.

V současné době byla v České republice velkým tématem nová jednoduchá úprava založení společnosti

s ručením omezeným, přičemž náklady na založení společnosti by v souladu s evropskými předpisy neměly přesahovat 100 eur. Jak bude vypadat právní úprava v Rakousku? A jak ji hodnotíte?

Právě se nacházíme uprostřed nepříjemné diskuse. Práce notáře by měla být nahrazena mobilním podpisem. To by byla porážka právní jistoty. S použitím našich argumentů budeme bojovat až do konce procesu. Zůstáváme i nadále optimističtí.

Existuje v Rakousku doktrína nedostatečného základního kapitálu? Jsou v zákoně nebo v judikatuře upraveny důsledky situace, kdy byla společnost založena s mnohem nižším základním kapitálem, než vyplývá z podnikatelského záměru? Přichází potom v úvahu odpovědnost společníků? A je to uplatňováno v praxi?

Judikatura tu je, poučujeme o tom společníky při každém založení společnosti. Nakonec má poslední slovo insolvenční správce.

Jak vypadá vztah rakouského notářství s ostatními právními profesemi? Jak se rozvíjí vzájemná spolupráce?

S advokáty máme v současné době velmi dobrou diskusní základnu. Vždy však záleží na prezidentovi Komory, a tak se situace může rychle změnit.

Co považujete za největší úspěch rakouského notářství v posledních letech? Jaké jsou v současnosti jeho největší výzvy? Jak hodnotíte spolupráci notářů v Evropské unii a jak vidíte vývoj notářství v Evropě?

Úspěchem byly jistě Rakouská svěřenecká banka, archiv dokumentů v digitální podobě a elektronická komunikace se soudy. Tyto úspěchy by měly být přeneseny také do ostatních notářství v Evropě. Pro budoucnost bude důležitá schopnost poskytnout odborné právní poradenství, zejména pokud jde o použití cizího práva. Při hodnocení výstupů evropských notářů je třeba hovořit stejnou řečí.

Pane prezidente, věnujete se široké škále aktivit – přednášíte, vedete notářský úřad v Hollabrunnu, posledních pět let působíte v čele Rakouské notářské komory. Jaké jsou Vaše plány na příštích pět let?

Jednoduše pokračovat.

Přesto si dokážete najít čas například na dobrodružné cesty vlakem po celém světě. Jaké jsou Vaše cíle v této oblasti?

Mám tři priority. Putování vlakem a horské túry, které mě často přivádějí do sousedních zemí. Dále mám také velký zájem na rozvíjení své kanceláře. Při putování musí člověk vše dobře a dlouho dopředu naplánovat, stejně jako v notářství. Železnice je pro mě svědkem historie, když má člo-

věk potřebné znalosti. Proto se zaměřuji opět více na Evropu. V únoru vždy podnikám cesty s přáteli na rumunské lesní dráze. Mimochodem, již i čeští fanoušci odhalili, jak je to tam v zimě krásné.

Vážený pane prezidente, mám ještě poslední obligátní otázku: Co Vás vedlo k tomu stát se notářem? A co se Vám na notářské činnosti líbí nejvíce?

Stejně jako u mnoha právníků mě k mému povolání přivedla náhoda. Zejména se mi líbí objektivní, nestranné poradenství a užití speciální formy. Děláte-li to dobře, všichni si uvědomují právě onu důležitost formální stránky. Navíc se v no-

tářství setkávám s lidmi z různých sociálních vrstev a mohu si se všemi promluvit.

Pane prezidente, velmi Vám děkuji za to, že jste si udělal čas na tento krátký rozhovor. Moc si vážíme úzké spolupráce mezi našimi notářstvími a věříme, že se bude nadále rozvíjet. ■

JUDr. Daniela Machová,
notářská kandidátka JUDr. Heleny Divišové,
notářky se sídlem v Hradci Králové
členka Mezinárodní komise prezidia
Notářské komory České republiky

Zasedání Rady předsednictví, Generální rady a Shromáždění členských notářství UINL v Rio de Janeiro

VE DNECH 30. ZÁŘÍ – 2. ŘÍJNA 2015 SE V BRAZILSKÉM MĚSTĚ RIO DE JANEIRO USKUTEČNILO ZASEDÁNÍ RADY PŘEDSEDNICTVÍ A GENERÁLNÍ RADY UINL, KTERÉHO SE ÚČASTNIL JUDr. MARTIN FOUKAL, ČESTNÝ PREZIDENT NK ČR, JAKO ŘÁDNÝ ČLEN TĚCHTO DVOU NEJVYŠŠÍCH ORGÁNŮ UINL.

Na Shromáždění členských notářství zastupoval české notářství jako jednu z 86 členských zemí UINL. Zasedání uvedených orgánů UINL řídil prezident této organizace pro funkční období 2014-2016, Dr. Daniel Sédar-Senghor, senegalský notář.

V rámci zahájení uvítal účastníky zasedání prezident Brazilské notářské komory (CNB/CF), Dr. Ubiratán Guimarães. Stručně charakterizoval současnou situaci brazilského notářství, které v tomto roce slaví 450 let od svého založení a které souběžně ve dnech 30. 9. – 2. 10. 2015 pořádalo v Rio de Janeiro svůj již 20. celostátní kongres. V Brazílii působí na 9,5 tisíce notářů, jejichž hlavní kompetence spočívají v oblasti občanského a rodinného práva (plné moci, rozvody manželství dohodou, závěti atd.). Rozvoj brazilského notářství je ztížen existencí nejednotné legislativy v 26 jednotlivých brazilských státech a také nepovinným členstvím notářů v notářské komoře.

Kromě obvyklých bodů jednání, jako např. pravidelné zprávy nejvyšších představitelů UINL, předsedů jednotlivých kontinentálních i mezikontinentálních komisí a pracovních skupin a finanční zprávy pokladníka, jakož i schválení rozpočtu na r. 2016 (členské příspěvky zůstávají i v r. 2016 na dosavadní výši), byla na programu letošního zasedání Rady předsednictví a Generální rady řada důležitých témat:

- a) Změna stanov a jednacího řádu UINL: byl schválen návrh upřesňující postup při navrhování a způsobu volby kandidátů do nejvyšších funkcí UINL. Prezident UINL předložil další návrhy změny stanov, jejichž cílem je zpružnění a zjednodušení fungování orgá-

nů UINL. Tyto budou předmětem analýz jejich dopadů v jednotlivých komisích a orgánech UINL a následně předloženy k projednání na některém z dalších zasedání.

b) Vztahy s CNUE: Jako host vystoupil prezident CNUE pro rok 2015, Dr. Jean Tarrade z Francie, který informoval o vývoji a perspektivě vzájemných vztahů mezi UINL a CNUE. Je žádoucí usilovat o konstruktivní a vzájemně přínosnou spolupráci mezi CNUE a UINL (především v rámci její komise pro evropské záležitosti CAE, kde jsou kromě členských zemí CNUE zastoupeny rovněž státy jako např. Rusko, Turecko, Švýcarsko, Makedonie atd.), a to zvláště v otázkách společného zájmu při pravidelné vzájemné výměně informací. Tato spolupráce by se mohla konkretizovat např. formou pomoci zástupců CAE v rámci pracovních skupiny CNUE, či pořádáním společných zasedání zemí CAE a CNUE. Úloha CAE je zcela kompatibilní s úlohou CNUE, aniž by zde muselo docházet k zasahování do kompetencí, které obě tyto struktury mají.

c) Předseda Komise pro mezinárodní notářskou spolupráci (CCNI), Dr. Merlotti, informoval o žádosti srbského notářství o členství v UINL. Za tímto účelem bude v listopadu t.r. do této země vyslána odborná mise, aby zkoumala, zda tato země splňuje požadavky pro přijetí do UINL. Prostřednictvím své komise CCNI, jejímž posláním je napomáhat rozvoji základních principů notářství latinského typu, hodlá UINL prohlubovat vztahy s notářstvími, která z různých důvodů – hlavně politických – zatím nesplňují podmínky pro vstup do UINL.

d) Účastníci zasedání byli informováni o tzv. Škole světového notářství, která v létě t.r. proběhla v argentinském hlavním městě Buenos Aires za účasti mladých notářů z mnoha zemí, včetně České republiky. Tato akce je považována za velmi žádoucí a přínosnou. Další, již 5. škola světového notářství, se uskuteční v r. 2016 v Římě.

e) Nově vytvořená pracovní skupina UINL „Task Force Civil Law-Common Law“, jejímž cílem je shromažďovat a zpracovat podrobné informace o všech notářských komorách/asociacích z anglosaského světa, které usilují o sblížení a popř. o pozdější členství v UINL (Irsko, Skotsko a Wales, americké státy Alabama a Florida, kanadská provincie Britská Kolumbie, australské státy Victoria a Nový Jižní Wales) uskutečnila své zasedání v září 2015 v Londýně. Bylo konstatováno, že anglosaští zástupci při této akci překvapili svou vysokou odbornou úrovní svých příspěvků.

f) Zástupci francouzského notářství informovali o probíhajících organizačních i odborných přípravách ke konání příštího XXXVII. mezinárodního kongresu UINL, který se uskuteční v Paříži v termínu 19.-22. října 2016. Prezidentem kongresu byl vybrán francouzský notář a uznávaný odborník na občanské právo, Dr. Lionel Galliez. V rámci pařížského kongresu se také uskuteční mezinárodní fórum na téma mezinárodní dědictví, jehož přípravou byl pověřen francouzský notář a čestný prezident UINL, Dr. Jean-Paul Decorps.

Zasedání všech nejvyšších orgánů UINL ukázalo na mnohé aktuální problémy ve společnosti na všech kontinentech, které dopadají i na výkon notářství a ovlivňují jeho postavení. Ukázalo se, jak důležitá je vzájemná informovanost a spolupráce mezi jednotlivými členy UINL a jak významné je, aby zástupci UINL byli aktivní při prezentaci role notářství vůči politickým reprezentacím i nadnárodním institucím. Příští zasedání Rady předsednictví se uskuteční v únoru roku 2016 v Praze. ■

JUDr. Martin Foukal, čestný prezident Notářské komory České republiky, notář v Praze, Ing. Ivana Horáková, spolupracovnice Mezinárodní komise

Ilustrační foto: Shutterstock.com

PRÁVNÍ RÁDCE 6/2015:

Právník jako člen voleného orgánu kapitálové obchodní korporace

Daniel Lála, oddělení civilního práva hmotného, legislativní odbor Ministerstva spravedlnosti

PRÁVNÍ RÁDCE 9/2015:

Zakladatel svěřenského fondu, svěřenský správce a obmyšlený: Zakladatel svěřenského fondu, vyčlenitelný majetek, vztah k dědictví

Jan Dudák, advokátní koncipient
Holec, Zuska & partneři

SOUDNÍ ROZHLEDY 9/2015:

90. Lichevní smlouva a dohoda o vypořádání SJM

§ 717 a 1796 ObčZ

§ 39, § 143a odst. 1 ObčZ 1964

Mezi subjektivní znaky lichevní smlouvy náleží např. rozu-

mová slabost, tíseň, lehkomyšlnost, stav rozrušení nebo nezkušenost převodce.

Lichevní je i smlouva, podle níž jedna strana dohody o zúžení SJM ve svůj prospěch využije vědomosti o špatném psychickém a zdravotním stavu druhé strany a uzavře dohodu, podle které se jí dostane prakticky vše, co tvořilo společný majetek.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11.3.2015, sp.zn. 22 Cdo 4007/2014

PRÁVNÍ ROZHLEDY 13-14/2015:

Vyloučení (většinového) společníka ze společnosti s ručením omezeným rozhodnutím soudu

Mgr. Vladimír Janošek, Kobyli

Vyloučení společníka ze společnosti s ručením omezeným je jedním ze způsobů zániku účasti společníka ve společnosti. Může se tak stát rozhodnutím valné hromady nebo soudu (jinak společníka ze společnosti vyloučit nelze, neboť výčet způsobů, jimiž lze ukončit účast společníka ve společnosti, je taxativní). V této souvislosti se klade např. otázka, zda je možné ze společnosti vyloučit i společníka většinového (§ 73 odst. 1 ZOK).

Darování pro případ smrti – trojský kůň dědického práva Mgr. Adam Talanda, Olomouc

Obnovený institut darování pro případ smrti umožňuje každému pořídit o svém majetku pro případ smrti a vyhnout se přitom ustanovením dědického práva. Institut, který tradičně doplňoval dědické právo, tak dnes vyvolává výkladové problémy a jeho užití v praxi může být velice problematické.

K požadavku na určitou formu právního jednání stanovenou zákonem

JUDr. Miloš Tomsa, CSc., Praha

PRÁVNÍ ROZHLEDY 11/2015:

Smluvní zákaz postoupení pohledávky (pactum de non cedendo)

JUDr. Petr Bezouška, Ph.D., Olomouc, Praha

PRÁVNÍ ROZHLEDY 12/2015:

K možnosti existence obligačních vztahů mezi oběma manžely jako subjekty majetkového společenství a jedním z nich

JUDr. Filip Melzer, Ph.D., LL.M.

JUDr. Petr Tégl, Ph.D., Olomouc, Praha

PRÁVNÍ ROZHLEDY 18/2015:

Zisk z výhradního majetku jednoho manžela jako součást společného jmění manželů

JUDr. Filip Melzer, Ph.D., LL.M.

JUDr. Petr Tégl, Ph.D., Olomouc, Praha

Součástí společného jmění manželů je dle nového občanského zákoníku mj. i zisk z výhradního majetku jednoho manžela. Tím dochází ke změně ve srovnání s předchozí úpravou, která za součást společného jmění manželů uznávala nikoli zisk, nýbrž výnosy z výhradního majetku. Jaké důsledky vyvolává změna této konstrukce?

Nejvyšší soud České republiky: SJM: Investice do výlučného majetku a důkazní břemeno. Práce ve prospěch výlučného majetku a vnos do SJM

§ 149 odst. 2 ObčZ 1964

§ 742 odst. 1 písm. b) ObčZ

§ 120 odst. 1 OSŘ

Jestliže se prokáže, že v průběhu existence společného jmění manželů byly vynaloženy investice do výlučného majetku jednoho z manželů, druhý se však z důvodu informačního deficitu ocitne ohledně původu vynaložených prostředků v důkazní nouzi, nastoupí vysvětlovací povinnost investujícího manžela, který má k dotazu soudu sdělit a případně i prokázat původ prostředků, které na výlučný majetek vynaložil.

Investicemi vynaloženými ze společného na ostatní majetek jednoho z manželů není práce jednoho manžela vynaložená při rekonstrukci domu druhého manžela.

Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky z 21.4.2015, sp.zn. 22 Cdo 1433/2015

BULLETIN ADVOKACIE 9/2015:

K pojetí dispozitivního práva v občanském zákoníku prof. Dr. JUDr. Karel Eliáš

BULLETIN – KOMORA DAŇOVÝCH PORADCŮ ČR 3/2015:

Vlastnictví více podílů a druhy podílů ve společnosti s ručením omezeným

prof. JUDr. Jan Dědič

Kocián Šolc Balaštík,

advokátní kancelář, s.r.o.

Vysoká škola ekonomická v Praze

JUDr. Jan Lasák, LL.M.

Kocián Šolc Balaštík,

advokátní kancelář, s.r.o.

Právnická fakulta

Univerzity Palackého v Olomouci ■

Rubriku zpracoval Mgr. Erik Mrzena, notář v Praze,
člen redakční rady Ad Notam

Zahájení a ukončení činnosti notářů

Ministr spravedlnosti jmenoval ke dni 1. 10. 2015 na základě výsledku konkurzu novou notářku Mgr. Pavlínou Kačírkovou notářkou notářského úřadu v obvodu Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, se sídlem v Chocni.

S účinností od 1. 9. 2015 ministr spravedlnosti jmenoval na základě výsledku konkurzu novou notářku JUDr. Julii Pokornou notářkou úřadu v obvodu Okresního soudu Plzeň-sever, se sídlem v Plzni.

Mgr. Lukáš Valigura byl jmenován ministrem spravedlnosti, ke dni 1. 10. 2015, na základě výsledku konkurzu, novým notářem notářského úřadu v obvodu Obvodního soudu pro Prahu 2, se sídlem v Praze.

Novým notářkám a novému notáři přejeme hodně úspěchů v jejich pracovní činnosti.

Ministr spravedlnosti odvolal na vlastní žádost, ke dni 31. 12. 2015, JUDr. Marii Tomanovou, notářku v Táboře a Mgr. Martu Ilievovou, notářku v Brně.

Za dlouholetou činnost ve prospěch notářství děkujeme a do dalšího života přejeme pevné zdraví a osobní spokojenost. ■

Mgr. Pavlína Kačírková

Mgr. Lukáš Valigura

JUDr. Julie Pokorná

Redakce Ad Notam

Složení slibu do rukou ministra spravedlnosti

Dne 11. září 2015 složili slib do rukou ministra spravedlnosti JUDr. Roberta Pelikána, Ph.D. podle § 9 odst. 2) notářského řádu notářští kandidáti Mgr. Barbora Hanyková, JUDr. Ladislava Šebánková, Mgr. Tomáš Recman, Mgr. Petr Barandovský, Mgr. Tereza Lipmannová, Mgr. Veronika Divišová, Mgr. Michaela Valušková, Mgr. Vojtěch Novobilský, Mgr. Tereza Svobodová, Mgr. Petra Dombrovská, Mgr. Jana Jonášová, Mgr. Markéta Káninská, Mgr. Karel Uhlíř a Mgr. Martin Frouz. Složení slibu byl přítomen prezident Notářské komory České republiky Mgr. Radim Neubauer.

Blahopřejeme a přejeme mnoho pracovních úspěchů v další činnosti. ■

Redakce Ad Notam

NOTÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

vyhlašuje podle § 8 odst. 6 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „notářský řád“), a podle § 2 odst. 1 předpisu Notářské komory České republiky o postupu při vyhlašování a organizaci konkurzu na obsazení notářského úřadu (konkurzní řád),

KONKURZ

na obsazení notářského úřadu

pro obvod Okresního soudu v Chrudimi se sídlem v Chrudimi.

Jde o uvolněný notářský úřad po notáře JUDr. Zdence Šťastné, která ukončí činnost notářky ke dni 31. 3. 2016. Notářská komora České republiky přijímá přihlášky do konkurzu ve svém sídle v Praze 2, Apolinářská 12, nejpozději do 14. prosince 2015.

Jednání před konkurzní komisí se bude konat v úterý 12. ledna 2016 v době od 9:00 hodin v sídle Notářské komory České republiky v Praze 2, Apolinářská 12.

Přehled předpokladů pro zařazení uchazeče do konkurzu ve smyslu § 7 odst. 1 notářského řádu:

- 1) státní občanství České republiky,
- 2) plná způsobilost k právním úkonům,
- 3) vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu oborů práva na vysoké škole v České republice, nebo pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, vzdělání získané v oborech práva na vysoké škole v zahraničí, anebo toto vzdělání uznané podle zvláštních právních předpisů; za toto vzdělání se považuje též vzdělání získané na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejich právních předchůdců,
- 4) bezúhonnost,
- 5) vykonání alespoň pětileté notářské praxe,
- 6) složení notářské zkoušky.

Přehled praxí považovaných ve smyslu § 7 odst. 2 notářského řádu za praxi notářskou:

Notářskou praxí se rozumí praxe notáře, notářského kandidáta a notářského koncipienta podle notářského řádu a praxe státního notáře a notářského čekatele podle dřívějších předpisů. Do notářské praxe Notářská komora České republiky započte zcela praxi soudce, prokurátora, státního zástupce, advokáta, komerčního právníka, soudního exekutora, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu, exekutorského kandidáta, justičního čekatele, asistenta soudce, asistenta veřejného ochránce práv, asistenta státního zástupce, právního čekatele prokuratury, právního čekatele státního zastupitelství, advokátního koncipienta, exekutorského koncipienta nebo právního čekatele u komerčního právníka, činnost zaměstnance Ministerstva spravedlnosti, který získal vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole a který se samostatně podílel na tvorbě návrhů obecně závazných právních předpisů; do notářské praxe ministr spravedlnosti na návrh Notářské komory České republiky z jiné právní praxe může započítat nejvýše 2 roky.

Přehled zkoušek považovaných ve smyslu § 7 odst. 3 notářského řádu za zkoušku notářskou:

Notářskou zkouškou se rozumí notářská zkouška podle notářského řádu a notářská zkouška podle dřívějších předpisů. Za osobu, která složila notářskou zkoušku, se považuje i ten, kdo složil odbornou justiční zkoušku, soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou a advokátní zkoušku, prokurátorskou zkoušku, odbornou závěrečnou zkoušku právních čekatelů, advokátní zkoušku, exekutorskou zkoušku a profesní zkoušku na komerčního právníka.

Podmínkou zařazení uchazeče do konkurzu je podání přihlášky a předložení těchto dokladů:

- 1) doklad o státním občanství,
- 2) prohlášení o plné způsobilosti k právním úkonům,
- 3) výpis z evidence Rejstříku trestů s datem vydání ne starším tří měsíců,
- 4) doklad o vzdělání ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) notářského řádu,
- 5) doklad o složení notářské zkoušky nebo jiné zkoušky (§ 7 odst. 3 notářského řádu),
- 6) doklad o alespoň pětiletém trvání notářské praxe nebo jiné praxe (§ 7 odst. 2 notářského řádu),
- 7) osvědčení podle zákona č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, jde-li o uchazeče narozeného před 1. 12. 1971,
- 8) doklad o zaplacení účastnického poplatku (kopie výpisu z účtu, kopie ústřížku poštovní poukázky, kopie příjmového dokladu Notářské komory České republiky).

Podmínkou zařazení uchazeče – notáře se sídlem v České republice do konkurzu je podání přihlášky a předložení dokladu uvedeného shora pod bodem 8). Podmínkou zařazení uchazeče – notářského kandidáta do konkurzu je podání přihlášky a předložení dokladů uvedených shora pod body 6), 7), 8) a dokladu o tom, že je zapsán v seznamu kandidátů příslušné notářské komory.

Notářskou praxí dokládá potvrzením notářské komory o době zápisu v seznamu notářských koncipientů a seznamu notářských kandidátů a potvrzením notáře o době trvání pracovního poměru.

Výše účastnického poplatku za podání přihlášky do konkurzu činí 12 000 Kč a je třeba jej zaplatit nejpozději při podání přihlášky do konkurzu. Poplatek se platí převodem nebo složením na účet Notářské komory České republiky u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., č. ú. 45818009/2700, variabilní symbol rodné číslo uchazeče, převodem poštovní poukázky nebo v hotovosti v sídle Notářské komory ČR v Praze 2, Apolinářská 12.

Notářská komora České republiky odešle účastníkům zařazeným do konkurzu nejpozději desátý den před jednáním konkurzní komise pozvánku k jednání na adresu uvedenou v přihlášce ke konkurzu.

Notářská komora České republiky předloží na základě výsledku konkurzu ministru spravedlnosti návrh na jmenování notáře do notářského úřadu.

NOTÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

vyhlašuje podle § 8 odst. 6 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „notářský řád“), a podle § 2 odst. 1 předpisu Notářské komory České republiky o postupu při vyhlašování a organizaci konkurzu na obsazení notářského úřadu (konkurzní řád),

KONKURZ

na obsazení notářského úřadu

pro obvod Okresního soudu v Sokolově se sídlem v Sokolově.

Jde o uvolněný notářský úřad po notáře JUDr. Blance Ungrové, která ukončí činnost notářky ke dni 31. 12. 2015. Notářská komora České republiky přijímá přihlášky do konkurzu ve svém sídle v Praze 2, Apolinářská 12, nejpozději do 21. prosince 2015.

Jednání před konkurzní komisí se bude konat v úterý 19. ledna 2016 v době od 9:00 hodin v sídle Notářské komory České republiky v Praze 2, Apolinářská 12.

Přehled předpokladů pro zařazení uchazeče do konkurzu ve smyslu § 7 odst. 1 notářského řádu:

- 1) státní občanství České republiky,
- 2) plná způsobilost k právním úkonům,
- 3) vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu oborů práva na vysoké škole v České republice, nebo pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, vzdělání získané v oborech práva na vysoké škole v zahraničí, anebo toto vzdělání uznané podle zvláštních právních předpisů; za toto vzdělání se považuje též vzdělání získané na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejich právních předchůdců,
- 4) bezúhonnost,
- 5) vykonání alespoň pětileté notářské praxe,
- 6) složení notářské zkoušky.

Přehled praxí považovaných ve smyslu § 7 odst. 2 notářského řádu za praxi notářskou:

Notářskou praxí se rozumí praxe notáře, notářského kandidáta a notářského koncipienta podle notářského řádu a praxe státního notáře a notářského čekatele podle dřívějších předpisů. Do notářské praxe Notářská komora České republiky započte zcela praxi soudce, prokurátora, státního zástupce, advokáta, komerčního právníka, soudního exekutora, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu, exekutorského kandidáta, justičního čekatele, asistenta soudce, asistenta veřejného ochránce práv, asistenta státního zástupce, právního čekatele prokuratury, právního čekatele státního zastupitelství, advokátního koncipienta, exekutorského koncipienta nebo právního čekatele u komerčního právníka, činnost zaměstnance Ministerstva spravedlnosti, který získal vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole a který se samostatně podílel na tvorbě návrhů obecně závazných právních předpisů; do notářské praxe ministr spravedlnosti na návrh Notářské komory České republiky z jiné právní praxe může započítat nejvýše 2 roky.

Přehled zkoušek považovaných ve smyslu § 7 odst. 3 notářského řádu za zkoušku notářskou:

Notářskou zkouškou se rozumí notářská zkouška podle notářského řádu a notářská zkouška podle dřívějších předpisů. Za osobu, která složila notářskou zkoušku, se považuje i ten, kdo složil odbornou justiční zkoušku, soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou a advokátní zkoušku, prokurátorskou zkoušku, odbornou závěrečnou zkoušku právních čekatelů, advokátní zkoušku, exekutorskou zkoušku a profesní zkoušku na komerčního právníka.

Podmínkou zařazení uchazeče do konkurzu je podání přihlášky a předložení těchto dokladů:

- 1) doklad o státním občanství,
- 2) prohlášení o plné způsobilosti k právním úkonům,
- 3) výpis z evidence Rejstříku trestů s datem vydání ne starším tří měsíců,
- 4) doklad o vzdělání ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) notářského řádu,
- 5) doklad o složení notářské zkoušky nebo jiné zkoušky (§ 7 odst. 3 notářského řádu),
- 6) doklad o alespoň pětiletém trvání notářské praxe nebo jiné praxe (§ 7 odst. 2 notářského řádu),
- 7) osvědčení podle zákona č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, jde-li o uchazeče narozeného před 1. 12. 1971,
- 8) doklad o zaplacení účastnického poplatku (kopie výpisu z účtu, kopie ústřížku poštovní poukázky, kopie příjmového dokladu Notářské komory České republiky).

Podmínkou zařazení uchazeče – notáře se sídlem v České republice do konkurzu je podání přihlášky a předložení dokladu uvedeného shora pod bodem 8). Podmínkou zařazení uchazeče – notářského kandidáta do konkurzu je podání přihlášky a předložení dokladů uvedených shora pod body 6), 7), 8) a dokladu o tom, že je zapsán v seznamu kandidátů příslušné notářské komory.

Notářskou praxi dokládá potvrzením notářské komory o době zápisu v seznamu notářských koncipientů a seznamu notářských kandidátů a potvrzením notáře o době trvání pracovního poměru.

Výše účastnického poplatku za podání přihlášky do konkurzu činí 12 000 Kč a je třeba jej zaplatit nejpozději při podání přihlášky do konkurzu. Poplatek se platí převodem nebo složením na účet Notářské komory České republiky u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., č. ú. 45818009/2700, variabilní symbol rodné číslo uchazeče, převodem poštovní poukázkou nebo v hotovosti v sídle Notářské komory ČR v Praze 2, Apolinářská 12.

Notářská komora České republiky odešle účastníkům zařazeným do konkurzu nejpozději desátý den před jednáním konkurzní komise pozvánku k jednání na adresu uvedenou v přihlášce ke konkurzu.

Notářská komora České republiky předloží na základě výsledku konkurzu ministru spravedlnosti návrh na jmenování notáře do notářského úřadu.

NOTÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

vyhlašuje podle § 8 odst. 6 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „notářský řád“), a podle § 2 odst. 1 předpisu Notářské komory České republiky o postupu při vyhlašování a organizaci konkurzu na obsazení notářského úřadu (konkurzní řád),

KONKURZ

na obsazení notářského úřadu

pro obvod Okresního soudu v Jičíně se sídlem v Jičíně.

Jde o uvolněný notářský úřad po notáře JUDr. Lence Šubrtové, která ukončí činnost notářky ke dni 31. 12. 2015. Notářská komora České republiky přijímá přihlášky do konkurzu ve svém sídle v Praze 2, Apolinářská 12, nejpozději do 28. prosince 2015.

Jednání před konkurzní komisí se bude konat v úterý 26. ledna 2016 v době od 9:00 hodin v sídle Notářské komory České republiky v Praze 2, Apolinářská 12.

Přehled předpokladů pro zařazení uchazeče do konkurzu ve smyslu § 7 odst. 1 notářského řádu:

- 1) státní občanství České republiky,
- 2) plná způsobilost k právním úkonům,
- 3) vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu oborů práva na vysoké škole v České republice, nebo pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, vzdělání získané v oborech práva na vysoké škole v zahraničí, anebo toto vzdělání uznané podle zvláštních právních předpisů; za toto vzdělání se považuje též vzdělání získané na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejich právních předchůdců,
- 4) bezúhonnost,
- 5) vykonání alespoň pětileté notářské praxe,
- 6) složení notářské zkoušky.

Přehled praxí považovaných ve smyslu § 7 odst. 2 notářského řádu za praxi notářskou:

Notářskou praxí se rozumí praxe notáře, notářského kandidáta a notářského koncipienta podle notářského řádu a praxe státního notáře a notářského čekatele podle dřívějších předpisů. Do notářské praxe Notářská komora České republiky započte zcela soudce, prokurátora, státního zástupce, advokáta, komerčního právníka, soudního exekutora, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu, exekutorského kandidáta, justičního čekatele, asistenta soudce, asistenta veřejného ochránce práv, asistenta státního zástupce, právního čekatele prokuratury, právního čekatele státního zastupitelství, advokátního koncipienta, exekutorského koncipienta nebo právního čekatele u komerčního právníka, činnost zaměstnance Ministerstva spravedlnosti, který získal vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole a který se samostatně podílel na tvorbě návrhů obecně závazných právních předpisů; do notářské praxe ministr spravedlnosti na návrh Notářské komory České republiky z jiné právní praxe může započítat nejvýše 2 roky.

Přehled zkoušek považovaných ve smyslu § 7 odst. 3 notářského řádu za zkoušku notářskou:

Notářskou zkouškou se rozumí notářská zkouška podle notářského řádu a notářská zkouška podle dřívějších předpisů. Za osobu, která složila notářskou zkoušku, se považuje i ten, kdo složil odbornou justiční zkoušku, soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou a advokátní zkoušku, prokurátorskou zkoušku, odbornou závěrečnou zkoušku právních čekatelů, advokátní zkoušku, exekutorskou zkoušku a profesní zkoušku na komerčního právníka.

Podmínkou zařazení uchazeče do konkurzu je podání přihlášky a předložení těchto dokladů:

- 1) doklad o státním občanství,
- 2) prohlášení o plné způsobilosti k právním úkonům,
- 3) výpis z evidence Rejstříku trestů s datem vydání ne starším tří měsíců,
- 4) doklad o vzdělání ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) notářského řádu,
- 5) doklad o složení notářské zkoušky nebo jiné zkoušky (§ 7 odst. 3 notářského řádu),
- 6) doklad o alespoň pětiletém trvání notářské praxe nebo jiné praxe (§ 7 odst. 2 notářského řádu),
- 7) osvědčení podle zákona č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, jde-li o uchazeče narozeného před 1. 12. 1971,
- 8) doklad o zaplacení účastnického poplatku (kopie výpisu z účtu, kopie ústřížku poštovní poukázky, kopie příjmového dokladu Notářské komory České republiky).

Podmínkou zařazení uchazeče – notáře se sídlem v České republice do konkurzu je podání přihlášky a předložení dokladu uvedeného shora pod bodem 8). Podmínkou zařazení uchazeče – notářského kandidáta do konkurzu je podání přihlášky a předložení dokladů uvedených shora pod body 6), 7), 8) a dokladu o tom, že je zapsán v seznamu kandidátů příslušné notářské komory.

Notářskou praxi dokládá potvrzením notářské komory o době zápisu v seznamu notářských koncipientů a seznamu notářských kandidátů a potvrzením notáře o době trvání pracovního poměru.

Výše účastnického poplatku za podání přihlášky do konkurzu činí 12 000 Kč a je třeba jej zaplatit nejpozději při podání přihlášky do konkurzu. Poplatek se platí převodem nebo složením na účet Notářské komory České republiky u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., č. ú. 45818009/2700, variabilní symbol rodné číslo uchazeče, převodem poštovní poukázky nebo v hotovosti v sídle Notářské komory ČR v Praze 2, Apolinářská 12.

Notářská komora České republiky odešle účastníkům zařazeným do konkurzu nejpozději desátý den před jednáním konkurzní komise pozvánku k jednání na adresu uvedenou v přihlášce ke konkurzu.

Notářská komora České republiky předloží na základě výsledku konkurzu ministru spravedlnosti návrh na jmenování notáře do notářského úřadu.

NOTÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

vyhlašuje podle § 8 odst. 6 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „notářský řád“), a podle § 2 odst. 1 předpisu Notářské komory České republiky o postupu při vyhlašování a organizaci konkurzu na obsazení notářského úřadu (konkurzní řád),

KONKURZ

na obsazení notářského úřadu

pro obvod Okresního soudu v Olomouci se sídlem v Olomouci.

Jde o uvolněný notářský úřad po notářce Mgr. Vladimíře Kratochvílové, která ukončí činnost notářky ke dni 30. 9. 2015. Notářská komora České republiky přijímá přihlášky do konkurzu ve svém sídle v Praze 2, Apolinářská 12, nejpozději do 5. ledna 2016.

Jednání před konkurzní komisí se bude konat v úterý 2. února 2016 a ve středu 3. února 2016 v době od 9:00 hodin v sídle Notářské komory České republiky v Praze 2, Apolinářská 12.

Přehled předpokladů pro zařazení uchazeče do konkurzu ve smyslu § 7 odst. 1 notářského řádu:

- 1) státní občanství České republiky,
- 2) plná způsobilost k právním úkonům,
- 3) vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu oborů práva na vysoké škole v České republice, nebo pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, vzdělání získané v oborech práva na vysoké škole v zahraničí, anebo toto vzdělání uznané podle zvláštních právních předpisů; za toto vzdělání se považuje též vzdělání získané na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejich právních předchůdců,
- 4) bezúhonnost,
- 5) vykonání alespoň pětileté notářské praxe,
- 6) složení notářské zkoušky.

Přehled praxí považovaných ve smyslu § 7 odst. 2 notářského řádu za praxi notářskou:

Notářskou praxí se rozumí praxe notáře, notářského kandidáta a notářského koncipienta podle notářského řádu a praxe státního notáře a notářského čekatele podle dřívějších předpisů. Do notářské praxe Notářská komora České republiky započte zcela praxi soudce, prokurátora, státního zástupce, advokáta, komerčního právníka, soudního exekutora, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu, exekutorského kandidáta, justičního čekatele, asistenta soudce, asistenta veřejného ochránce práv, asistenta státního zástupce, právního čekatele prokuratury, právního čekatele státního zastupitelství, advokátního koncipienta, exekutorského koncipienta nebo právního čekatele u komerčního právníka, činnost zaměstnance Ministerstva spravedlnosti, který získal vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole a který se samostatně podílel na tvorbě návrhů obecně závazných právních předpisů; do notářské praxe ministr spravedlnosti na návrh Notářské komory České republiky z jiné právní praxe může započítat nejvýše 2 roky.

Přehled zkoušek považovaných ve smyslu § 7 odst. 3 notářského řádu za zkoušku notářskou:

Notářskou zkouškou se rozumí notářská zkouška podle notářského řádu a notářská zkouška podle dřívějších předpisů. Za osobu, která složila notářskou zkoušku, se považuje i ten, kdo složil odbornou justiční zkoušku, soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou a advokátní zkoušku, prokurátorskou zkoušku, odbornou závěrečnou zkoušku právních čekatelů, advokátní zkoušku, exekutorskou zkoušku a profesní zkoušku na komerčního právníka.

Podmínkou zařazení uchazeče do konkurzu je podání přihlášky a předložení těchto dokladů:

- 1) doklad o státním občanství,
- 2) prohlášení o plné způsobilosti k právním úkonům,
- 3) výpis z evidence Rejstříku trestů s datem vydání ne starším tří měsíců,
- 4) doklad o vzdělání ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) notářského řádu,
- 5) doklad o složení notářské zkoušky nebo jiné zkoušky (§ 7 odst. 3 notářského řádu),
- 6) doklad o alespoň pětiletém trvání notářské praxe nebo jiné praxe (§ 7 odst. 2 notářského řádu),
- 7) osvědčení podle zákona č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, jde-li o uchazeče narozeného před 1. 12. 1971,
- 8) doklad o zaplacení účastnického poplatku (kopie výpisu z účtu, kopie ústřížku poštovní poukázky, kopie příjmového dokladu Notářské komory České republiky).

Podmínkou zařazení uchazeče – notáře se sídlem v České republice do konkurzu je podání přihlášky a předložení dokladu uvedeného shora pod bodem 8). Podmínkou zařazení uchazeče – notářského kandidáta do konkurzu je podání přihlášky a předložení dokladů uvedených shora pod body 6), 7), 8) a dokladu o tom, že je zapsán v seznamu kandidátů příslušné notářské komory.

Notářskou praxí dokládá potvrzením notářské komory o době zápisu v seznamu notářských koncipientů a seznamu notářských kandidátů a potvrzením notáře o době trvání pracovního poměru.

Výše účastnického poplatku za podání přihlášky do konkurzu činí 12 000 Kč a je třeba jej zaplatit nejpozději při podání přihlášky do konkurzu. Poplatek se platí převodem nebo složením na účet Notářské komory České republiky u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., č. ú. 45818009/2700, variabilní symbol rodné číslo uchazeče, převodem poštovní poukázkou nebo v hotovosti v sídle Notářské komory ČR v Praze 2, Apolinářská 12.

Notářská komora České republiky odešle účastníkům zařazeným do konkurzu nejpozději desátý den před jednáním konkurzní komise pozvánku k jednání na adresu uvedenou v přihlášce ke konkurzu.

Notářská komora České republiky předloží na základě výsledku konkurzu ministru spravedlnosti návrh na jmenování notáře do notářského úřadu.

NOTÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

vyhlašuje podle § 8 odst. 6 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „notářský řád“), a podle § 2 odst. 1 předpisu Notářské komory České republiky o postupu při vyhlašování a organizaci konkurzu na obsazení notářského úřadu (konkurzní řád),

KONKURZ

na obsazení notářského úřadu

pro obvod Okresního soudu v Táboře se sídlem v Táboře.

Jde o uvolněný notářský úřad po notářce JUDr. Marii Tomanové, která ukončí činnost notářky ke dni 31. 12. 2015. Notářská komora České republiky přijímá přihlášky do konkurzu ve svém sídle v Praze 2, Apolinářská 12, nejpozději do 11. ledna 2016.

Jednání před konkurzní komisí se bude konat v úterý 9. února 2016 v době od 9:00 hodin v sídle Notářské komory České republiky v Praze 2, Apolinářská 12.

Přehled předpokladů pro zařazení uchazeče do konkurzu ve smyslu § 7 odst. 1 notářského řádu:

- 1) státní občanství České republiky,
- 2) plná způsobilost k právním úkonům,
- 3) vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu oborů práva na vysoké škole v České republice, nebo pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, vzdělání získané v oborech práva na vysoké škole v zahraničí, anebo toto vzdělání uznané podle zvláštních právních předpisů; za toto vzdělání se považuje též vzdělání získané na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejich právních předchůdců,
- 4) bezúhonnost,
- 5) vykonání alespoň pětileté notářské praxe,
- 6) složení notářské zkoušky.

Přehled praxí považovaných ve smyslu § 7 odst. 2 notářského řádu za praxi notářskou:

Notářskou praxí se rozumí praxe notáře, notářského kandidáta a notářského koncipienta podle notářského řádu a praxe státního notáře a notářského čekatele podle dřívějších předpisů. Do notářské praxe Notářská komora České republiky započte zcela praxi soudce, prokurátora, státního zástupce, advokáta, komerčního právníka, soudního exekutora, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce Ústavního soudu nebo Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu, exekutorského kandidáta, justičního čekatele, asistenta soudce, asistenta veřejného ochránce práv, asistenta státního zástupce, právního čekatele prokuratury, právního čekatele státního zastupitelství, advokátního koncipienta, exekutorského koncipienta nebo právního čekatele u komerčního právníka, činnost zaměstnance Ministerstva spravedlnosti, který získal vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole a který se samostatně podílel na tvorbě návrhů obecně závazných právních předpisů; do notářské praxe ministr spravedlnosti na návrh Notářské komory České republiky z jiné právní praxe může započítat nejvýše 2 roky.

Přehled zkoušek považovaných ve smyslu § 7 odst. 3 notářského řádu za zkoušku notářskou:

Notářskou zkouškou se rozumí notářská zkouška podle notářského řádu a notářská zkouška podle dřívějších předpisů. Za osobu, která složila notářskou zkoušku, se považuje i ten, kdo složil odbornou justiční zkoušku, soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou a advokátní zkoušku, prokurátorskou zkoušku, odbornou závěrečnou zkoušku právních čekatelů, advokátní zkoušku, exekutorskou zkoušku a profesní zkoušku na komerčního právníka.

Podmínkou zařazení uchazeče do konkurzu je podání přihlášky a předložení těchto dokladů:

- 1) doklad o státním občanství,
- 2) prohlášení o plné způsobilosti k právním úkonům,
- 3) výpis z evidence Rejstříku trestů s datem vydání ne starším tří měsíců,
- 4) doklad o vzdělání ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) notářského řádu,
- 5) doklad o složení notářské zkoušky nebo jiné zkoušky (§ 7 odst. 3 notářského řádu),
- 6) doklad o alespoň pětiletém trvání notářské praxe nebo jiné praxe (§ 7 odst. 2 notářského řádu),
- 7) osvědčení podle zákona č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, jde-li o uchazeče narozeného před 1. 12. 1971,
- 8) doklad o zaplacení účastnického poplatku (kopie výpisu z účtu, kopie ústřížku poštovní poukázky, kopie příjmového dokladu Notářské komory České republiky).

Podmínkou zařazení uchazeče – notáře se sídlem v České republice do konkurzu je podání přihlášky a předložení dokladu uvedeného shora pod bodem 8). Podmínkou zařazení uchazeče – notářského kandidáta do konkurzu je podání přihlášky a předložení dokladů uvedených shora pod body 6), 7), 8) a dokladu o tom, že je zapsán v seznamu kandidátů příslušné notářské komory.

Notářskou praxi dokládá potvrzením notářské komory o době zápisu v seznamu notářských koncipientů a seznamu notářských kandidátů a potvrzením notáře o době trvání pracovního poměru.

Výše účastnického poplatku za podání přihlášky do konkurzu činí 12 000 Kč a je třeba jej zaplatit nejpozději při podání přihlášky do konkurzu. Poplatek se platí převodem nebo složením na účet Notářské komory České republiky u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., č. ú. 45818009/2700, variabilní symbol rodné číslo uchazeče, převodem poštovní poukázky nebo v hotovosti v sídle Notářské komory ČR v Praze 2, Apolinářská 12. Notářská komora České republiky odešle účastníkům zařazeným do konkurzu nejpozději desátý den před jednáním konkurzní komise pozvánku k jednání na adresu uvedenou v přihlášce ke konkurzu.

Notářská komora České republiky předloží na základě výsledku konkurzu ministru spravedlnosti návrh na jmenování notáře do notářského úřadu.

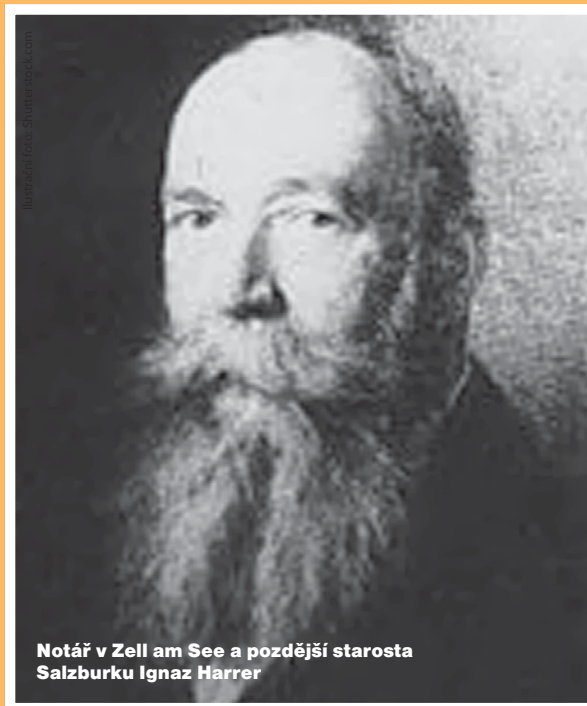
Strípky z historie 36.

Dne 1. září 2015 úspěšně obhájil na Právnické fakultě MU Radek Černoch dizertační práci na téma *Quarta Falcidia a její odraz v pozdějším právu*. O tom, že se jedná o romanistickou i aktuální tematiku, není pochyb. Autor mimo jiné dospěl ve vztahu k NOZ k závěru, že „vzhledem k tomu, že zákonodárce se v důvodové zprávě k § 1598 výslovně (pokud tak možno soudit z latinské formulace) dovolává práva římského a zároveň detailně neupravuje bližší způsob počítání quartae, lze, zvláště při absenci daného institutu v našich předchozích zákonících, předpokládat, že právě římskoprávní kazuistika může být cenným vodítkem pro řešení konkrétních případů.“ Práci kladně hodnotili oba oponenti – Franczisek Longchamps de Bérier a Petr Dostalík. V komisi, již předsedal Ladislav Vojáček, se obhajoby dále zúčastnili Eduard Vlček, Michaela Židlická, Renata Veselá, Pavel Salák ml. a Stanislav Balík. Dizertační práce je k dispozici v elektronické podobě na: http://is.muni.cz/th/210631/pravf_d/.

Veřejným notářem v Bologni byl na počátku své profesní dráhy i italský humanista a následovník Petrarcův Coluccio di Pierio di Salutati (1331 – 1406). Poté, kdy jeho rodina musela město opustit, působil jako kancléř ve městech Todi, Lucca a posléze ve Florencii, kde v tomto úřadě setrval po třicet let až do své smrti. Jako republikán pokládal Coluccio Salutati za největšího nepřítele Florentské republiky milánského vévodu Giangaleazza Viscontiho, o němž napsal spis *De tyranno* (1400). Coluccio byl i propagátorem staré řečtiny, sběratelem starých rukopisů a plodným autorem.

Podle Státního statistického úřadu v Praze bylo v českých zemích v r. 1927 2892 a v r. 1928 2994 poplatníků všeobecné daně výdělkové z řad notářů a advokátů. Průměrný roční čistý výtěžek na jednoho příslušníka těchto povolání činil v Čechách v r. 1927 62 582 Kč, v r. 1928 62 484 Kč, na Moravě a ve Slezsku v týchž letech 56 601 Kč a 60 405 Kč. Pro porovnání v Podkarpatské Rusi činil tento výdělek 27 958 Kč a 28 814 Kč. Z celkového počtu poplatníků notářů a advokátů byl v Československé republice pouze jeden v obou letech ve ztrátě, výdělku přes 1 milion korun dosáhl v r. 1927 jeden, o rok později dva poplatníci. Většina poplatníků všeobecné výdělkové daně, konkrétně 2828 osob, byla zároveň poplatníkem daně obrátové. Právě v této otázce časopis Česká advokacie, který v r. 1932 tabulky uveřejnil, vyslovil pochybnosti o jejich přesnosti, „*poněvadž podle nich ne každý poplatník daně výdělkové jest poplatníkem daně obrátové a naopak*“. Škoda též, že Státní statistický úřad v tabulkách neodlišil daňové poměry notářů a advokátů.

Notářem v Zell am See v letech 1857-1860 a poté od r. 1860 do r. 1863 v Neumarktu am Wallersee byl pozdější

Notář v Zell am See a pozdější starosta
Salzburku Ignaz Harrer

starosta Salzburku Ignaz Harrer (1826-1905). Harrer, který patřil k liberálům, se v Salzburku zasloužil mimo jiné o vybudování vodovodní sítě, jeho pozornost byla zaměřena i na školství a zdravotnictví. V závěti učinil četné odkazy, vesměs k veřejně prospěšným cílům. Ignaz Harrer je čestným občanem Salzburku a je po něm pojmenována jedna z tamějších ulic.

Časopis Právník otiskl v r. 1880 článek knížecího arcibiskupského právního sekretáře v Kroměříži Františka Nedomanského *O podmínkách platnosti závěti, když zůstavitel neumí čísti*. Autor v tomto pojednání komentuje aplikační praxi a doktrínu k ustanovení § 581 obecného zákoníku občanského. Dospívá k závěru, že neplatnost závěti způsobuje okolnost, že text závěti nečetl před dvěma svědky další svědek, ale jiná osoba, která svědkem nebyla. Dovedil tak z gramatického i logického výkladu citovaného zákonného ustanovení. Benevolentnější názor vyslovil naopak k postupu, kdy dva svědkové, kteří podle § 581 obecného zákoníku občanského měli nahlédnout do obsahu čtené závěti, si namísto toho text závěti sami před hlasitým čtením sami přečetli a pak po paměti kontrolovali, zda je přesně čten napsaný text. Podle toho, že se František Nedomanský vypořádává s názory řady dalších autorů, je zřejmé, že praktických případů této formy porušení závěti byla i ve 2. polovině 19. století celá řada. ■

JUDr. PhDr. Stanislav Balík,
člen redakční rady Ad Notam

Notářská kancelář, *dobrý den*

Když voláte k některému z kolegů či kolegyní do úřadu, všímáte si, jakými slovy a jakým tónem se vám dotýčná tajemnice nebo koncipient ohlásí do telefonu? Možná, že ne. – Nejste z ulice, nýbrž z branže, takže paní notářku či notáře vám stoprocentně ihned spojí. Recepční, asistentka, tajemnice anebo koncipient jsou pro vás jen telefonním operátorem. Pro většinu ostatních volajících jsou však prvním a posledním hlasem, který uslyší, než – pokud – do kanceláře přijdou.

Tak tedy: zavola mi můj známý jménem James, cizinec a právník, který mluví velmi dobře česky. Potřebuje prý vidimaci anglicky psané listiny určené do zahraničí. Zkoušel volat do šesti notářských kanceláří: do dvou se vůbec nedovolal, ve třetí mu řekl, že pan notář je na dovolené, ve čtvrté mu mohou vyhovět nejdříve zítra, v páté byli nepřijemní a dali jasně najevo, že s někým, kdo neumí správně vyslovit hezké české „ř“, se bavit nebudou. V poslední kanceláři ho prý odkázali na CzechPoint, kam, tedy, došel, a my tušíme, kam ho odkázali z CzechPointu. Abych věděla, - povídá, je teď na notáře značně naštvaný, a co mu prý doporučím? Je pět odpoledne, tj. po ověřovacích, ba úředních hodinách všech kanceláří v okruhu třiceti kilometrů. Cítím se poněkud stavovsky trapně, takže zblekotám, že je mi to líto, a že měl, chudák, prostě smůlu, načež bleskově aranžuji ověření ve spřáteleném podniku.

Nazítí mi to nedá. Vážně je tak těžké dopídit se úřadu, kde by dokázali na počkání a bez známosti ověřit anglickou listinu určenou do zahraničí? A vážně se ještě dnes může stát, že je na snaživého a věci znalého cizince někdo nepřijemný do telefonu? Možná si James jen něco špatně vyložil. Anebo nedokázal přesně vyložit, o co mu jde, a zahrával si s trpělivostí nějaké tajemnice, která neví, kam dřív skočit. A vůbec, nedalo by se to nějak prověřit?

Volám postupně do dvaadvaceti úřadů. Čtrnáct jich sídlí v Praze, zbylých osm v ostatních částech republiky. Vybírám zcela náhodně, podle seznamu na stránkách NK ČR a podle toho, co mi nabídl Google na dotaz „ověření listiny do zahraničí“. Zprvu mě lákala role tupého otrapy, který si vede svou, nic nechápe, nic si nedá vysvětlit, chce všechno hned, nejlépe po telefonu a zadarmo, a když to nedostane, stěžuje si obratem e-mailem na Notářské komoře. Ale chtěla jsem být fér, tj. co nejvěrněji napodobit situaci i výslovnost kolegy Jamese, takže jsem se slušnou češtinou s patrným an-

glofonním přízvukem informovala o možnostech vidimace anglické listiny určené do zahraničí.

Možná namítnete, že dvaadvacet kanceláří nenabízí ucelený vzorek, neboli, slovy nájemnice Jechové, že to vůbec není směroplatný. To je možné. Určitou představu o pocitech člověka-cizince volajícího z ulice mi tento experiment v každém případě dal. Zde jsou výsledky:

- Ve dvou kancelářích mi (v úředních hodinách) telefon vůbec nevzali.
- V dalších dvou mi řekli, že anglickou listinu bez překladu ověřit nemohou, protože pan(i) notář(ka) nemá státní zkoušku z anglického jazyka, resp. neumí dost dobře anglicky.
- V devíti kancelářích mi sdělili, že se mohu objednat v rozmezí od zítřka do příštího týdne.
- Devětkrát jsem naopak uslyšela, že mohu přijít hned, z čehož:
 - Ve dvou kancelářích se mi tajemnice/asistentka snažila vsugerovat, že se pletu a jistě nepotřebuji vidimaci, nýbrž legalizaci – co vy o tom, paní, víte! – a jestli prý mám platný doklad, který si pro zmíněný účel musím vzít s sebou?
 - V jedné kanceláři mi sdělila tajemnice/asistentka sama zdůraznila, ať se neobtěžuji kopírováním listiny – kopie všech cizojazyčných listin mi zhotoví přímo v kanceláři, aby je nemuseli kontrolovat, víte?, takže jestli je to v angličtině, korejštině nebo esperantu je nakonec jedno.

Nepřijemný nebyl nikdo. V mnoha případech naopak příslušní pracovníci projevovali značnou empatii pro cizince, který se snaží mluvit česky. Ve většině kanceláří se dotýčný/á hlásili do telefonu jako „notářská kancelář JUDr. XY“, jednou mě přivítalo poněkud neurvalé „prosím“, jednou naopak vyčerpávající a milé „notářská kancelář JUDr. X, u telefonu Y, dobrý den“.

Mít čas, obvolávám dál. Ostatně, stálo by za průzkum, jak jsme na tom se základní znalostí angličtiny v případě, že se po vidimaci pídí cizinec, který česky neumí. ■

Mgr. Blanka Čechová, M.St., notářská koncipientka JUDr. Blanky Čechové, notářky v Praze. Autorka působí jako lektorka kurzů stylistiky pro soudce na Justiční akademii, vyučuje v advokátních a notářských kancelářích, věnuje se rovněž psacímu coachingu. Více na www.blankacechova.com

CONTENTS

ARTICLES

Jan Kohoutek: Forced heir as a party of inheritance process	3
Milan Cellar: Implications of adoption for heirship	7
Lenka Holíková: Public inquiry about the status and content of a document	10

ON NOTARIAL PRACTICE

Notarial safekeeping of rent	13
------------------------------	----

IT

Windows 10. Time for a change?	16
--------------------------------	----

CASE LAW

Additional discussion of heritage	18
-----------------------------------	----

INTERVIEW

doc. JUDr. Markéta Selucká, Ph.D., Dean of the Law Faculty of Masaryk University in Brno	22
--	----

REVIEW & ANNOTATION

The law on property settlement with churches and religious communities. Comments.	25
---	----

INHALTSVERZEICHNIS

ARTIKEL

Jan Kohoutek: Noterbe als Beteiligte im Nachlassverfahren	3
Milan Cellar: Konsequenzen der Adoption für das Erbrecht	7
Lenka Holíková: Öffentliche Ermittlung von Zustand und Inhalt einer Urkunde	10

ÜBER DIE NOTARIATSPRAXIS

Notarielle Verwahrung von Miete	13
---------------------------------	----

IT

Windows 10. Zeit für einen Wechsel?	16
-------------------------------------	----

JUDIKATUR

Nachträgliches Nachlassverfahren	18
----------------------------------	----

GESPRÄCH

doc. JUDr. Markéta Selucká, Ph.D., Dekanin der Rechtswissenschaftlichen Fakultät der Masaryk-Universität in Brno	22
--	----

REZENSION & ANNOTATION

Das Gesetz über den Vermögensvergleich mit Kirchen und Religionsgemeinschaften. Kommentar.	25
--	----

CONTENU

ARTICLES

Jan Kohoutek: Le héritier non négligeable comme le participant dans le procès de la succession	3
Milan Cellar: Les conséquences de l'adoption pour le droit successoral	7
Lenka Holíková: L'enquête publique sur l'état et le contenu du document	10

QUELQUES MOTS SUR LA PRATIQUE NOTARIALE

Le dépôt notarial du loyer	13
----------------------------	----

IT

Windows 10. Le temps pour le changement?	16
--	----

JURISPRUDENCE

La consultation additionnelle de la succession	18
--	----

ENTRETIEN

doc. JUDr. Markéta Selucká, Ph.D., la doyenne de la Faculté de Droit, l'Université Masaryk de Brno	22
--	----

RAPPORTS & ANNOTATIONS

La loi du règlement de propriété avec l'Église et les sociétés de religion. Le commentaire	25
--	----

CURRENT EVENTS

Meeting Vltava – Danube 2015	26
Visit by French notaries at the headquarters of the Notarial Chamber of the Czech Republic	26

FROM ABROAD

International notarial school in Buenos Aires 2015	27
International Task Force Civil Law – Common Law	29
Notaries in the Republic of Austria	30
Statutory UINL meetings in Rio de Janeiro: Council of Presidency, General Meeting and Assembly of Members	32

WORTHY OF ATTENTION

	34
--	----

INFORMATION UPDATE FROM NOTARY CHAMBER

Commencement and termination of notary activity	36
Competitions for filing of vacant Notarial Offices	37

EXCERPTS FROM HISTORY

Stanislav Balík: Excerpts from history 36	42
---	----

FEATURE ARTICLE

Blanka Čechová: Notary's office. How can I help you?	43
--	----

AKTUELL

Treffen Moldau – Donau 2015	26
Besuch von Französischen Notaren in der Notariatskammer von Tschechischen Republik	26

AUS DEM AUSLAND

Internationale Notarschule in Buenos Aires 2015	27
International Task Force Civil Law – Common Law	29
Notariat in Republik Österreich	30
Sitzungen des Präsidenschafts- und Generalrates und der Versammlung der Mitgliedsnotariate der UINL in Rio de Janeiro	32

WISSENSWERTES

	34
--	----

INFORMATIONEN AUS DER NOTARIATSKAMMER

Beginn und Ende der Tätigkeit von Notaren	36
Stellenausschreibung zur Besetzung freier Notarämter	37

GESCHICHTSSPLITTER

Stanislav Balík: Geschichtssplitter 36	42
--	----

FEUILLETON

Blanka Čechová: Notarbüro. Guten Tag.	43
---------------------------------------	----

ACTUELLEMENT

La réunion Vltava – Danube 2015	26
La visite des notaires français dans la Chambre de notaire de la République tchèque	26

À L'ÉTRANGER

L'école universelle de l'étude de notaire à Buenos Aires 2015	27
International Task Force Civil Law – Common Law	29
L'étude de notaire en Autriche	30
Réunions institutionnelles de l'UINL à Rio de Janeiro: Conseil de Direction, Conseil Général, Assemblée des Notariats Membres	32

MÉRITE VOTRE ATTENTION

	34
--	----

INFORMATIONS DE LA CHAMBRE DE NOTAIRES

DE LA RÉPUBLIQUE TCHÈQUE	
Début et cessation d'activités des notaires	36
Concours en vue d'occuper des études de notaires vacantes	37

FRAGMENTS D'HISTOIRE

Stanislav Balík: Fragments d'histoire 36	42
--	----

FEUILLETON

Blanka Čechová: Bureau notarial, bonjour.	43
---	----

Pojišťovací
maklér roku

**RENOMIA, největší pojišťovací maklér
v České republice, je partnerem
Notářské komory ČR pro oblast pojištění.**

Ceníme si své nezávislosti, která nám umožňuje stát vždy na straně klienta

Spolupracujeme se stabilními pojišťovacími společnostmi a pečlivě posuzujeme desítky pojišťovacích produktů. S Vámi pak vybíráme tu nejvhodnější kombinaci a zároveň využíváme své velikosti k vyjednání těch nejvýhodnějších podmínek. Rychle, pro Vás a s radostí.

- Pracujeme ve Vašem zájmu
- Detailně známe český i mezinárodní pojišťovací trh
- Přinášíme objektivní informace
- Zajistíme rychlou likvidaci škod
- Poskytujeme všechny druhy pojištění podle potřeby

Mgr. Tereza Poláková
mobil: +420 602 555 983
tereza.polakova@renomia.cz

Členům Notářské komory, jejich rodinným příslušníkům a zaměstnancům nabízíme velmi **výhodné programy** soukromého pojištění vozidel, nemovitosti, domácnosti, cestovního pojištění a životního pojištění

Rádi Vám zpracujeme nezávaznou nabídku pojištění.

SLOUŽÍME VÁM S RADOSTÍ | www.renomia.cz

Podívejte se pořádně na své půjčky.

od

4,9%
p. a.

PRESTO Půjčka

Převed'te je
k nám a plat'te
méně.

www.unicreditshop.cz

Jednou jste dole, jednou nahoře.
S námi zvládnete obojí.

Vítejte v
 UniCredit Bank

Reprezentativní příklad pro PRESTO Půjčku: Chci si půjčit 250 000 Kč. • Celková výše úvěru 293 752 Kč zahrnuje poplatek za poskytnutí úvěru ve výši 1 500 Kč a poplatek za pojištění ve výši 42 252 Kč. Doba trvání úvěru 84 měsíců. • Úroková sazba 4,90 % p. a. • Výše měsíční splátky 4 139 Kč. • Roční procentní sazba nákladů (RPSN) 10,32 % p. a. • Celková splatná částka 348 267 Kč. • Úroková sazba je platná v případě sjednání pojištění schopnosti splácet a aktivně využívaného účtu v UniCredit Bank (popř. podepsané mobility účtu).

Toto sdělení slouží pouze pro informační účely a není návrhem na uzavření smlouvy.